

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

RESNO ZA ZDRUŽITEV

V našem časniku smo že večkrat poročali o pripravah na integracijo med trgovino in delom kovinsko-predelovalne industrije na celjskem območju. V teh dneh bodo kolektivi Alposa, Ferralita, Klime, Kovinotehne in Libele dobili v roke izredno izdajo skupnega časopisa. V njem bodo lahko prebrali, kako potekajo priprave na integracijo, ki naj bi vse navedene delovne organizacije združila v močno podjetje z nad 2.600 zaposlenimi. Združeno podjetje bi omogočilo hitrejši razvoj vsakega pridruženega člana, s skupnimi strokovnimi službami (služba razvoja, marketing, mehanografski center, propaganda, služba za izobraževanje in rekreacijo itd.). Z združevanjem določenega dela sredstev od ustvarjenega dohodka se bo lahko podjetje odlično vključilo v sodobne gospodarske tokove.

Celje

ZA VEKŠ

V zadnji in današnji številki NT smo na tretji strani predstavili študente oddelkov Višje ekonomske komercialne šole in Pedagoške akademije. Hoteli smo zvedeti, kakšni so učni rezultati, kako poteka študijsko delo in kakšno je počutje študentov. Odgovori so nas presenetili. Potrdili so pričakovanja, ki so jih organizatorji višjega šolstva na celjskem območju vložili v napore za ustanovitev obeh oddelkov mariborskih višjih šol v Celju.

Vsi anketiranci so tudi odgovorili, da sta jim edinole oddelka v Celju omogočila nadaljevanje šole. Za gospodarske razmere na celjskem območju pa je v središču zanimanja predvsem oddelk Višje ekonomske komercialne šole. Oddelk, za katerega študentje ne vedo, kaj bo z njim.

Kako to? Ze več kot leto dni si celjska občinska skup-

ščina, še zlasti po razpravah na sejah sveta osmih občin, prizadeva za republiško priznanje statusa oddelka. Odmeva ni. Oddelk dela pravzaprav na črno. Kot rezultat izrednih naporov celjske skupščine in verovanja v policentrični razvoj višjega šolstva na Slovenskem. Seveda — ob dobrem sodelovanju z matično mariborsko šolo.

Ker oddelk republika še ne priznava, ga v celoti finanstra Celje. Da to ni prav, menda ni treba izpostavljati.

Razumljiva je torej odločna zahteva študentov in občine, da republiški IS da piko na i. Nj dvoma, kakšna mora biti odločitev. In tudi ni dvoma, da mora biti delo oddelka VEKS v Celju kar najhitreje potrjeno kot možnost za rast dobro premišljenega in v gospodarski prostor regije tvorno vključenega višjega šolstva.

J. VOLFAND

Leto, v katerega smo vstopili, gotovo ni poslano z rožicami. Stabilizacija gospodarstva mora prežeti sleherni kolektiv, biti mora predmet razmišljanja in akcije vsakega posameznika. V tej situaciji dobiva tudi sindikat mnogo pomembnejšo vlogo, ker gre tudi za poglobljanje samoupravljanja, za neposreden širok vpliv delavskega razreda. Delo v bazi je zdaj geslo sindikalnih delavcev in takole smo v tej vlogi našli v Tovarni volnenih odev v Škofji vasi tudi predsednika sindikata MARJANA ZEROVNIKA, drugi z leve, v kratkem informativnem pogovoru s skupino članov kolektiva. O skrbeh zvečine novih sindikalnih aktivistov več v naši »Mali anketi« na notranjih straneh. (Foto: Drago Medved)

VIHAR V KOZARCU ALKOHOLA

Ni naključje, da je družbeni dogovor o dejanskem poslovnem času v gostinstvu na območju celjske občine naletel že na začetku svojega izvajanja na različna gledanja, na kritike, pa tudi na drugačna ocenjevanja. Ni naključje zato, ker je tudi dogovor o izvajanju enakega sporazuma v trgovinah naletel na odpor.

Družbeni dogovor o dejanskem poslovnem času v gostinstvu pa ni naletel na negotovanje samo zaradi tako imenovanih prostih dni, marveč v določenem pogledu tudi zavrlo tega, ker občinska organizacija SZDL ni bila

njegov sopolodpisnik. Kot vse kaže bo problem okoli tretjega sopolodpisnika urejen te dni, zlasti še, ko bo organizacija SZDL izvedla in proučila anketo med stalnimi gosti lokalov, to je med abonenti in ko bo v tej zvezi dobila odgovor na vprašanje, kaj menijo o prostih dneh.

Ne glede na določene kritike pa zasluži družbeni dogovor v gostinstvu drugačno pozornost in tudi priznanje. Je rezultat dolgotrajnega dela in tudi pripravljenosti gostinskih delovnih kolektivov, da uredijo svoje delovne pogoje, da uveljavijo 42-urni de-

lovni teden, da si pridobijo pravico do prostega dne in na koncu koncev, da se odvedo tudi določenemu delu dohodka. Ta ne bo majhen, saj je bilo točenje alkoholnih pijač v zgodnjih jutranjih urah kar donosno. Tega dohodka zdaj ne bo več pa tudi tistega ne, ki so ga ustvarili ob dnevih, ko imajo sedaj lokale zaprte.

Kot v trgovini so se tudi v gostinstvu odločili, da z družbenim dogovorom uredijo določena vprašanja. Lahko bi jih tudi z občinskim odlokom. Toda, družbeni dogovor ima pred odlokom precejšnje

prednosti, če v drugem ne, vsaj v tem, da ga je moč v kratkem času spremeniti in popraviti. To načelo so osvojili že na začetku njegovega izvajanja. Zato nikjer ne piše, da bi že v kratkem, najpозnejše pa na pragu tako imenovane glavne turistične sezone, ne moglo priti do sprememb v urniku prostih dni. To je namreč vprašanje, ki najbolj bode v oči in mnogi pravijo, da razpored, kako so posamezni gostinski obrati zaprti, ni najboljši.

Na vsak način pa bodo že zdaj popravili tisti člen, ki

je dopuščal, da so lahko bili lokali zaprti tudi ob nedeljah in državnih praznikih. Popravek bo v tem, da bodo lahko zaprti samo en dan v tednu.

Ob uveljavitvi družbenega dogovora za družbeni sektor gostinstva pa je ostalo odprto vprašanje, kako naj ta določila veljajo za zasebne gostilne. Tu je majhna zamuda, kajti občinska skupščina bo šele morala sprejeti odlok, ki bo tudi privatnim gostilničarjem prepovedoval točenje alkoholnih pijač med četrto in sedmo uro zjutraj. Pravilo o prostih dneh pa tako večina zasebnih gostilničarjev že

uveljavlja. Sicer pa je to njihova odločitev.

In še nekaj, družbeni dogovor o dejanskem poslovnem času v gostinstvu na območju celjske občine je rešil nekatera vprašanja. Zato si zasluži ne samo podporo, marveč tudi takšno kritiko, ki lahko prispeva k urejanju problemov, ki so vse doslej pestili gostinske delavce pa so tudi zaradi njih in čeprav za ceno slabših osebnih dohodkov odhajali v druge delovne organizacije na druga delovna mesta.

MB

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Na našem nedavnem srečanju z dopisniki smo se tudi zaustavili ob ideji, da bi v NT začeli z novo rubriko. Z njo bomo predstavili borce, udeležence NOB, njihove spomine na partizanska leta in sočeneje idealov preteklosti z današnjim vsakdanom. Vsak predlog, komu naj damo besedo v novi rubriki, bomo radi upoštevali. Z borci se bo pogovarjal in rubriko urejeval Jure Krašovec.

Odmevi na reportažni zapis *Hoteli sv. Genoveje* v zadnjem NT so precejšnji. Nekatere je malce zmotil naturalistični popis življenja, ki pa ga vendar živimo. Tudi takega. Ot izredni vsebinski pisanosti, ki jo prinaša NT, je tak realen prikaz posameznikove življenjske usode in izgubljenosti pravšnje dopolnilo časnikovi želji, da polno diha s prostorom in časom, ki ga izžareta na tak ali drugačen način. Danes objavljamo zapis *Otroci, naše največje bogastvo*.

Dolžni smo opravičilo vsem tistim bralcem, ki ste redno brali prispevke Med štirimi očmi. Oba sodelovca sta bila bolna in je zato rubrika nekajkrat izpadla. Prihodnjič pa bo že vse po starem.

Mapa z vašimi pismi je še vedno polna. Pa čeprav so vaša pisma dobila domovinsko pravico na dveh straneh. Tako bo še naprej. Zato — še kar naprej bodite tako prični dopisovalci. Vaš urednik

Končajte z grozotami v Vietnamu

Takšen je bil ključ celjske mladine v soboto v mladinskem klubu v Celju, ko je bilo protestno zborovanje, ki se ga je udeležilo okoli dvesto mladih iz mesta in okolice. Zborovanje, ki so se ga udeležili tudi nekateri najvišji predstavniki celjskih družbeno političnih organizacij, med drugimi tudi inženir Dušan Burnik, predsednik občinske skupščine Celje, ter Stane Seničar, sekretar občinske konference in predstavniki sindikatov in JLA, je trajalo skoraj eno uro, predvsem pa je izredno uspel recital, ki so ga izvajali dijaki gimnazije z naslovom Vietnamska mati.

Uvodno besedo k dogodkom v Vietnamu je spregovoril upravnik kluba Ludvik Golob in kot je nekoliko ljudi pred njim tudi on poudaril strahotne ameriške agresije v tem predelu Azije. Protestno zborovanje, na katerem so prebrali kratko protestno pismo, je potekalo mirno in spontano.

Zanimivo je in prav to je zasluga novega upravnika kluba Ludvika Goloba, da je bilo sobotno protestno zborovanje edino te vrste doslej v Sloveniji. Tovrstne manifestacije so sicer v Sloveniji na dnevnem redu, kot rečeno pa je bil mladinski klub v Celju prvi, ki je organiziral takšno manifestacijo v svojem okviru. Ideja je pohvalno vredna in menimo da je prav sedaj, v času, ko se mladinski klub bori za opremo novih prostorov treba pokazati vse razumevanje za probleme mladih Celjanov.

Tako je tudi sobotno protestno zborovanje pokazalo, da celjska mladina kaže zanimanje za sodobne probleme sveta in da zahteva mir in razumevanje med vsemi narodi.

M. S.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Konjiško gospodarstvo

V INTEGRACIJE

Konjiški komunisti so na decembrski seji komiteja razpravljali o položaju gospodarstva in o možnostih za integracijske procese med posameznimi delovnimi organizacijami v občini. V teh dneh so nekatere važnejše sklepe že uresničili. Tako se bosta zagotovo združila Komos in Kovaška industrija Zreče, pred dnevi pa so dokončno rešili vprašanje Stanovanjskega podjetja. Znano je, da se je Komos že dalj časa neuspešno spoprijemal s težavami, zlasti po drugem paketu gospodarskih ukrepov pa so bili obeti za samostojno sanacijo podjetja še manjši. Zato so v teh dneh sprožili postopek za sanacijo, in sicer tako, da bo posebna delovna skupina Kovaške industrije Zreče pripravila konkreten plan tvorne vključitve Komosa v njihovo podjetje. Takšno notranje, uspešno in solidarno povezovanje z jasnimi ekonomskimi učinki bo dalo konjiškemu gospodarstvu dodatne moči za rast, ki je že sedaj prav presenetljiva.

Občinski komitej ZK pa je ocenil, da se morajo povezovati in poslovno-tehnično sodelovati tudi druge delovne organizacije. Komuniste v Dravinjskem domu, Kmetijski zadrugi, gostinskem podjetju Jelen, Jelka in v Pekararni Rogla je spodbudil, da razmislijo o možnosti ustanovitve močnega združenega podjetja. Posebna delovna skupina v sestavi Zidanšek Jaka, Sribar Karel, Pečovnik Ivan, Tepej ing. Franjo, Bučar Anton, Kos Edi, Pavlič Zofka in Podvršnik Boris mora pripraviti tak predlog, da bi prvo etapo povezovanja trgovine

in gostinstva zaključili že do julija tega leta. Z novim letom 1974 pa bi že lahko začelo z delom veliko, močno združeno trgovsko-gostinsko podjetje.

Proučitev dolgoročnega perspektivnega razvoja kovinsko-predelovalne industrije, v ta kompleks spadajo TKI Vitanje, Kovinar Vitanje, Komos pa tudi Elektro-radio v Slovenskih Konjicah, bo prav tako pokazala možnosti za uspešno povezovanje. Kovaška industrija v Zrečah lahko postane za ta del gospodarstva pomemben razvojni nosilec in povezovalac.

Konjiška pot v stabilizacijo potemtakem vodi do trdnjega in poslovno uspešnejšega gospodarstva. Ko so na seji komiteja razpravljali o razvojnih zasnovah posameznih delovnih kolektivov, so se že sedaj lahko ustavili pri uspehih in preišljenih razvojnih programih treh tovarn — Konusa, LIP-a in KI Zreče. Druge delovne organizacije — Kostroj, Tapetništvo, Kongrad, Comet Zreče, Mi-

zarstvo »Dravinja«, Opekarna Loče, Mizarstvo »Skala«, Pekararna »Rogla«, Komos in ostale pa se morajo v čim krajšem roku spoprijeti z osnutki dolgoročnih razvojnih programov.

Vse te predloge in naloge komunistov na področju gospodarstva je na zadnji seji usvojila tudi konjiška občinska skupščina. Spoznanje, da samo z združenimi močmi in z veliko mero pripravljenosti lahko dosežejo uspešne spremembe, zagotavlja, da bodo v Slovenskih Konjicah dobro izpeljali stabilizacijske načrte. Seveda pa se osnove za integracijske povezave ne kažejo le v občini, temveč tudi zunaj nje. Prav gotovo bodo izkoristili vse možnosti. Kajti v zadnjem času tudi v slovenskem gospodarstvu vse bolj spoznavamo, da se majhne, pigmejske delovne organizacije ne morejo kosati z velikimi integracijskimi celotami, ki jih zahteva sodobna znanstveno-tehnološka revolucija.

NE BANKA, OBČINA!

V prejšnji številki Novega tednika smo v sestavku o prvi novorojenki v letošnjem letu napisali, da je Ljubljanska banka — podružnica Celje poklonila materi Matildi Trnovšek 500 din nagrade. Bili pa smo napačno informirani. Ta znesek je podarila Trnovškovi Skupščina občine Laško.

AMD Šlander

DOBIL PRIZNANJE

V Celju je bila letošnja republiška razglasitev državnih in republiških prvakov v avtomoto športu. O organizaciji osrednje zveze za avtomoto šport v Sloveniji smo videli med gosti tudi predstavnike družbeno političnih organizacij. Prireditve v Hotelu Celeia sta se udeležila predsednik občinske skupščine Celje ing. Dušan Burnik in sekretar občinskega komiteja ZKS Stane Seničar ter se tako spoznala z uspehi in problemi tega športa pri nas.

Med novimi prvaki imamo tudi Celjani svoje predstavnike. Državni naslov sta osvojila Norbert in Berti Salobir, in to v hitrostnih cestnih dir-

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠICA ZOFKA STOJANOVIČ, DIREKTORICA ZAVODA ZA SOCIALNO DELO V CELJU

Lani smo v celjski občini in v vsej slovenski skupnosti mnogo razpravljali o problemih socialne politike, socialnega razlikovanja in o oblikah družbene pomoči socialno ogroženim. Na eni izmed zadnjih sej komiteja občinske konference ZKS Celje v lanskem letu pa je bilo tudi konkretno ugotovljeno, kaj je bilo storjeno, kje so opazni premiki in kje na področju učinkovitejše socialne pomoči podpirancem je bilo poudarjeno, da so bile mesečne podpore višje in da je tudi občinska proračunska politika bolj upoštevala družbeno dogovorjena stališča o ustreznejši socialni politiki.

Prosim vas, da našim

bralcem razgrnete podatke in dejstva o tem, kje smo z učinki nove socialne politike v celjski občini. In kje bi morali doseči več, da bi resnično dosledno uresničevali stališče ZK o socialni varnosti vsakega človeka. Zanima me tudi, kako se je vaš center vključil v preventivno delo, da bi se manj pogosteje soočal s hudimi družbenimi tragedijami posameznikov in družin. Pa še eno vprašanje — v okviru našega centra dela tudi psihološka posvetovalnica. Javnost o njenem delu pre malo ve, pa zato prosim da nekaj več spregovorite tudi o njenem poslanstvu in konkretnem delu.

Jože Volfand

Študentje v oddelku PA

VEČJE VREDNOTENJE

V prejšnji številki smo spregovorili o delu oddelka VEKS v Celju. Tokrat je naš pogovor stekel s študenti oddelka Pedagoške akademije za razredni pouk, ki deluje v okviru Pedagoškega šolskega centra. Tako je zdaj v Celju na vseh oddelkih VEKS in PA 150 študentov in po uspehih sodeč so vsi opravili obstoj svojih oddelkov. Sicer pa naj spregovorijo sami.

ZVONKO LESKOVSEK iz Dobja, obiskuje prvi letnik: »Za Pedagoško akademijo — razredni pouk sem se odločil predvsem zaradi tega, ker hočem svojo pridobljeno znanje na pedagoški gimnaziji še poglobiti, smer razredni pouk pa mi omogoča razširiti obzorje. So pa z obstojem oddelka v Celju vsekakor boljše pogoji za študij, vsaj za nas vozače, najbolj pa seveda za tiste, ki so v Celju doma.«

HENRIK KRAJNC iz Gotovelj, drugi letnik: »Zdaj obiskujem drugi letnik in moram poudariti, da smo v lanskem letu dosegli izredni učni uspeh, saj so vsi naredili razen štirih, ki so pa odšli v službo. S tem smo potrdili pričakovanja tistih, ki so nam »zaupali« oddelek. Tukaj smo vsi kot celota in bi radi dosegli še več, ne samo pri študiju. Tudi organizacijsko povezani smo že sedaj z Mariborom, ker ima tamkajšnja študentska organizacija več komisij in v vsaki komisiji je po en naš študent iz Celja. Sam sem pa v Izvršnem odboru mariborskih visokošolskih zavodov K sodelovanju želimo pritegniti tudi študente VEKS in ker nas je v Celju zdaj skupaj 150, bi s svojim delovanjem lahko pomagnili več, kot pa če smo razdvojeni.«

ALBIN SMRKE, iz Prebolda, drugi letnik: »Znano je, da se malo dijakov po končani pedagoški gimnaziji odloči za študij na Pedagoški akademiji. Sam sem se odločil za to delo že v osnovni šoli, v srednji pa za razredni pouk. Vzrok za slab priliv pa je v samem slabem vrednotenju dela prosvetnega delavca. Sedanja štipendijska politika je dobra in se še izboljšuje in tako si v posameznih občinah lahko zagotovijo kader. V Celje se vozim vsak dan, če pa ne bi bilo oddelka v Celju, bi šel verjetno v Ljubljano. Tako so mi odpadli vsi problemi s stanovanjem in hranom. Stipendira me žalska občina Res, pri štipendijah smo dobro podprti. Prepričan sem, da je obstoj oddelka PA v Celju velikega pomena za celotno celjsko regijo.«

kah v kategoriji motorjev s prikolico. Sodelovala sta na vseh dirkah in zmagala štirikrat. Požela sta veliko priznanje, kajti Norbert Salobir je eden najboljših tekmovalcev Jugoslavije.

Drugo priznanje je celjsko avtomoto društvo AMD Šlander dobilo v ekipnem tekmovalstvu. Pri hitrostnih dirkah je celjsko moštvo osvojilo drugo mesto.

Na posnetku vidimo predsednika društva AMD Šlander tovariša Albina Zupanca, ko sprejema iz rok predsednika tehnične komisije republiške zveze Staneta Krapeža zaslužno klubsko priznanje.

JK

Laško

ZB NOV: NOVI PREDSEDNIK

Ob koncu leta je bil v Laškem redni letni občni zbor organizacije ZB NOV v občini. Na tem zboru je bil izvoljen nov občinski odbor, pred dnevi pa je leta na svoji prvi seji izvolil tudi predsednika in tajnika.

Za predsednika je bil izvoljen LEOPOLD OŽEK, za tajnika pa VERA MANFREDA, ki je to dolžnost opravljala že vrsto let s prekinitvijo v zadnjem letu.

Leopold Ožek je bil rojen pred 55 leti v Ogečah pri Rimskih Toplicah. Gimnazijo je obiskoval v Celju, kjer je pripadal na-

predni revolucionarni skupini dijakov in kmalu po vdoru okupatorja postal sodelavec partizanskega gibanja. Leta 1942 je odšel v partizane, kjer je postal član SKOJ. Boril se je v Šlandrovi brigadi in v Kozjanskem odredu. Precej časa je opravljal odgovorne dolžnosti v civilni upravi kozjanskega okrožja, zlasti kot obveščevalec in narodni zaščiti.

Leopold Ožek je ves čas po vojni, ko je služboval kot železniški uslužbenec v svojem kraju aktiven družbeni delavec, tako v vseh političnih organizacijah in društvi, zlasti

športnih. Pred časom je bil kot šef železniške postaje Rimske Toplice upokojen.

V občinskem odboru je delal že vrsto let. Njegovo kandidaturu za predsednika občinskega odbora so v decembru na sestanku podprli borci — komunisti.

Ec.—

Intervju z IVANOM ANDREJAŠEM

POZORNOST GOSPODARSTVU

Gospodarstvo celjske občine je po obdobju relativne stagnacije v minulnem letu ponovno pokazalo boljše rezultate. Posebno opazen je napredek v nekaterih delovnih organizacijah, čeprav pa po drugi strani seve ne manjka številnih problemov, ki jih povzroča sorazmerno zastarela tehnična oprema, stari proizvodni postopki, pomanjkanje obratnih sredstev in nenazadnje tudi premalo strokovnjakov. Marsikaj pa se je navkljub težavam premaknilo na bolje. Izvedene so bile tudi nekatere integracije, kar bo gospodarsko aktivnost v bodoče samo še povečalo.

Veliko pozornost razvoju gospodarstva pa posveča tudi organizacija Zveze komunistov. Komisija za družbeno ekonomske odnose pri celjskem komiteju je zelo aktivna ter sprotno spremlja celoten kompleks gospodarskih tokov v Celju. V zvezi s tem smo se takole pogovarjali z IVANOM ANDREJAŠEM, ki vodi komisijo.

NOVI TEDNIK: Za uvod kar takole vprašanje: Kakšen program dela je imela vaša komisija v preteklosti in katerim nalogam ste posvečali največ pozornosti?

IVAN ANDREJAŠ: Poudariti velja, da smo v minulnem programu med drugim upoštevali tudi nekaj konkretnih nalog, ki so ostale neuresničene še iz programa prejšnje komisije. Dodatno k tem nalogam smo zastavili tudi nove: med njimi naloge s področja uresničevanja ustavnih dopolnil, nadalje smo v program vnesli problematiko socialnega razlikovanja, spremljanje gospodarskih gibanj v Celju s posebnim poudarkom na nekaterih problemih in posameznih organizacijah združenega dela in seveda tudi aktualno problematiko integracijskih gibanj v celjskem gospodarstvu.

NOVI TEDNIK: Naloge v programu so široko zastavljene, so pa tudi izredno zahtevne. Katere med njimi ste že uresnili?

IVAN ANDREJAŠ: Obravnavali smo vsa omenjena vprašanja, vendar vse ne dosledno. Iz starega programa še nismo uresnili nalog v zvezi s srednjeročnim programom razvoja gospodarstva v celjski regiji, ker so nas druge aktualne naloge precej priganjale. Veliko truda in dela je bilo vloženega v uresničevanje ustavnih dopolnil ter re-

ševanju problematike samo upravljanja v organizacijah združenega dela. V zvezi s tem smo formirali posebno delovno skupino, ki je pripravila analizo obstoječega stanja na tem področju. Pri tem pa smo analizirali tudi uresničevanje ustavnih dopolnil še zlasti XXI, XXII in XXIII ustavnih amandma.

NOVI TEDNIK: Dovolite, da vas prekinem. Kakšne so bile pri tem vaše konkretne ugotovitve v posameznih organizacijah združenega dela v celjski občini?

IVAN ANDREJAŠ: Različne. Predvsem smo prišli do zaključka, da so povsod uresnili XV. ustavno dopolnilo, ponekod manj, drugod bolj. Samoupravne oblike so pri tem prilagojene pogojem v delovnih organizacijah. Struktura poslovnih odborov je različna, marsikje pa so to naloge smatrali tako, da so vanje vključili predvsem strokovnjake. Temu je v veliki meri kriva določena nejasnost, ki je vladala pri tem, kdo naj pride v te samoupravne organe. Kljub mnogim dosežkom smatramo in to kažejo ugotovitve, da pri uresničevanju ustavnih dopolnil vse preprečati napredujemo in bo no temu morali v bodoče posvečati še več družbene in politične skrbi.

NOVI TEDNIK: Po relativni stagnaciji v preteklih letih je celjskemu gospodar-

stvu lani bolje steklo. Kako je vaša komisija ocenjevala gospodarska gibanja in do kakšnih zaključkov ste prišli pri tem?

IVAN ANDREJAŠ: Komisija je v minulnem letu sprotno spremljala gospodarska gibanja v občini. S svojimi ugotovitvami smo nastopili tudi na decembrski seji komiteja, ki je obravnaval ta vprašanja. Po mnenju vseh je bila to ena najkvalitetnejših sej minulega obdobja, zaključki pa, ki smo jih sprejeli, bodo nedvomno pozitivno vplivali na še hitrejšo rast celjskega gospodarstva. Vaša ocena je točna. Tako smo ugotavljali tudi mi ter pri tem še posebej opozorili na pomembne dosežke, tudi na probleme. Komisija v načelu odklanja izgovarjanje na objektivne težave, kajti naloga vodstvenih delavcev je da gospodarjenje v podjetju pač prilagajajo splošnim prilikam in našem gospodarstvu. V mnogih podjetjih so pogumno krenili naprej med pomembne ugotovitve pa sodi tudi dejstvo, da imajo tudi tista podjetja, ki so v težavnejšem položaju, že izdelane svoje razvojne programe, kar jim bo seveda v mnogem olajšalo njihovo bodoče delo. Razumljivo je, da smo in bomo ravno spremljanju gospodarskih gibanj posvečali vso našo pozornost. Tu pa je nalog še zelo veliko, še posebno spričo vedno bolj zaostrenih pogojev gospodarjenja.

NOVI TEDNIK: Problemi relativne razdrobljenosti celjskega gospodarstva so stari. O tem smo v minulih letih že veliko govorili in končno v zadnjem obdobju dosegli tudi nekatere premike. Kako gleda na ta sklop vprašanja vaša komisija?

IVAN ANDREJAŠ: Mi od vsega začetka menimo, da bo do gospodarski dosežki še večji, če bomo naše proizvodne sile združili. Le združen kapital ter umske sposobnosti naših ljudi lahko v bodoče nekaj pomenijo. Prevelika razdrobljenost je vse preveč prisotna. Vzrokov za tako stanje je veliko, ugotavljamo pa, da je bil v preteklosti tudi pristop do posameznih integracij predvsem neaktiven. Z ustavnimi dopolnili se nam tudi na tem področju odpirajo nove možnosti, ki jih nikakor ne smemo zamuditi. Obstoje vsi pogoji, da lahko vsaka delovna organizacija v bodočih integracijah vidi svoj gospodarski in samoupravni položaj.

NOVI TEDNIK: In kakšno je vaše mnenje glede tesnejšega povezovanja takomimovanega kovinsko predelovalnega kompleksa?

IVAN ANDREJAŠ: Mi imamo v Celju cel niz podjetij, ki se ukvarjajo s predelavo kovin. Vsako zase sicer uspešno posluje, vendar nekatera med njimi na robu rentabilnosti in zaradi tega kakšnih boljših poslovnih rezultatov ne morejo doseči. Vodilni ljudje se bodo končno morali priklopiti do spoznanja, da bo mogoče večje dosežke uresničiti le v okviru velikega podjetja, saj sleher na sprememba na tržišču močno vpliva na poslovanje majhnih podjetij, medtem ko večja to lažje premagujejo. Poleg tega kompleksa pa imamo v Celju trenutno v razpravi tudi problematiko integracije na področju gradbeništvu. Vse ne gre tako, kot smo pričakovali. Kajti večja podjetja so iskala rešitve tudi drugod. Na vsak na-

čin pa bodo manjša podjetja morala iskati ustrezne rešitve, saj je situacija tudi tu podobna kot v kovinsko predelovalni industriji.

NOVI TEDNIK: Spričo dejstva, da je vaša komisija analizirala mnoga vprašanja s področja gospodarstva, je razumljivo, da so bili pri posameznih organih sprejeti številni sklepi. Kako je z njihovim uresničevanjem?

IVAN ANDREJAŠ: Verjeli ali ne, toda s tega področja imamo točno sto en sklep. To pa seveda ni dovolj! Sklepe je treba tudi realizirati. Na februarški seji konferenice se bomo okoli tega zelo konkretno pogovarjali, pregleдали bomo uresničevanje sprejetih sklepov in v zvezi s tem sprejeli konkretne zahtevne.

NOVI TEDNIK: In kakšne bo vaše delo v bodoče?

IVAN ANDREJAŠ: Poleg

detajne analize v poslovnih rezultatih minulega leta bomo tako pristopili k snovanju osnovnih nalog gospodarskega razvoja v tem letu. To velika in odgovorna dolžnost. Med ostalimi nalogami pa omenim le to, da bomo še nadalje namenili vso pozornost uresničevanju ustavnih dopolnil, kajti to je po našem mnenju temeljno izhodišče uspešno reševanje tudi vs ostalih problemov. Osebe sem bil spočetka glede celjskega gospodarstva in njegovih perspektive pesimist, vendar sem v zadnjem obdobju svoje mišljenje spremenil. Vzemite samo primer za njih ukrepov zoper nelikovitost, ki so celjsko gospodarstvo našli sorazmerno pravilno, kar nas vse navdaja z določenim upravičenim optimizmom. Seveda pa nam boljše šele pride. To nas čaka. Prepričan sem, da bomo uspeli.

Razgovor pripravil
BERNI STRMCNIK

ŠE VEČJI IZVOZ? VEČ ZAPOSLENIH

Naša blagovna menjava s tujino je bila v minulnem letu ugodna. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je izvoz močno porastel, uvoz pa se je le znatno dvignil nad doseženo stopnjo prejšnjega leta. Če k temu dodamo še tako imenovan neblagovni devizni priliv, to je devizne dohodke od turizma ter devize, ki so jih v domovino poslali naši zdomci, potem smo z doseženimi rezultati prav gotovo lahko zadovoljni.

In kakšen je bil izvoz na področju naše regije? Kako so se naše delovne organizacije, oziroma posamezne občine vključile v celokupna prizadevanja. Vsekakor moramo ugotoviti pomemben kvaliteten premik tudi na tem področju. Kljub temu, da v tem trenutku še žal ne razpolagamo s podatki celega leta (na voljo imamo le podatke za devet mesecev), moramo ugotoviti, da so rezultati dobri in razveseljivi. Poglejmo si nekaj konkretnih ugotovitev.

V Sloveniji, na primer, je izvoz porastel za 29 odstotkov, na območju nekdanjega celjskega okraja pa smo v istem obdobju uspeli poveča-

ti izvoz za celih 40 odstotkov! Koliko prizadevanj in naporov stoji za tem dosežkom, ni potrebno še posebej poudarjati. Delovni kolektivi so v lanskem letu v celoti spoznali nujno, da je potrebno v večjem obsegu poseči na tuja tržišča, da je treba iskati novih možnosti, da je nujno plasirati izdelke tudi v izvoz, še zlasti, če pri tem upoštevamo dejstvo, da se veliko kolektivov z reprodukcijskim materialom napaja ravno iz uvoza. Uvažanje materiala za predelavo pa terja tudi ustrezno količinsko prodajo na tuja tržišča.

Ugotovitve nadalje kažejo, da se je izvoz povečal v prav vseh občinah našega območja. Ponekod sicer rekordno, drugod komaj zaznavno, v vsakem primeru pa je povsod večji. Zdaleč na prvem mestu je med vsemi občinama Velenje, kjer so izvoz povečali za preko 60 odstotkov in po vrednosti izvoženega blaga že prehiteli celjsko občino, ki je v prejšnjem letu ustvarila le nekaj tisoč dolarjev več izvoza kot velenjska občina. Nekaj manj kot za 40 odstotkov pa so izvoz povečali tudi

v celjski občini. Vsekakor izredno lep in pomemben dosežek! Sploh je potrebno pri tem upoštevati dejstvo, da sta obe občini našega območja, ki sta dosegli že v preteklosti po vrednosti največji izvoz, v minulnem letu dosegli tudi največje povečanje, kar je še zlasti ugodno. V občini Slovenske Konjice in Zalec so po vrednosti izvoženega blaga sicer precej izenačeni, vendar je med njima le precejšnja razlika. Medtem ko je izvoz v konjski občini le znatno porastel (7 odstotkov), pa so ga delovne organizacije v žalski občini uspeli povečati kar za 29 odstotkov. Dokaj izenačena sta po vrednosti izvoza tudi Sentjur in Smarje, le da so v Sentjurju uspeli tega povečati za 16, v Smarju pa za 36 odstotkov. Tudi Laščani niso najbolj zaostajali, saj so dosegli preko milijon dolarjev izvoza in ga v primerjavi s prejšnjim letom povečali za 13 odstotkov. Med občine, kjer je izvoz zelo močno porastel, sodi sicer tudi Mozirje (46 odstotkov), le da je ta izvoz vrednostno sorazmerno nizek, ne pa zaradi tega tudi nepomemben. B. STRMCNIK

Upoštevač predvideno povečanje gospodarske aktivnosti z razširitvijo nekaterih industrijskih obratov pričakujejo v občini Sentjur pri Celju v obdobju do leta 1975 izredno velik porast zaposlenih. Programi delovnih organizacij kažejo, da bo do konca leta 1975 možno na novo zaposliti okrog 810 delavcev. Predvidevajo nova delovna mesta pri tovarni »Alpos«, ki bo z izgradnjo lakirnice in razširitvijo obrata cevarna zaposlila do konca leta 1975 450 delavcev. Tako bi ta kolektiv štel 790 delavcev. Tovarna »TOLO« bo z razširitvijo proizvodnih prostorov povečala število od 152 v letu 1971 na 295 delavcev v letu 1975. Z večjim porastom zaposlenih računajo tudi pri »ELEGANTU«, ki bo z izgradnjo nove proizvodne hale odprlo okrog 120 novih delovnih mest.

Leta 1975 bo po skupnih predvidevanjih zaposlenih 3900 občanov ali 23 odstotkov vseh prebivalcev občine. Naravni prirast v občini je v preteklih petih letih znašal povprečno 120 ljudi letno. Če računamo s enakim prira-

stom za to obdobje, pomeni to v petih letih naravnega prirasta 600 ljudi. Razliko med naravnim prirastom in predvidenim porastom delovnih mest bodo krili z aktiviranjem še nezaposlenih aktivnih prebivalcev, delno pa

pričakujejo tudi spremembe v migracijskih tokovih in cer postopno zmanjševanje kakor tudi določen pritok lovne sile na račun deagracije.

Pri nadaljnji politiki za slonjanja bodo v sentjurjski občini upoštevali predvideno, da zagotovijo zaposelne delovne sile s kozjanskim področja in tako kadrovsko politiko, da bodo na strošnih in vodilnih mestih zasljeni strokovni delavci. T bili tudi stimulatивно njeni, kar bo preprečilo ftaucijo in odhajanje v rstejšje centre. Realizacija tega programa bo zahtevala zaposlitev preko 120 delav z višjo in visoko izobrazbo okrog 380 kvalificiranih in sokokvalificiranih delav

To je za razmere v sentjurjski občini izredno zahtevan program, katerega realizacija bo zahtevala celo vrsto ukrepov, povzeto na področju študiranja, dopolnilnega izobraževanja, kakor tudi praznrazmestitve zaposlenih in na njihove strokovne, orizacijske in druge sposobnosti.

Bralci pišejo

TEŽAVE S STANOVANJEM

Sem zvesti bralec NT, čeprav nisem naročnik, in zelo rad berem vaš časopis, posebno pa rubriko Bralci pišejo. Če bo moj članek kaj zalegel, si bom z novim letom 1973 naročil NT.

Imam težave s skromno 4x3,50 m veliko podstrešno sobo s tankimi stenami in v njej živi naša 4-članska družina. Imam dva majhna otroka, ki sta stara 4 leta in 18 mesecev. Zaprtil sem za večje stanovanje, ki je v isti hiši prazno že en mesec in pol ter je last Montane Zalec. Reklji so mi, da naj napišem prošnjo, a še do sedaj nisem prejel rešitve. Bil sem večkrat na Montani, pa so mi odgovorili, da naj še počakam. Obrnil sem se na socialno varovanje v Zalcu, tam pa so mi odgovorili, da je stanovanje last podjetja in da oni ne morejo pomagati.

Če bi bil uradnik ali politični človek, mislim, da bi se rešitev kmalu rešila, tako pa sem bogu za hrbtom in moram še naprej čakati. Sedaj spet čakam in premišlujem o otrocih, kako jih zebe.

Sprašujem se, kje je sedaj socialno, otroško varstvo in kako dolgo bo treba še čakati na rešitev moje prošnje.

IVAN VIDMAJER,
Zabukovica

O NAŠIH ZLATIH ŠOFERJIH

Dne 18. 12. 1972 sem se peljala z lokalnim avtobusom, ki odpelje ob 12. uri iz Laškega v Celje. Pri zdravilišču v Laškem je vstopil šofer Urankar in se pogovarjal s šoferjem, ki je vozil. V Košnici so prišli na avtobus šolarji. Bilo jih je veliko, nekaj tudi takih malih z rumeno rutico okrog vratu. Pa je eden med njimi sunil prijatelja dvakrat v hrbet. Šofer Urankar pa

v »luftu« — dol, dol, se je drl na vse grlo. In je zapovedal šoferju, naj ustavi. Ta je ubogal in ustavil, fantek pa je moral doj. Urankar je rekel: »Nikdar več ne prideš na ta avtobus!«

Rada bi bila rekla otroku ali pa šoferju, naj ostane, saj smo bili komaj 50 metrov od avtobusne postaje. Pa me je preveč stisnilo v grlo, tako da nisem spravila besede iz ust. Pogledala sem za fantom na cesto. Šel je nazaj proti domu s sklonjeno glavo in jokal. Ne vem, če je šofer ravnil prav. Vem le to, da smo ga vsi potniki obsojali. Vprašam se, če ne bi z lepo besedo več dosegel kot s tako grobstvo.

MARIJA KOLNIK,
Laško

POJASNILO

Najlepše se vam zahvaljujem za vašo novoletno poslanico in si vas ponižno upam popraviti: nisem odstopil kot predsednik Atletskega društva Kladivar, marveč mi je potekel mandat in samo ne želim več biti še eno mandatno dobo predsednik. Hkrati ugotavljam, da pri nas »sveto rožice« le tistim, ki samo besedičijo, kako in kaj bi bilo treba delati, nasprotno pa so tisti, ki v danih razmerah skušajo doseči, kar se pač da — in delajo — za nagrado izpostavljeni javnemu posmehovanju. Pripisati moram še to, da mi je tudi vaša novoletna poslanica pripomogla k dodatni odločitvi — ne samo, da ne nameravam več biti predsednik Atletskega društva Kladivar, temveč se bom v bodoče izognil posmehovanju tako, da na atletskem in športnem področju sploh ne bom več delal. Glede na vaše dobrohotne namene, poudarjene v podpisu novoletnih poslanic, sem trdno prepričan, da mi tega ne boste zamerili.

Juro Kislinger,
Trubarjeva 30, Celje

Odgovor: Ne, tega vam ne zamerimo. Zamerimo pa vam, da naše poslanice niste dobro razumeli. Da razložimo — z njo smo hoteli le opozoriti na neugodne razmere (glede na kvaliteto) v celjskem atletskem športu in s tem tudi poudariti nujnosti, da kadrovske dobro rešimo prazno mesto predsednika po vašem odhodu. Niste konkretni o tistem, da cveto rožice tistim, ki samo besedičijo. Naše uredništvo je ves čas pozorno spremljalo delo AD Kladivar in mu odmerjalo precej prostora, kar verjetno pomeni, da nam ni vseeno, koliko sedaj pomeni celjska kraljica športa. Zato naša dobrohotna zaskrbljenost. Tisto o zasmehu, pa je malo preobčutljivo — tega si nismo želeli, saj vemo, koliko ste si prizadevali.

DOSTOJANSTVO IN SEKS

Napisali so v naših časopisih, da je nekje blizu Celja popustila stara kjučavnica na vratih spalne sobe v hiši, kjer je tudi gostilna, in šestnajstletnica je zgubila devištvo. Napisali so, da je od Münchna do Frankfurta na de- setisoče lepotic, ki skrbijo, da čimveč DM in druge valute ostane v neki državi. Napisali so, da je v Varšavi veliko res pravcatih lepotic, ki ponujajo ljubezen za 200 zlotov, to je po naše okoli devet jurjev in še čaj skušajo povrh. Veliko tega, kar so se napisali naši časopisi o takih zadevah, pa jaz nisem imel prilike prečitati. Tudi v tem delu Evrope, v Jugoslaviji, so ženske enakopravne državljanke in jim je po usta-

vi zagotovljena popolna osebna svoboda in lahko o svoji ženskosti samostojno odločajo, ko so postale polnoletne. Nihče jih ne sme motiti, ko v belih oblačilih dostojanstveno prihajajo iz poročnih dvoran kot neveste in nikdo jih nima pravice motiti, ko s prijatelji na izletih uživajo — lepote prirode ali pa s kavalirji sedijo v hotelskih salonih. Poskrbljeno je za lepo čtivo in v raznih revijah, polnih njihovih slik, si lahko naberejo pojmov in volje za negovanje svoje lepote in nežnosti. Narava je obdarovala ženske s posebnostmi. Kavalirska in splošna dolžnost vseh je, da onemogočimo zakrknjenim samcem in raznim zastankarjem, da bi izkoriščali nežnost in lepoto naših državljanek. Naj bodo srečne in vesele, ker edino one znajo trpljenje mešati s sladkostjo!

LCC

KOZJANSKI PIONIRJI OB NOVEM LETU

V sredo, 27. decembra 1972 smo se vsi učenci osnovne šole Kozje zbrali v 5. razredu, da proslavimo 30. obletnico pionirske organizacije Jugoslavije. Tovaršica Kresnikova, mentor pionirske organizacije, je imela govor. V tem govoru je povedala, kaj smo pionirji naredili v 30 letih. Pionirji so peli in deklamirali. Želim si, da bi vsako leto praznovali to obletnico v miru in zdravju.

V petek smo zaključili pouk za 1972. leto. Vse pionirje in cicibane je dedek Mraz povabil v kino dvorano. Zbrali smo se cicibani, predšolski otroci in pionirji. V lutkovni igrici so nas zabavali: Pavliha, Marjan, inženir Lisec in cirkuški ravmatelj. Zatem pa so učenci 4. razreda pripravili kratek prizorček, v katerem so sprejeli dedka Mraza. Najprej je obdaril predšolske otroke, nato pa pionirje. Želim, da bi otroci vsega sveta dočkali dedka Mraza tako kot mi.

Ob koncu starega leta smo pionirji tekmovali, kateri razred bo lepše okrasil svojo učilnico. Prvo mesto je dobil 7. razred in s tem nagrado — za bojo oranžade, drugo mesto pa je dobil 6. a, ki se je sladkal z bomboni. Ob koncu leta je Rdeči križ organiziral obdarovanje najstarejših in osamljenih ljudi. Denar so prispevala podjetja in obrtniki. Darila so raznosili učenci 7. in 8. razreda, ki so tem ljudem ob skromnem darilu voščili tudi — srečno novo leto. Seveda so jih povsod lepo sprejeli in se jim pristrčno zahvalili.

IRENA KODRIČ, 6 a,
Osnovna šola Kozje

ZAHVALA

V imenu vseh starejših oseb nad 80 let se Rdečemu križu v Trnovljah pristrčno zahvaljujem za veselji popoldan v Kulturnem domu v Trnovljah dne 7. t.m. V večini primerov smo stari ljudje od najbližjih, če že ne prezirani, pa zapuščeni in osamljeni. Redki so primeri, kjer so stare mamice in očki spoštovani in ljubljani, zato nam je pristrčnost prirediteljev toliko bolj ogrela srca.

Marinka, Laško

Pionirski so nam zapeli nekaj živahnih pesnic, fantje zaigrali na harmonike poskočne in končno v veseloiгри izdri revežu boleč zob kar z muzarskim orodjem. Ni čudno, da se je obupno branil in kričal, saj je bil zob ogromen, menda je tehtal kar 2 kg. Pionirji in fantje so bili nagrajeni z gromkim aplavzom.

Naj omenim še lepo gesto mladeničev cvetočih lic, ki so zaplesali z osemdesetletnimi ženicami. S tem so pobili obsojanje, da je današnja mladina nemogoča. Dokažali so, da se tudi mladi stara in jim mi starci iz srca privoščimo mnoge letih in sončnih dni v visoki starosti.

Iskrena hvala tudi lastnikom avtomobilov, ker so nas vozili od doma in zopet nazaj. Mnogo hvale vsem požrtvovalnim predstojnikom in ne najmanj veselemu harmonikarju Nandetu, ki je z okroglimi za trenutke pozdravil celo našo revmo.

Letos smo dosegli udeleženci skupno starost 1158 let in nam kali srečno razigranost samo spomin na naše tovariše, ki so bili lansko leto še med nami, letos pa so manjkali zaradi bolezni ali pa jih že krije zemlja.

Osemdesetletniki iz Trnova
velj

ŽIVLJENJE JE BORBA

Naj vam za uvod povem, da pomilujem tiste, ki NT ne berejo. Prijatelji so za mnogo prijatelja in koristnega branja. Le kdo bi ostal ravnodušen ob vsem, kar nam nudi NT.

Veste, meni je nek zlobneč dejal, da kaj imam od tega, če tako rada pišem. Pa sem ga zavrnila »Ja, kaj bi pa ljudje čitali, če ne bi nihče nič napisala. Njemu na ljubo sem torej napisala to, kar mi je šinilo v glavo. Če je bilo vredno peresa, pa presodite vi.

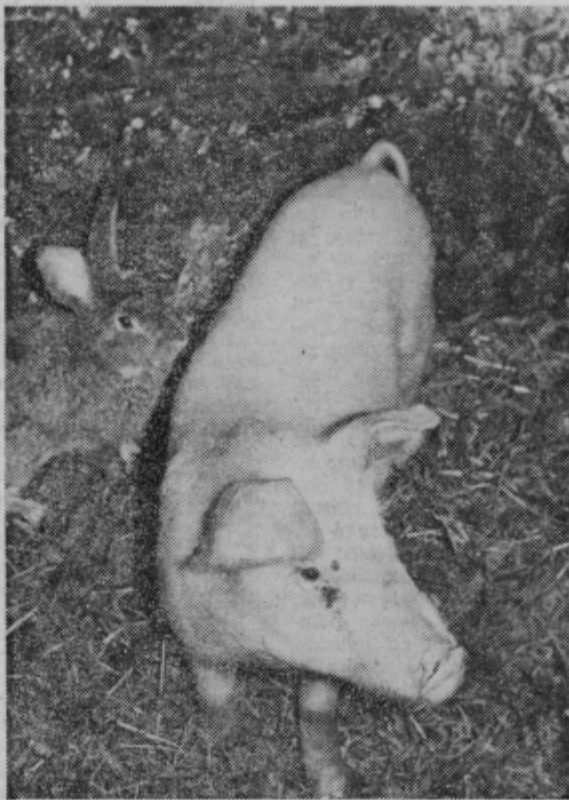
Ko so mi dajali v grob ljubo mamo, jo je župnik Alojz Drobež v poslovnem govoru primerjal z likom Cankarjeve mame. Če pa za prispevoko povem, da sem v Cankarjevem Kralju na Betajnovi igrala Lužarico, ženo, ki ni marala miloščine, marveč se je borila za svoje pravice, me boste verjetno razumeli, da ostro obsojam krivico ter izkoriščanje človeka po človeku.

Življenje je ena sama borba in jaz sem mnogo življenjskih modrosti pridobila iz prebranih knjig. Koliko lepih iger sem videla, sama igrala, kaj vse pa doživela, pretrpela in ne nazadnje tudi prebolela, in če vse to strnem v en sam stavek, si upam trditi, da ima življenje svoj smisel samo takrat, če znamo odpuščati in če nosi človek v sebi dobroto in ljubezen. To pa je bogastvo, to je sreča.

Oprostite mojemu filozofiranju in mi dovolite, da vam zaželim mnogo zdravja in uspehov v novem letu.

Urška Oroš, Vrbno 47
Sentjur

Odgovor: Mi pa vam želimo mnogo zadovoljstva in sreče, pa da se boste tako pridno oglašali kot lani.

Kljub pogledu po strani in najbrž slabi volji — le kdo ve zakaj? — vlada v tistem kotičku hleva pri Nareksovih v Ločah pri Smartnem v Rožni dolini, kjer domujeta pujssek in zajček, prijetno sožitje. Le takrat, kadar pride v hlev mlada gospodinja Helena in naliva v posodo mleko, je pravica močnejšega očitna. Za zajčka ni mleka! To je pravilo, ki se ga pujssek dosledno drži. Ko je mleko v posodi, zajček nima pristopa. Sicer pa sožitje v redu. Ko bi ga sprejeli vsi!

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Redno prebram vaš list in moram priznati, da mi je všeč. Zadnje čase pa ste nas še bolj razveselili z ljubezenskimi zgodbami. Tudi jaz vam danes pošiljam svojo ljubezensko zgodbo, katero upam boste kmalu objavili.

Takrat je bila jesen. Tista lepa, tisočbarvna jesen, ki nas zmeraj dobro obdari, nemalokrat tudi z ljubeznijo. Tudi midva sva se spoznala v jeseni. Pravijo, da je jesen pušča čas v letu, meni pa se je zdela ta jesen najčudovitejša, najlepša doslej.

Ko sem te opazovala videla, kako se boriš z alkoholom, se je v meni nekaj prebudilo in sem si rekla, oh, ko bi ti le lahko pomagala. Neskončno sem si želela, da bi te odvrnila od pijače, vpeljala spet v normalno življenje. Življenje, katerega si človek gradi na lastnih ciljih, željah, toda ti me nisi niti malo razumel. Nisi razumel, zakaj sem te toliko časa pričakovala, toliko solz, ki sem jih izlila zate, ko si ti že davno sladko spal.

Začetek najine ljubezni je bilo zelo lep. Najina sreča je trajala le nekaj tednov. Nato se je začela rušiti, tako kot da se podira stolpnica, ki sta jo dva z ljubeznijo zgradila. Slutila sem, da se podira, da se bo, kmalu razblinila v nič. Jaz pa sem ob vsem tem stala na strani in skorajšnji konec.

Kmalu si mi povedal: »Ne potrebujem te!«, si dejal. Smejala sem se tvojim besedam, ker ti nisem hotela pokazati žalosti. Le za hip sem pomislila na posledice

Intervju

VEMO DA PREMALO VEMO

KRISTA KUMELJ, ŠIVILJA V RADEŠKI »KORI« IN SEKRETARKA OSNOVNE ORGANIZACIJE ZK O DELU ORGANIZACIJE IN SAMOUPRAVLJANJU

Krista Kumelj si je morala najprej izposlovati polovično režijske ure, kajti razgovor bi jo prikrajšal za nor'mo. Je šivilja v obratu »Kore« v Njivicah pri Radečah. V tem kolektivu dela že štiri leta, prej pa je bila zaposlena v radeški mlekarini kot laborantka. Članica ZK je od leta 1958. Bila je že sekretar ZK v mlekarini, v »Kori« pa je to dolžnost prevzela šele pred kratkim. Krista je prijeten in preudaren sobesednik, zato sva bila brez okolišanj zelo hitro v središču problemov.

NOVI TEDNIK: Prosimo, če v nekaj stavkih predstavite vašo organizacijo zveze komunistov?

KRISTA KUMELJ: V našem 135 članskem kolektivu šteje organizacija ZK 25 članov. Pravzaprav bolj članic, saj je v njej le 9 tovarišev. Pričakujem, da bomo v prihodnje organizacijo še povečali, zlasti zdaj, ko ob sprejetem akcijskem programu organizacija ve kaj hoče.

NOVI TEDNIK: Znana je hitra rast vašega kolektiva, pa tudi to, da dobro gospodarite. Mislite, da bodo komunisti v kolektivu sposobni posredovati in utrditi akcijski program?

KRISTA KUMELJ: Članstvo naše organizacije je z akcijskim programom temeljito seznanjeno. Prav bo, če bomo zanj zainteresirali vse kolektive, saj je njegova vsebina vseljena s pismom predsednika Tita, izvršnega biroja, dokumenti 29. seje CK ZKS in občinske konference ZK, kar z drugo besedo pomeni, da so v njem zaobseženi temeljni interesi delavskega razreda, torej tudi našega kolektiva. Je pa po drugi strani tudi res, da je organizacija idejno-politično premalo rasla. Vendar je že to, da se zavedamo, da jemalo veno, temelj, da bomo v bodoče dejnemu delu posvečali več pozornosti. Računamo na pomoč občinskega komiteja ZK.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete samoupravno prakso v kolektivu. Ste se komunisti odločili za poglobljanje samoupravljanja, ki bo preseglja odločanje v okviru delavskega sveta in poslovnega odbora?

KRISTA KUMELJ: Že sedaj smo uvedli metodo seznanjanja kolektiva o vseh bistvenih vprašanjih na sestankih kolektiva, ki je vsak ponedeljek. To obliko dela moramo poglobiti, da bodo člani samoupravnih organov na sejah sklepali s temeljitim spoznavanjem razpoloženja, mnenj in stališč vsega kolektiva. Medtem ko je delavski svet zvečine iz vrst neposrednih proizvajalcev, se mi zdi, da je poslovni odbor preveč »vrhunski«, saj v njem od neodvilnih sodelujem le jaz.

NOVI TEDNIK: »Kora« je izrazito ženski kolektiv. Se zveza komunistov posebej posveča problemom zaposlenih žena, predvsem mater. Kako ocenjujete družbeno aktivnost zaposlenih žena?

KRISTA KUMELJ: Socijalistična zveza pripravlja v Radečah javno razpravo o družbeni aktivnosti žena. Mislim, da bo zelo živahna. Družbeno aktivnost zaposlenih žena pri nas precej hromi dvoizmenško delo, skrb za družino, vzgojo otrok. Tako na primer to, da so Njivice, kjer je naš obrat, kar daleč od Radeč, nimamo pa urejenega prevoza, kar je zlasti neprijetno za delavke, ki hodijo pozno zvečer domov. Če kje, potem se zlasti v našem kolektivu ogrevamo za predloge sindikata, ki naj še izboljšajo položaj delavke-matere. No, za družbeno aktivnost, za njihovo večje vključevanje pa ni so odgovorne le ženske same. Kar pogledimo, v mnogih forumih in organizacijah predstavljajo izrazito ženske kolektive še vedno predvsem moški. To je naposled stvar kadrovske politike, ali ne?

J. KRASOVEC

turizem

Predsednik turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini Ivo Kuhar izroča nagrado najstarejši gojiteljici cvetic, Alojziji Cviklec.

Šempeter

USPEŠNO LETO

Minuli petek so se na dvanajstem rednem občnem zboru zbrali člani turističnega društva Šempeter v Savinjski dolini, društva, ki je lani dobilo priznanje kot najboljša osnovna turistična organizacija na širšem celjskem območju.

Poročilo o delu je podal predsednik Ivo Kuhar. Lani so veliko skrb posvetili antičnemu parku. Uredili so njegov vzhodni del. Za antični park skrbi poseben režijski odbor, ki ga vodi Alojz Uranjek.

Obisk je bil lani boljši kot 1971. leta. Tako je antični park obiskalo 10.558 domačin in 978 tujih turistov, kar je za 14 odstotkov več kot 1971. leta.

Druga večja akcija je bila ureditev prvega dela podzemne kraške jame Pekel. Tu so društveni člani opravili veliko prostovoljnega dela. Sami člani društva so imeli 1.900, mladinci iz Podloga več kot 750, učenci osnovne šole Šempeter 500 in člani turističnega podmladka 450 ur prostovoljnega dela. Skupaj torej 3.600 prostovoljnih delovnih ur. Vsa dela so končali 8. oktobra lani in takrat tudi jamo odprli za ogled. V šestih tednih si je jamo ogledalo 3.500 ljudi.

Lani so izvedli tudi cvetlično akcijo, ki je bila že četrta po vrsti. Desetim najboljšim gojiteljem cvetja so podelili posebna priznanja. Nagrade so prejeli: Anica Majer, Ivan Ovič, Milena Novak, Marija Teršek, Olga in Pavla Volk, Nada Zagoričnik, Jožica Kuder, Marija Škober, ne in Angela Zupanc.

Prve uspehe so zabeležili tudi v akciji »očistimo okolje«. Tako so uredili jame za odlaganje smeti in odpadnega materiala, vrh tega pa so tudi nekateri kolektivi lepo uredili okolje svojih obratov. To še zlasti velja za SIP Šempeter ter za obrat Aero v Šempetru, medtem ko se »Kolektiv Usluge ni zmenil za ureditev okolja svojega obrata v Šempetru.

Na zboru za sprejeli načrt dela za letos. Med najpomembnejše naloge sodi nadaljevanje cvetlične akcije, za tem vzdrževanje zelenic, ureditev vzhodnega dela antičnega parka z rekonstrukcijo grobov in rimske ceste, ureditev razsvetljave v dolini Peklenščice, povečanje parkirnih prostorov, izboljšanje dosegljivosti naprav v jami Pekel itd. Če pa bodo dobili potrebna sredstva, se bodo lotili še ureditvenih del v drugem delu kraške jame. Prav tako bodo pričeli z delom na področju kmečkega turizma v Kalah in opravili nekaj propagandnih akcij.

TONE TAVČAR

Laško

PREDSEDNIK MIHA PROSEN ODHAJA

Pred dnevi je bil na seji delavskega sveta laškega zdravilišča na delovno mesto upravitelja te ustanove imenovan MIAH PROSEN, predsednik občinske skupščine Laško. Predsednik Prosen se je prijavil na razpis bržčas tudi zato, ker mu v skupščini sedanjega sklica poteka že druga mandatna doba kot predsednika občine.

Iz obrazložitve dnevnega reda vabila na sejo Izvršnega odbora konference SZDL občine Laško posnemamo, da bo ta forum danes razpravljal o kandidacijskem postopku za novega predsednika. Navajajo, da bo tovariš MIHA PROSEN predlagal občinski skupščini razrešitev svoje funkcije zaradi odhoda na drugo delovno mesto.

NESTL ŽGANK

Naj povem po pravici. Pisanja o Nestlu Žganku, predsedniku občinske skupščine v Velenju, sem se lotil z določeno tremo. Pa ne zaradi njegove funkcije, marveč veliko bolj zaradi vsega tistega, kar je tako značilno za njegovo osebnost in nazadnje tu-

di zaradi tega, ker centim njegovo delo, ki ga je opravil zlasti v letih po vojni v dolini ob Paki, največ pa v Velenju.

Mu bom v pisani besedi dorasel? Ali ne bom pokvaril podobe, ki je zrastle na teh tleh? In šele na prigovarjanje nekaterih delavcev iz Gorenja sem na pisane pristal, še zlasti, ker so opozorili, da je tudi razvoj in razcvet jugoslovanskega velikana v proizvodnji bele tehnike močno povezan z njegovim imenom. V Gorenju namreč pravijo, da je bila odločilna za njihov razvoj preselitev iz vasi Gorenje v Velenje. In ko se je odločalo, aa naj Gorenje dobi opuščene prostore velenjskega rudnika, je bil Žgank tisti, ki je imel odločilno besedo. Od tedaj naprej je šlo v Gorenju hitro navzgor.

Ko so pred kratkim počastili njegov 63. življenjski jubilej se je razgovoril. To je prava redkost. Je veliko bolj redkobeseden kot radodaren z nji-

mi. Prav zaradi tega tudi ne vodi seje občinske skupščine. To delo prepušča podpredsedniku. No, in takrat ob prazniku, je med drugim povedal, da mu ob prihodu v Velenje ni bilo lahko. Nekaterim njegova aktivnost ni bila všeč. Pa so se kmalu ugnali. Delo je premagalo vse predsodke. Sli so z njim. V rudniku se je sčasoma marsikaj spremenilo, prav tako v Velenju. Ob Paki je nastajalo novo in svetlo mesto. Nič skupnega z rudarskim po starem pojmovanju. In vendar je bilo tedaj tudi Velenje rudarsko. Danes je veliko bolj industrijsko. Pri vsem tem je bila izredna energija Nestla Žganka gonilna sila. Vsemu takratnemu dogajanju je dal vsebinsko in ton. Bil je na čelu prostovoljnih delovnih akcij, bil med tistimi, ki so se ogrevali za lepša in boljša stanovanja za delavce, za zboljšanje njihovih življenjskih pogojev. Bil je neizprosno in odločen. Prav

obrazi

lo so mu nekateri pozneje očitali. Toda, ali je pri vsem tem moč prezreti rezultate dela?

In tudi v zadnjem obdobju, ko je po kratkem premoru znova prijel za občinsko krmilo, se je v dolini zganilo na novo. Delovni elan ga ni zapustil nikoli. Tudi zdaj ne.

Ko mu je pred kratkim predsednik sindikalne organizacije v Gorenju Hinko Dermoj čestital k življenjskemu jubileju, mu je med drugim dejal: »Vaš jubilej ni jubilej mladence in vendar ste med nami s svojimi idejami eden najmlajših, najsmelejših in najbolj vztrajnih. Kadar pa govorimo o Saleški dolini, o rudniku, o Gorenju, o zblizevanju mesta in vasi, o novem, mladem, najlepšem mestu v nasi domovini, ne moremo mimo vašega imena in vloge, ki ste jo imeli kot nobeni po. budnik prej.«

PREDVIDEVANJA

Iz primerjave podatkov o prometu turistov v minulih letih vidimo precejšnjo rast. Od 1956. leta dalje je prihajalo v Jugoslavijo čedalje več turistov. Statistični podatki kažejo naslednjo sliko turističnega prometa: V letih od 1956 do 1961 je promet turistov rasel za 16,2 odstotka, v letih 1961 do 1965 je prišlo k nam za 25 odstotkov več turistov. V letih 1966 do 1970 je promet zopet narasel za 15 odstotkov. V 1971. letu je Jugoslavijo obiskalo 15 odstotkov več turistov kot 1970. leta. Lani ni bil zabeležen vidnejši porast števila turistov, zato pa se je povečal promet turistov iz severnih dežel, največ pa z britanskega območja.

Znatno se bo povečal značilni promet turistov iz severnih dežel, največ pa z britanskega območja. Naloga, ki nas čaka v tem letu, pa je — boljša turistična ponudba, domiselna in kakovostna ter solidna!

Kako bo s tujskim turiz-

Franjo Novak

Teden slovenskega filma

Celjsko Kinopodjetje, Kulturna skupnost Celje in uredništvo Novega tednika in Radia Celje bodo v dneh od 3. do 8. februarja organizirali Teden slovenskega filma v počastitev slovenskega kulturnega praznika. V najlepšem kinematografu, v Unionu, bodo v tednu dni predvajali te filme:

3. februar: Amandus, režiserja Franceta Stiglica
4. februar: Zarota, režiserja Francija Križaja

5. februar: Družinski dnevnik, režiserja Jožeta Galeta

6. februar: Nočni izlet, režiserja Mirka Groblerja

7. februar: Nevadni bataljon, režiserja Janeta Kavčiča

8. februar: Ko pride lev, režiserja Boštjana Hladnika

S svečano premiero filma Ko pride lev bo Teden slovenskega filma končan. Na premiero bodo povabljeni tudi ustvarjalci te filmske stvaritve, ki je lani na puljskem festivalu vzbudila precejšnje zanimanje kritikov in občinstva. V glavnih vlogah nastopata Marina Urbančeva in celjski igralec Marko Simčič.

Zakaj Teden slovenskega filma? Ne samo zaradi novosti v počastitev kulturnega praznika, temveč

tudi zato, da pred domačim občinstvom razgrnemo del slovenske filmske proizvodnje zadnjih petnajst let. Da opozorimo na bogastvo idej in žanrsko pisanost slovenskega filma, na njegova prizadevanja v kulturni tvornosti slovenske nacionalne skupnosti in, ne nazadnje, tudi na njegov trenutni položaj, ki mora vzbuditi več družbene in gledalčeve naklonjenosti do sedanjih bolezni slovenskega filma. O tej bolezni o sedanjem stanju v slovenski kinematografiji, bo govor na posvetu, nanj pa bodo vabljene slovenski filmski delavci in vsi tisti, ki jih zanimajo pota in razpotja naše kinematografije.

Tako bo dobil Teden slovenskega filma tudi svojo koristno vsebinsko ali družbeno dopolnitev, ker želimo z njim prispevati k hitrejšemu reševanju položaja sedme umetnosti na Slovenskem.

Za gledalce bo seveda zanimiv izbor filmov, ki v sebi ne skrivajo posebnih namenov, niti ni bil narejen po nekaterih posebnih merilih. Izbor sicer predstavlja različna idejna iskanja v slovenskem filmu, vendar pa želi predvsem še bolj približati nekatere stvaritve, že tudi pozabljene, filmskemu ob-

činstvu. Morda bo žanrska pisanost — zgodovinski film, polistična kriminalka, družbena komedija, drama o mladih, partizanski film in aktualen zapis o mladini — privlačna za vse tiste gledalce, ki poznajo predvsem enostranost v slovenskem film-

skem ustvarjanju. Srečanja z izbranimi filmi bodo pomenila poleg vsega tudi soočenje z našim odnosom do domačega filma.

Ze danes pa lahko zapišemo, da se veselimo kulturne prireditve ki bo za kratek čas spremenila Celje v filmsko mesto.

iz dnevnika slg

V torek smo začeli študirati novo delo, komedijo poljskega pisatelja Witolda Gombrowicza **IVONA, PRINCESA BURGUNDIJE**. Komedijo režira Dušan Jovanović, dramaturg preastave je Igor Lampret, scenograf Meta Hočevarjeva, kostumograf Melita Vovkova. Nastopa ves ansambel. Premiera bo v drugi polovici februarja. Witold Gombrowicz je pri nas rany znan, avtor, dasi je daleč pred Ionescom in Beckettom utira, pot tisti avangardi, ki je v petdesetih letih tako zmagovito preplavila evropske odre. Gombrowicz se je rodil 1903 leta in umri 1969. leta. Pisal je romane drame in eseje. V svojih delih prikazuje na grotesken način podobo sveta tematicno pa največkrat obravnava odnose na relaciji učitelj — žrtev. **IVONA** je njegova dramski prvenec (1935) in v določenem smislu groteskna travestija Shakespeara. V tem delu varira eno najposnovnejših tem našega sveta, mejni problem človeške svobode v okviru psihičnih, socioloških in skorajda mitoloških civilizacijskih danosti. V smislu travestije je treba gledati scenski ambient (dvor neke unišljene kraljevine), osebe so kraljevska rodbina in avtorjani, tabula pa pripoveduje o princevski za roki in umoru njegove neveste, o umoru, pri katerem sodeluje ves dvor. **IVONA** je komedija. Skoznje prebija dunovito ironična parodija na meščanski svet, na njegove konvencije in koristi. Pripisimo se nekaj misli iz intervjuja z avtorjem, povedal jih je malo pred smrtjo: »Moj teater si izbira svojo lastno pot, sam se formira kakor vsa moja druga dela. Ko začnem pisati, nikoli ne vem, kam me bo poneslo. Sem ci, nik. Ljubim efekte, poezijo posebej njeno scensko vrednost. Vse tri drame, ki sem jih napisal, so nastale daleč od kakršnih koli gledaliških vplivov, ker praktično ne hodim v gledališče... Primoran sem bil iskati svoj lastni jezik. Očitni so mi, da sem pisatelj »absurda« očitno, ker niso iskali paralele z Beckettom in Ionescom). Toda svoje prvo delo sem napisal 1935 leta, drugo pa 1946, torej mnogo prej, preden sta začela objavljati svoja dela omenjena pisatelja. Moje gledališče ni gledališče absurda in v osnovi sem proti nadvladi absurda v današnji literaturi. Dolgočasi me«.

J. 2.

Ustavna dopolnila in šole

Marsikje prevladuje mnenje, da v šolah bolj malo premišljujejo o novih odnosih v delovnih organizacijah, o odnosih do okolja v najširšem pomenu besede ter o odnosih do učencev če izznamemo samo tri osnovna izhodišča, ki so jih podkrepila ustavna dopolnila. Pa ni tako! Za šolske kolektive bi lahko zapisali enako, kakor za večino proizvodnih delovnih organizacij — da so pri snovanju vseh teh novih elementov dokaj daleč, da pa se ob bolj konkretnih spremembah, ki ne smejo ostati samo na papirju — v samoupravnih aktih — ampak v dejanskih delovnih odnosih, nekoliko obotavljajo stori odločilni korak, kar je v tej sferi pogojeno prej iz objektivnih, kakor iz subjektivnih razlogov. Obojih bi lahko našteali veliko. Priznati pa moramo, da imajo šole pri obravnavi tega vprašanja res nekoliko posebno mesto.

Verjetno smo si enotni, da samoupravnih organizacijskih ter delovnih oblik in navad ne moremo bistveno ločiti med šolami, zlasti še med takšnimi, kot so osnovne šole. Zato je večina pričakovala, da bo kakšen »republiški« organ povedal kaj več, bolj določenega, že skoraj izoblikovanega v uredništvu dopolnil. Tako bi zaposleni v vzgoji in izobraževanju ponovno lahko rekli: »Strinjamo se in delati bomo naprej po staremu, ali pa, politiko naj delajo politiki, mi bomo pa učili naprej tako, kot od nas zahtevajo. Drugi pa bi rekli — pogledjte, ko nam jemljejo voljo do dela itd. — Ker tistega »odzgoraj« ni bilo, volja do dela pa je neugasljiva, so pričeli prosneti delavci sami premišljevanji, da bo potrebno nekaj čimprej napraviti. In so! Zbrali so posebno regijsko delovno skupino na pobudo medobčinskega sindikata družbenih delavcev, ki je pripravila osnutek vsebinskih sprememb za najbolj pomembni samouravni akt — to je za statut šole. Razprava se tako prenaša v okvire posameznih občin in s tem tudi v delovne organizacije. Od razprave v delovnih organizacijah do sprejemov statutom in s tem do uzakonjenja novih odnosov, ki so jih prinesla nova ustavna dopolnila, tako torej realno ocenjeno ni več daleč.

Razumljivo pa je, da je sedanja aktivnost, aktivnost v tem pripravljalnem obdobju, najvažnejša. Sedaj bo treba vsem zaposlenim v vzgoji in izobraževanju točno povedati, zakaj vse te spremembe in v čem je tisti kvalitetni premik v spremembi odnosov. V teh razlagah pa bodo morali pokazati svoje znanje, aktivnost in sposobnost vsi vodje šol, vodstvo in člani sindikatov in zveze komunistov ter samoupravnih organov na posameznih šolah.

Zakaj smo omenili to heterogeno aktivnost? Iz zelo preprostega razloga. Aktivnost teh je nujna, je osnova za večino sprememb, zlasti tistih sprememb, ki se nanašajo na odnose znotraj kolektiva, navzven in v medsebojni vzročni povezanosti. Če te aktivnosti, ki se bodo kazale v razumevanju in sprejemanju novih odnosov, sedaj ne bo, se bojimo, da tudi globlje vsebinske reforme znotraj samega izobraževalnega procesa ne bodo uspešne.

J. ZUPANČIČ

Društvo oblikovalcev

Več razumevanja

Lani ustanovljeno Društvo oblikovalcev v Celju vstopa v novo delovno leto s tridesetimi člani in z razstavno bilanco, ki govori o resnih prizadevanjih tega mladega društva. O načrtih društva v letošnjem letu sem povprašal predsednika Gregorja Švaba. Dejal je, da bodo sedanjo razstavo preselili v Velenje, v načrtu pa je tudi Rogaška Slatina. To je skupinska razstava, na kateri razstavlja 11 članov. Problemi bodo s transportom, ki ni poceni, njihova sredstva pa so skromna. Na Kulturno skupnost so poslali zahtevek za leto 1973 za nekaj manj kot tri stare

milijone. Ob sedanjem finančnem položaju v kulturi se bo po vsej verjetnosti tudi ta znesek nekoliko znižal.

V načrtu imajo predvsem razstave, seveda, vse je odvisno od sredstev. Nekatere bodo skupinske, nekatere po témah. V juliju mesecu bodo imeli razstavo v Likovnem salonu, ker bo zastoj. Organizirali bodo tudi strokovno predavanje za vodilne pri celjskih podjetjih in jih seznanili s poslanstvom industrijskega oblikovanja. Za to so že navezali stike z Design centrom v Beogradu.

Največja želja Društva oblikovalcev pa so njihovi last-

ni prostori. Zdaj »vedrijo« v Likovnem salonu, ki pa še sam nima dovolj prostora. Ob samih razstavah bi radi intenzivneje sodelovali s podjetji. Tudi tako, da bi kakšno podjetje razpisalo témo za razstavo in bi s tem avtomatično pomagalo s financiranjem. Še več podobnih oblik sodelovanja bi lahko izkoristili, a kot je znano, so le nekatera podjetja našla posluš za to dragoceno dejavnost. To pa je premalo. Toda v društvu niso obupali. Nasprotno. Ravno ta »neosvesčenost« tistih, ki bi morali biti veseli formiranja Društva oblikovalcev, jih sili k na-

črtnemu delu. To jim bo omogočilo dosegati dobre rezultate — kvalitetne razstave, dobro pripravljena predavanja in strokovne seminarje in medsebojno pomoč. Dobršen del tega pa so pokazali že v svojem prvem letu obstoja.

V Celju lahko upamo, da se bo Društvo oblikovalcev še razširilo, se kadrovske in strokovno okrepilo. To pa so tudi novi pogoji za učinkovitost dela tega društva, kajti le od učinkovitosti bodo rezultati dela članov društva konkretizirani in s tem tudi koristni.

dm

V nedeljo zvečer ob 18. uri se bodo v celjskem Narodnem domu spet predstavili harmonikarji DPD »Svoboda« Celje pod vodstvom neumornega učitelja harmonike Oskarja Leskovška. V 24 točkah sporeda bo nastopilo blizu 50 harmonikarjev od začelnikov do tistih, ki se že lahko pohvalijo z dobrim izvajanjem. Kot je na teh tradicionalnih paradah harmonikarjev že običaj, bodo tudi na nedeljskem nastopu na sporedu tako solistične kot zborovske točke.

— ed

Srečanje z Gocem Kalajdžinskim

SLIKA JE MALA FILOZOFIJA

»Vsaka slika je mala filozofija in vsaka slika vsebuje v sebi vse polno elementov, ki jih je težko izraziti z besedami. Govorica barve je težko nadomestljiva«. To so besede mladega slikarja, živečega v Jurkloštru, svoje likovno znanje pa prenaša na otroke v osnovni šoli na Planici pri Sevnici. Prišel je iz Makedonije. Goce Kalajdžiski.

Rad bi, da bi se sproščeno pogovarjala. Tako kot se pogovarjajo znanci, ko pridejo skupaj in si nadrobijo novic. Potem se spet razidejo s samoumevnim prepričanjem, da se bodo ob času ponovno srečali.

Ja, saj bo tako. Dajva se tikat! Velja! No, kaj bi rad? Od daleč si prišel?!

Doma sem iz Carevega dvora ob Prespanskem jezeru, kjer sem se rodil. To vse skupaj spada pod ohridski okoliš.

Toda še kot otrok sem se preselil v Skopje. Cela družina.

In si bil v šoli odličen slikar?

Nikakor ne! Pravzaprav, risanje mi je šlo nekako slabo. Vendar me je ravno zaradi tega tudi privlačevalo. Hotel sem na kakršenkoli način doumeti vse skrivnosti slikanja. Nisem pa seveda takrat še vedel, kaj vse to pomeni.

Kako si začel?

V petem razredu me je učil risanja profesor Borislav Trajkovski, ki je bil tudi v znani slikarski grupi VDIST. To je kratica priimkov slikarjev, ki so grupo sestavljali. Vidimče, Dimovski, Spirovski in Trajkovski. Profesor Trajkovski mi je dal ključke njihovega ateljeja. To je bila nekakšna prazna dvorana nekega doma. Smel sem biti v ateljeju in za začetek sem sukal metlo in sploh pospravil po prostoru. Sele pozneje sem se lotil slikanja. Najprej akvarel. Trajkovski je dejal, da če obvladaš akva-

rel, obvladaš vse tehnike. Tako sem začel z akvareloom in skoraj štiri leta delal z njim, preden sem šel na druge tehnike.

Kaj si pa počel s slikami?

Sam sem bil še boječ, nisem imel poguma pokazati svoja dela še komu drugemu. Pa mi je omenjena skupina organizirala mojo prvo razstavo akvarelov v Skopju. To je bilo 1964. leta. In letos marca bom tudi razstavljal akvarele v Laškem, v prostorih Muzejske zbirke.

Kje si delal akademijo?

V Skopju. Na akademiji sem spet delal veliko na akvarelu. Neizmerna hvaležnost gre velikemu mojstru akvarela Vangelu Kodžomanu. Učil sem se in učil. Pa so prišle počitnice in me je vprašal profesor, kaj bom delal v prostih dneh. Nič določene mu nisem mogel odgovoriti. Bilo je lepo vreme, pa prosti dnevi. Pa sva šla v samostan, kjer sem se prvič seznanil s konservatorskim delom. Takrat sem tudi drugače gledal tisto slikarstvo.

Freske?

Pa ikone. Preselil sem se v svet, ki ga prej nisem poznal. Kakor da je bilo nekaj morečega v vsem. Srečal sem sedemnajstletno nuno, ki je šla v samostan zaradi nesrečne ljubezni. Prvič je bila zaljubljena v nekega fanta in jo je pustil. Pa razočaranje in hajd na pot k iskanju večnega miru. Trdila mi je, da ga bo našla za debelimi in tihi mi samostanskimi zidovi. Potem sem si zamislil njeno mlado podobo. Zakaj je to storila? Celo življenje je pred njo! In sem nekako poistove-

til njen obraz s tistimi obrazi, ki sa stoletja mirovali na ometu samostanskih sten. Ali na počrnelem lesu stare makedonske srednjeveške freske.

Kako so se vsi ti občutki odražali pri tvojem slikanju? Verjetno si bil čustveno prizadet?

Ko opazuješ tiste podobe na freskah ali ikonah, se pred tabo odvija zgodba nešteti pomenov, pa tudi življenj, če hočeš. Vsak ima svojo in če jim je kaj skupnega, je potem to trpljenje.

Stopi v drugo sobo in prinese tri slike. Na eni je ribič z ribo, na drugi so tri postavine in na tretji tudi ljudje.

Vidiš te slike? Na vseh treh je nekaj osnovnega. To je človek. Njegova figuralka. To je moja osnova.

Zakaj si naslikal ribiča z ribo?

Zato, ker sem doma iz kraja, ki je ob jezeru. In moj oče je šel na jezero s čolnom in mrežo, pa je bil tudi po cel teden od obale. Zato, ker poznam od tam, kjer sem doma, celo vrsto ribičev, ki niso nedeljski. Lovijo zato, da preživijo svojo družino. In na njihovem obrazu je trpljenje.

Kaj pa tiste tri osebe tam?

V Skopju je bil potres, to sem videl. In zdaj sem jih postavil v odsotnost. Ostali so sami. Se kamen, ki je zgolj simbol njihovega nekdanjega doma, jim je premalo.

Ja, obrazi tvojih likovnih subjektov so podobni po izrazu ikonam. Vsi nosijo trpeč izraz.

Da, tu je podobnost moje-

ga sodobnega slikarstva z ikonami. A tudi te slikam.

Ne razumem.

Slikam ikone. Motivi so znani. Vendar sem našel svojo patino, s katero obdelujem leseno podlago. Izživljam se v tehničnem smislu.

Se vedno ne razumem, kako more mlad akademski slikar v dvajsetem stoletju delati tisto, kar je domena srednjega veka?

Ne razumeš me! S slikanjem ikon se samo tehnično izživljam. Ta olja, ki jih imaš pred seboj, pa so odraz mojega sodobnega dela. Nikoli nisem zadovoljen z opravljenim. Vedno hočem najti kaj novega.

Ob ikonah?

Pa ne. Ob teh, drugih slikah.

Toda kako boš našel kaj novega, če pa tičiš v svojih ikonah. Saj je vendar toliko življenja okoli tebe!

Iščem v simboliki. Čeprav bom vedno slikal le človeka in še bolj izpopolnjeval vse tiste grafične elemente, ki mi dajejo občutek za popolnost slike, lahko še vedno odkrivam kaj novega. Najbolj se to da v simboliki. Človek je po svoji pojavnosti nedorečen, Neizčrpen, Prepričan sem, da bom znova in znova naletel na uganke in probleme, da jih bom lahko reševal.

Kaj pa ikone?

Ja, tiste bom pa zraven delal. Tako kot delam zdaj. Tisto je eno, to pa drugo.

Boš pripravil kakšno razstavo?

Bom. Z ikonami.

Kako si se življal tukaj, v teh krajih, v Jurkloštru.

Odlično. Imam družino, ženo, dva otroka.

Od kdaj si v Sloveniji?

Od začetka sedemdesetdesetega.

Prodajaš svoje slike?

Prodajam.

Kako pa ceno določiš? Podariš tudi kaj?

A, cene so vnaprej določene. Seveda ne zaradi kvadrature slike. Predvsem je odločilno pri ceni to, s kakšno težavo se jaz ločujem od slike. Tako imam nekaj slik, od katerih se ne bom nikoli ločil, torej, jih ne bom prodal.

Kaj pa če komu sliko podariš?

Jo pač podarim! Ze vidim, če jo ima rad. Je nekoč pri-

šla k meni ženska in hotela vedeti za ceno vseh slik v ateljeju. Pa sem rekel, da če bi jaz šel v trgovino po blago za obleko, bi vprašal koliko stane samo za tisto blago, ki mi je všeč in s katerim bi si obleko naredil, ne pa da se zanimam za celo »stelažo« blaga. Tako ti je to. Ji nisem nič prodal.

Kaj pa ti misliš, je važno v katerem kraju ima slikar razstavo?

Ne!

Zakaj ne?

Umetnost je za vse enaka. Če je moja slikarija dobra za tele moje kmete tu z Marofa, je tudi za Ljubljano.

DRAGO MEDVED

Radeče

NOVOLETNA ZGODBA

V Radečah je bila do nedavnega zelo pestra kulturna dejavnost, ki pa je zadnje čase nekoliko zamrla, zlasti po smrti enega vodilnih režiserjev Ivana Pešca. Vsako leto so pripravili štiri do pet gledaliških del in z njimi tudi gostovali po okoliških krajih. Posebno so se trudili z igranjem na prostem, pa tudi z operetami, saj so imeli zelo dober mešani pevski zbor in so njihove spevoigre žele veliko uspeha.

Vendar je dejavnost KPD »Svoboda« tudi danes precej živahna. Pri društvu deluje dramska sekcija, ki zajema v glavnem tri šolske dramske krožke. Ti pripravijo po dve predstavi na leto, sodelujejo na proslavah in uprizarjajo lutkovne igrice. V okviru »Svobode« deluje tudi moški pevski zbor, izven društva pa sindikalna godba na pihalna radeške Papirnice, ki vneto sodeluje v kulturnem življenju Radeč.

Duša vsega dramskega dela pa je ravnatelj radeške osnovne šole Janez Pešec, ki z izredno ljubeznijo že dolga leta režira, igra in piše. Tako so za Novo leto uprizorili njegovo praviljično igrico s petjem z naslovom »Novolet-

To je igralska skupina šolskega dramskega krožka v Radečah, ki je za Novo leto pripravila praviljično igrico s petjem »Novoletna zgodba«. Igro je napisal in režiral Janez Pešec.

na Zgodba«. Vse kostume za predstave si izdelajo sami, pravzaprav ena izmed učiteljic na šoli, ki ima za to izreden smisel in veselje. Tudi z uprizarjanjem lutkovnih igric žanjejo lepe uspehe. Razmišljajo da bi v okviru društva ustanovili posebno

mladinsko skupino, ki bi se ukvarjala samo z lutkami. Vedno bolj je čutili pomanjkanje starejših igralcev, pa tudi mladina odhaja v srednje šole in se zaposluje drugje. Tako nastajajo v gledališki skupini praznine, ki jih je težko napolniti. Vendar je de-

lo s šolskimi otroki na kulturnem področju prav tako lepo in uspešno. Za konec šolskega leta bodo pripravili mladinsko igrico »Princeska in pastirček« in z njo prav gotovo razveselili mladino in ostale Radečane.

D. POS

Začetek študentskega življenja

V Celju že drugo leto delujeta dva oddelka višjih šol. To sta Pedagoška akademija in Visoka ekonomska komercialna šola. Kljub temu v Celju ni bilo čutili utripa študentskega življenja. Zato smo se študentje prvega letnika VEKS v Celju odločili, da bomo celjanom dokazali, da bi tudi Celje lahko postalo višješolsko središče. Za začetek bomo 26. 1. 1973 ob 19. uri in 30 minut organizirali Prvo srečanje celjskih študentov. Srečanje, nad katerim je prevzel pokroviteljstvo predsednik skupščine občine Celje Dušan Burnik, bo v Narodnem domu. To srečanje so omogočile gospodarske in družbeno-politične organizacije iz Celja in okolice. Za dobro glasbo bo poskrbel vokalno-instrumentalni ansambel VOKALI, v programu, ki ga bomo pripravili, pa bo nastopil ljubljanski operni pevec in član Opere iz Ljubljane Ladko Korošec ter nekateri igralci Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja. Ker je to srečanje študentov, vabimo vse celjske študente in izredne študente VEKS, da se srečanja v čim večjem številu udeležijo. Vstop bo dovoljen samo z indeksom.

DUSAN ILOVAR

ANGAŽIRANA RAZSTAVA

Prihodnji mesec bo v celjskem Muzeju revolucije razstavljal Celju že znani akademski slikar Stane Jagodič. Njegova dela smo že videli ob razstavi nove mlade ekspresionistične skupine Junij pred dvema letoma v Celju. Tokrat razstavlja Stane Jagodič sam in sicer se bo Celjanom predstavil s svojimi najnovejšimi deli. To je tako imenovana opredmetena ka-

rikatura in pa ciklus fotografiranih del, katerih vsebino je avtor realiziral z razmišljajočim pristopom, ki daje sleherni rešitvi globlji pomen, jo idejno angažira. Zato so njegova dela aktualna in opozarjajo človeka na njegove odnose do okolja in do samega sebe. Razstava bo predvidoma odprta 20. februarja.

Vrtiljak dogodkov

ŠENTJUR

Gradnja nove šole

V letu 1973 bodo v Sentjurju pričeli z gradnjo nove šole. To bo podaljšek stare šole, obe stavbi pa bosta med seboj povezani s telovadnico. Pridobili bodo 16 učilnic z vsemi pomožnimi prostori s skupno površino 2810 kvadratnih metrov. V novi oziroma rekonstruirani osnovni šoli bodo prostori za glasbeno šolo, oddelek posebne šole ter prostori za celodnevno varstvo otrok. Po oceni bodo stroški te gradnje znašali 10 milijonov din, kar se bo financiralo v višini 80 odstotkov iz kredita RIS, 20 odstotkov pa iz samoprispevka občanov. S pridobitvijo novih prostorov se bo spreminjala tudi šolska mreža s tem, da bi se višji razredi osnovne šole Dramlje preselili v Sentjur, kjer bodo vsi pogoji za sodobnejše in kvalitetnejše izvajanje pouka.

Zasedal je sklad

V ponedeljek dopoldne je bila v Sentjurju seja sveta sklada za negospodarske investicije, na kateri so sprejeli zaključni račun za leto 1972 in predračun za leto 1973. V lanskem letu se je sklad angažiral pri izgradnji zdravstvenega doma in otroškega vrtca ter prispeval določena sredstva za modernizacijo cest v Sentjurju. V programu za leto 1973 pa bo sklad svoja sredstva uporabil na osnovi skupnega družbenega dogovora, za sofinanciranje izgradnje vodovoda Skofja vas—Sentjur, za ureditev ceste do otroškega vrtca, za pokritje obveznosti za izmero Sentjurja in še za nekatera manjša dela.

SLOVENSKE KONJICE

Gostovanje mrtvega Kurenta

Amatersko gledališče Zelezar Celje—Store je gostovalo v Slovenskih Konjicah, Zrečah in Vitanju z Remčevo dramo Mrtvi kurent. V Slovenskih Konjicah je bila predstava za tovarno Konus, v Zrečah in Vitanju pa za vse občinstvo. Igro so kljub težki vsebini poslušalci toplo sprejeli in izvajalci nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Namen gostovanj, ki jih je organiziral občinski svet ZKPO v Slovenskih Konjicah — poziviti dramsko dejavnost v konjiški občini, je bil s tem dosežen.

K. S.

Seminar za učitelje

Pretekli teden je bil na drugi osnovni šoli v Slovenskih Konjicah seminar za učitelje slovenskega jezika, ki poučujejo ta predmet na nižji stopnji. Predavatelj sta imeli Zlatka Munihova in Marjeta Otorepec, ki sta seznanjali predavatelje na osnovnih šolah z novimi metodami slovenskega jezika. Pri pouku slovenskega jezika naj bi poudarili logičnost postavljenih pravil in praktični življenjski uporabi. Predlagane spremembe bodo v veljavi že v drugem semestru letošnjega leta, upoštevajoč načelo, da je potreba po enotnem poučevanju slovenskega jezika na vseh stopnjah pouka, nujna.

Seminar za slovenski jezik se bo ponovil v dneh med prvim in drugim polletjem.

K. S.

Zmaj v Konus

Na osemnajstem sejmu mode v Ljubljani je med oblikovalci modne konfekcije iz usnja podjetje Konus že v tretje sprejelo najvišjo nagrado Ljubljanski zmaj, ki jo vsako leto prejme najboljšo podjetje za kvaliteto svojih izdelkov. Neskrbno lahko še povemo, da so do zdaj vsa priznanja romala v Slovenske Konjice, kar ponovno dokazuje, da vložen trud ni bil zaman.

Z. S.

ŽALEC

O položaju žena

Minuli teden je bila pri Občinski konferenci SZDL v Zalcu redna seja sekretariata sekcije za družbeno aktivnost žena, katere se je udeležila tudi predsednica republiške sekcije za družbeno aktivnost žena OJGA VRABIC. V osrednji točki dnevnega reda so razpravljali o gradivu Zvezne konference o samoupravljanju, družbeno ekonomskem in tehnološkem razvoju ter družbenem položaju žena v naši socialistični samoupravni skupnosti. Na seji so se izoblikovala mnoga aktualna stališča do posameznih vprašanj vse do večjega vključevanja žena v družbeno politično in samoupravno življenje pa do otroškega varstva.

Na seji sekretariata sekcije so izvolili tudi novo predsednico sekcije za družbeno aktivnost žena pri Občinski konferenci SZDL v Zalcu. To dolžnost je prevzela MIJA FON, znana družbeno politična delavka v Zalcu in republiška poslanka.

CELJE

Seja TSOV

Danes, v četrtek, 18. januarja, bo v prostorih Pionirskega doma v Celju 7. redna seja skupščine Temeljne skupnosti otroškega varstva. Na seji bodo obravnavali predlog družbenega dogovora o programskih nalogah otroškega varstva v občini Celje za leto 1973, predlog politike na področju družbenega varstva otrok za leto 1973 v SR Sloveniji in občini Celje. Razpravljali bodo tudi o predlogu samoupravnega sporazuma o družbeni skrbi za otroke v občini Celje in o predlogu za imenovanje skupščinskih komisij.

LAŠKO

Zahvala pivovarni

Kot vsako so bili tudi letos ob novem letu pogoščeni upokojenec laške pivovarne. Se aktivni tovariši so jim najprej razkazali lani zgrajene novosti v proizvodnih obratih, nato pa so jih v tovarniški restavraciji pogostili z dobrim prigrizkom. Upokojenec je bilo okoli trideset in vsi so na koncu dobili po zaboj piva. Pozornosti so bili seveda nadvse veseli in jim je žal, da se pogostitve ni mogel udeležiti direktor Ivan Vodovnik, ker bi mu bili radi želeli srečo v novem letu in mu čestitali k 20-letnici uspešnega vodenja podjetja.

Naše šole vsepovsod

ŠOLA TISOČ RADOSTI

Z uvedbo samoprispevka ter s sistematičnim pristopom k izgradnji ter obnovi šolskih stavb, se je v žalski občini na področju šolstva marsikaj spremenilo. Šole, ki so do nedavnega delovale še v izredno težavnih razmerah, delajo danes v sodobnih zgradbah, urejenih prostorih, kar vse seveda pozitivno vpliva na doseganje dobrih učnih in vzgojnih rezultatov. Ena izmed takih šol, vsa nova in moderna, je tudi osnovna šola NADE CILENŠEK v GRIŽAH. Poleg sodobno organiziranega pouka so na šoli močno razvili tudi tako imenovane svobodne aktivnosti. Poleg krožkov in raznih organizacij, ki jih imajo tudi po drugih šolah, pa imajo v Grižah neko posebnost; to je njihova PIONIRSKA ZADRUGA. Ta združuje učence v mnoge interesne aktivnosti, deluje kot pomemben pedagoški dejavnik, prinaša pa tudi mnoge druge konkretne koristi.

Ne kaže posegati v zgodovino razvoja šolstva v Grižah, kajti preobsežna in preboga ta je. Prav tako obsežna in bogata pa je sedanja dejavnost na šoli, zato bodi naša pozornost posvečena le tej. Pred leti so na šoli in v kraju slovlili 130-letnico organiziranega šolstva in jo med drugim obeležili s pomembno pridobitvijo, novim šolskim poslopjem, ki je v življenje griške šole vneslo mnoge spremembe.

Sodobni in moderni pogoji v novi šolski zgradbi so omogočili, da so na šoli pristopili k organizaciji kabinetnega pouka, ki so ga izpeljali za vse predmetne skupine. Kljub temu, da posameznih kabinetov še nimajo tako zalozenih z učili, kot bi si to

pionirske in mladinske organizacije, dveh pevskih zborov, planinskega društva, katerega člani so vsi učenci na šoli, imajo tu še vrsto najrazličnejših krožkov. Ni da bi jih naštevati, saj jih je kar preveč in kar je pri tem najpomembnejše, vsi tudi aktivno delujejo.

Nekaj več kot dve leti pa deluje na griški šoli tudi PIONIRSKA ZADRUGA. Ravno ta organizacija in delovanje te institucije je nekaj posebnega, nekaj, o čemer velja zapisati precej več.

Ko so se učenci in učitelji v Grižah selili v novo šolo, so tamkajšnji učitelji smatrali, da morajo v novih pogojih poleg sodobnega pouka Ustvariti še nekaj več. Da z dodatnim delom tudi na zu-

dne. Tu se lahko učenci oskrbe s prav vsem, kar potrebujejo za šolo. V istem prostoru deluje tudi šolska hranišiška služba, pravijo ji kar šolska banka, ki jo prav tako vodijo otroci sami. Ob trgovini in banki pa je še bife, ki je založen z brezalkoholnimi piščanci. Njegova vloga pa pride do izraza predvsem pri šolskih izletih, ko se učenci toj oskrbe z vsem potrebnim, pa kasneje nimajo problemov, kjer bodo prišli do željene pijske. Poleg tega, da v teh objektih delajo otroci, oziroma učenci (samo v trgovini se jih izmenjuje tedensko po 35!) učenci tudi sami opravljajo vodstvo Pionirske zadruge. Upravni odbor je sestavljen iz učencev, učiteljev in staršev. Si lahko zamislite

Franc Smerdelj

dinskega tiska, kajti tudi te delo opravljajo učenci sami, pa jim tako ostane tudi delo nar.

Poleg tega, da se učenci v okviru svoje Pionirske zadruge konkretno seznanjajo s delom posameznih poklicev (v njihovi banki na primer imajo tudi manjši računski stroj, ki jim ga je podarila Ljubljanska banka), pa se tu učenci praktično uvajajo tudi v samoupravno dejavnost. Nekateri učenci so ravno preko Pionirske zadruge spoznali zanimivosti posameznih poklicev in se kasneje ob izstopu iz šole zanje tudi odločili.

Pod skrbnim vodstvom svojih mentorice spoznavajo ta

Branko Kotnik

pravzaprav želeli (in kot bi bilo tudi potrebno), so rezultati, ki jih dosegajo z novim načinom pouka, zelo dobri. V zadnjih letih so se učni uspehi vedno gibali nad 96 odstotkov, to pa je verjetno tudi zgornja meja, ki jo je možno doseči. Še zlasti pa je pomemben napredek, ki je bil dosežen pri osipu. Medtem, ko je pred nekaj leti končalo šolanje le nekaj nad polovico učencev, pa je lani bilo le še četrtnina takih, ki je šolanje zaključila prej, kot v osmem razredu. Osip se torej bistveno zmanjšuje, čeprav se bodo pozitivne posledice novih možnosti za delo, bistveno poznalo šele v prihodnjih letih.

Kljub temu, da dela na šoli 19 učnih moči, od tega sta dva predmetna učitelja (dva pa študij končujeta), je eden osrednjih problemov na šoli prav v pomanjkanju učiteljskega kadra. Trenutno na šoli najbolj pogrtežajo slavista, učitelja za fiziko in tehnični pouk ter učitelja za zgodovino in zemljepis. Z razpisi so težave, kajti kljub ponavljanju razpisov doslej posameznih mest še vedno niso uspeli ustrezno zasesti. Pomanjka, nje kadra ne ovira le normalnega šolskega dela, temveč povzroča tudi to, da so učitelji spričo razvojnih svobodnih aktivnostih na šoli še dodatno zelo močno obremenjeni. Nekateri kar preveč.

Posebnost šole v Grižah je v široko razvejanih svobodnih aktivnostih, ki jih imajo organizirane na šoli. Poleg

Liljana Ježnik

naj pokažejo, kaj je pravzaprav mogoče uresničiti, če v šoli za to obstoje ustrezne možnosti. Zaradi tega in zaradi nekaterih specifičnih potreb so na šoli ustanovili Pionirsko zadrugo, ki je svojska institucija. V njenem sklopu deluje šolska trgovina, šolska banka ter bife. Poleg šole stoji nizka pritlična zgradba, v kateri so našli primeren prostor za uresničitev te odlične zamisli.

V šolski trgovini, vodijo jo učenci sami, lahko otroci kupujejo vse šolske potrebščine. Trgovina, organizirana je na samopostrežni osnovi, je odprta vsak dan pred poukom, tako zjutraj kot popol-

Učenci v svoji trgovini in banki

sejo, na kateri kot član upravnega odbora poslušate poročilo o opravljeni inventuri v trgovini, podajajo pa ga učenci sami, kajti tudi inventuro so opravili sami? Za lažjo predstavo naj zapišemo to, da je bilo v lanskem »poslovnem letu« v okviru Pionirske zadruge ustvarjeno preko 7 starih milijonov dinarjev prometa, od tega pa odpade na šolsko trgovino kar pet milijonov. Kljub temu, da imajo nižje cene šolskim potrebščinam kot so v knjigarnah, so lani ustvarili nekaj nad milijon čistega dohodka. Pomemben delež pri tem odpade tudi na provizijo od mla-

ko griški učenci v svoji krožkih, v svoji Pionirski zadrugi tudi konkretno delo in samoupravljalne odnose. Mar lahko neka šola, ob sodobnem pouku, mnogoteri dejavnosti na šoli in prejetih oblik, svojim učencem daje še kaj več? Težko! Še vilna priznanja, ki jih hrabro na šoli, dovolj zgovorijo pričajo o tem, da so se griški pedagogi svojega odločnega dela lotili na prvem koncu, z veliko vnetostjo in ne nazadnje tudi s pomembnimi dosežki.

Tekst in sliko
BERNI STRMCN

Nova osnovna šola v Grižah

Njihovo življenje je materinstvo

REVŠČINA - NJEN SOPOTNIK

Hotunje pri Pončvki, hišna številka 35. Tam živi Terezija Tanšek s sinom in ženo in tam smo jo nekega sončnega dne, kakršni so zadnje čase vsi dnevi, obiskali, da bi se pomenili o njej in njenih trinajstih otrokih, od katerih jih sedem še živi.

Terezijin obraz ne kaže njenega težkega življenja, ne kaže smrti njenih otrok in kadar se smeje, se smeje pristrčno in živahno maha z rokami, kot da bi hotela obeti ves svet. Ničesar takšnega ni v njej, kar bi kazalo na trajevo pot.

Ko smo se pogovarjali o njenih otrocih, nam je s ponosom pokazala sliko na steni: gruča neznancev, vmes maršal in Jovanka. Kraj: Belgija. »Moje sina pa menda ja poznate? Znan človek je, je dejala, v Belgiji živi in predsednik izseljenske matice je pa Rdečega križa in še več funkcij so mu obesili. Pomemben človek je, tale moj Gustl. Ze dvakrat sem bila pri njem na tujem.«

In spomini si podajajo kljuko vrat preteklosti. Grenko in s tihim glasom pove mati Terezija da ji je enega sina povozil vlak, da se je drugi ubil, da je ena deklica umrla takoj

po rojstvu, ena pa po enem letu in pol, tretja pa po šestih dneh.

»V Levcu smo bil. 1931. leta nikoli ne bom pozabila. Stradali smo, da se bog usmili. Pavla, uboga deklica, je umrla od siromaščine. Nič boljše ni bilo 1932. leta. Ko sem rodila Ivana, bil je božič, sem jedla fižolovo župo in cel krompir.«

V materino pripovedovanje se je vmešal sin Jože: »Mati, kopriva nikoli ne pozebe.«

Mati se je hudomušno nasmehnila in požugala s prstom? »Menda bo res tako. Veste, bila sem kot vsak moški. Vstajala sem takoj po polnoči in odšla kositi. Kosila sem, dobro se spomnim, tule nad tole

našo hišo je bilo, sedemnajst moških je rezalo travo, da je bilo veselje. Niso me prehiteli, dohajala sem jih in še peli smo zraven. Oh, kako smo peli. Kar vprašajte, vsi ljudje to vedo.«

Kje vse ni bila Terezija. Nekajkrat se je selila z vso družino in se končno ustavila, kjer pač je. Tisti dan ko je to govorila in smo trkali spomine pozabi, je povedala, da je bilo mnogokrat hudo, med vojno, ko so pri njih gostovali partizani in Nemci, pa takrat, ko je hodila v tavr, da je lahko preživela lačna usta doma.

»E, pa kaj bi, vse se preživi. Danes je čisto v redu. Nič nam ne manjka. Otroci so dobri, vso obleko mi kupijo, tako, da na hudo niti nimam čas misliti, na tisto hudo, ki je bilo. Skoraj bi pozabila povedati, koliko imam vnukov in pravnukov.«

Mati je začela preštovati prste in imena so se vrstila, dolga vrsta jih je bila in kdo bi si jih zapomnil. Ko je prišla do številke 23, je z vnučki končala. Mnogo bolj preprosto je bilo s pravnuki, samo dva sta. Rod matere Terezije ne bo izumrl.

Milenko Strašek

SMETI V GABRODOLU

Zdaj je Gabrov dol že toliko napredoval, da so dobili že prvi blok.

Le nekaj žalosti Gabrodolce. Sta oni dan šla po že skoraj gabrodolskem mestecu občana in že skoraj meščana Anzek in Pol, dač in sta premlevala zanimivosti zadnjih dni. Razume se, da sta v svojem pogovoru obdelala tudi Petračevo Spelo, ki je zadnje čase nekam precej široka v pasu in take stvari. No, po nekaj takšnih dogodkih, ki sta jih zvesto premlela in skomentirala, sta prišla do gabrodolskega bloka. Da bo zadeva bolj jasna, preden pride mo do tistih stvari, zaradi katerih boli Gabrodolce glava in jih bo še bolela, moramo povedati tudi to, da so prebivalci te imenitne, nove stavbe sicer res Gabrodolčani, drugače pa priseljenci, lahko bi rekli, da po plemenitosti in po vseh ostalih telesnih in duševnih vrlinah zaostajajo za Gabrodolčani.

Anzek in Poldać sta se zgrozila. Okoli bloka je bilo vse nastlano s papirjem in podobno robo, ki jo v vsakdanjem življenju uporabljajo in uporabljajo navadni in nenavadni državljani. Izgledalo je natanko tako, to je modro ugotovil Anzek, ki se spozna na te stvari, kot da bi okoli bloka divjal hurikan. Cisto zares hurikan, zakaj Anzek je to besedo prebral v knjigi, ki mu jo je posodil gospod učitelj. Gabrodolčana sta se skozi papirnato

dužnglo prebila do prvega vhoda v blok in malo je manjkalo, da jih ni Anzek, ki je bil spredaj, dobil po nosu od nekega stanovalca, kdo bi poznal vse ljudi, ker je oni mislil, da je avto, ki je bil zapiral vhod v njegovo garažo in z drugim delom v stanovanje njegov Anzekov. Anzek in Poldać sta zadevo nekako uredila, izkazalo pa se je, da nerodnosti še ni končec, zakaj pred neobjenega Poldaća se je iz neznanih višav spustil razbit lonec za rože. Ker sta Poldać in Anzek videla, da sta v okolici bloka v smrtni nevarnosti in da stanovalci nimajo nikakršnega smisla za red in da je popolnoma jasno, da se niso prišli do tega poglavja v njihovi šoli, sta jo po najbližji poti jadrno ubrala na najbližje stopnišče tega preimenitnega bloka.

Skandal pa takšna red. Ijubnost jima je brnelo v glavi, kot da bi požrla telegrafarico. Naslednji dan je izšlo v Gabrodolčanu, po Pisma bralcem, hudo in žolčno pismo, podpisano z A. Govorilo je o svinjariji, ki da je okoli bloka in da se takšne stvari niso nikoli dogajale, dokler niso prišli tuji. Ko je prišel honorar, sta Anzek in Poldać krenila v gostilno, vsa ogorčena in besna.

sosed sosedu

Srečanje

ŽENA - OČE USNJENE KONFEKCIJE

Sedla sva za mizo v sekretarjevi sobi v kombinatu Konus. Zdelo se mi je, da je bila najprej nesproščena. Potem pa sem ji razkril, kako malo vem o njihovem opevanem obratu KOKO. In da me torej zanima, kdo je tista žena-oče usnjene konfekcije, kot so mi jo predstavili v podjetju. Potem sva hitro prebila led. Da, to je ona, Bogomila Skoberne, krojaški mojster, oblikovalec v konfekcijskem oddelku obrata KOKO. Povedal sem ji, da bomo v Novem tedniku predstavili delavce iz razvojnih služb v nekaterih delovnih organizacijah na celjskem območju. Da želimo prodreu v skrivnosti vidnih gospodarskih rezultatov — v Konusu in tudi drugod. Da je sedaj na vrsti prav ona, ker se čudimo Konusovemu uspehu na tujem tržišču. Domačih trgovin nisem omenil, ker Bogomila Skoberne ve, da njihovih moških in ženskih usnjenih oblačil ni mnogo v njih. Vsaj zaenkrat še ne. Bo pa kmalu drugače. Tako zatrjujejo. Usnjena otroška moda pa da pride k potrošnikom še to pomlad. To sem le izvedel. Ze kar na začetku. O, pa še marsikaj drugega...

NT: Predstavite se. Povejte, kakšno pot ste prehodili v oblačilni stroki, kako ste prišli do poklica oblikovalca tako iskanih usnjenih modelov.

BOGOMILA SKOBERNE: S tekstilom se ukvarjam že 30 let. V začetku so bili moji modeli iz blaga. Zadnjih dvajset let pa me navdihuje in spodbuja usnje. Kako je do tega prišlo? V nekdanjem

obrotnem podjetju Krojaštvo-šiviljstvo smo zamenjali proizvodni program. Nato smo se preselili v bivšo Alfo in se postopoma spoprijemali, bolj poskusno, z modeli iz usnja. No, takrat je tudi nastalo ime sedanjega obrata KOKO. Ni bilo lahko. Hoteli pa smo do potrošnika. Po priključitvi h Konusu smo popolnoma opustili izdelavo artiklov iz tekstila. Usnje je osvojilo naša srca.

NT: Usnje je predstavljalo novo surovino. Novo maso, ki ste jo morali oblikovati še z večjo mero ljubezni. Kakšne težave so se vas lotile?

BOGOMILA SKOBERNE: Čakale so nas ure usposabljanja, delovnega prevzganjanja, imeli smo neprimerne in premajhne prostore, zastarel strojni park — torej zvrhano vrečo težav za prodajo. A prvi uspehi so nas ohrabрили. Vedno sem čutila notranje zadovoljstvo, če je bila stranaka z vzorcem, modelom zadovoljna. Če se ji je lepo podal in če sem kje v trgovini videla stranke, kako so z veseljem segale po naših izdelkih. Čedalje več naročil in zahtev po naših proizvodih čedalje več nasmejanih obrazov v našem oddelku.

NT: Ampak na tržišču vseeno niste kar nenadoma zakraljevali?

BOGOMILA SKOBERNE: Kot oblikovalka, kot kreatorka se nisem neposredno ubadala z osvajanjem tržišča. Moja dolžnost je, da model skiciram, oblikujem na papirju osnutek, ga dam v pozkušnjo, nato popravim ali preoblikujem in spet preve-

rim, če je vse v redu. Nato model razmnožim v različnih velikostih in končno je v proizvodnji. V krojačnici nas dela osem. Danes je tako. Ko smo prihajali na tržišče, je bilo drugače. Takrat nismo imeli nobene službe za raziskovanje tržišča. Vzeli smo pot pod noge in z modeli v kovčkih potovali z avtobusom ali kako drugače po celi Jugoslaviji. Skoraj težko si

predstavljam, kako smo se prebijali.

NT: Omenili ste službo za raziskovanje tržišča, marketing. Nas pa zanima, kako ocenjujete pomen razvojnih služb v delovnih organizacijah. Marketing, razvojne in raziskovalne službe, propaganda, mehanografska obdelava podatkov — teh strokovnih služb, ki v sodobnem gospodarstvu spodbujajo krvni obtok gospodarjenja, v naših delovnih kolektivih še nimajo dovolj. Marsikje si šele utirajo pot. Kaj pa vi menite o tem?

BOGOMILA SKOBERNE: Strokovne službe so v vsaki moderni proizvodnji izredno pomembne. Samo to nas bo približalo svetovnim gospodarskim tokovom. Pri nas mora, na primer, razvojni oddelk pripraviti operativni in perspektivni plan. V operativnem planu dopolnjujemo stare modele. Najbolj pa skrbimo za načrte, za nove modele, proučujemo modne linije in detajle, barve, materiale, funkcionalnost in estetsko vrednost izdelka. Tako je potem naše kreatorsko delo lahko uspešno in cenjeno, izdelki pa res moderni.

NT: Kateri so vaši glavni proizvodi?

BOGOMILA SKOBERNE: Izdelujemo razna moška in ženska usnjena oblačila, pripravljamo pa se tudi na otroško konfekcijo. Iz ostankov usnja delamo različna pokrivala in torbice. Vsi ti izdelki so iz kozjega in svinjskega velurja domače proizvodnje.

NT: O vašem delu v tovarni smo dovolj zvedeli. Kako pa lahko vse zmorete? Delo doma, žena in mati ste, otroke imate, zaposleni ste. Najbrž tudi zvečer kdaj sedete za mizo in skicirate, skicirate... nove vzorce.

BOGOMILA SKOBERNE: Največja žrtev zaposlene žene so otroci. Res je, da danes vse bolj skrbimo za otroško varstvo. Vendar materine ljubezni ne more nadomestiti noben vzgojni ali varstveni zavod. Otroci zaposlenih staršev so za marsikaj prikrašani. Pri meni je bilo drugače. Deset let nisem bila zaposlena, samo da sem bila lahko pri otrocih. Mislim pa, da se je izgubljena pokojnina ven-

darje splačala. Zame so nepozabni trenutki, ki sem jih doživela doma z otroki. Pa tudi skrb za zaposlenega moža je bila tako večja. Možje bi morali zaslužiti toliko, da bi žene ostale pri družini.

NT: Kaj pa enakopravnost

BOGOMILA SKOBERNE: Žena je kot mati in gospodinja že itak bolj obremenjena kot mož. In četudi smo zaposlene, na delovnem mestu ne doživljamo takih priznanj kot moški. Nekaj bomo morali spreminjati v naši miselnosti. S formalnim priznavanjem enakopravnosti in svečanim praznovanjem

BOGOMILA SKOBERNE:

dneva žena teh problemov ne bo moč odpraviti.

NT: In kako občutite kraj, v katerem živite?

V Konjicah sem doma, tu živim in se dobro počutim. Vesela sem razvoja, ki ga doživljamo. Precej gradimo, dobili smo lepe šole, otroški vrtec, trgovine, ceste, vodovode, naše gospodarstvo, to itak veste, se dobro drži in vse več ljudi se lahko zaposluje. To je pot do boljšega življenja. Edino to mi ni všeč, da se nekatere skupine ljudi zapirajo v ožje kroge.

NT: Za konec pa se vrniva v obrat KOKO. Kaj sedaj delate?

BOGOMILA SKOBERNE: Nič nenavadnega. Oblikujemo nove modele. V prostem času pa poučujem na tečaju za strokovno usposabljanje delavk za naš obrat. Oddelk je organizirala naša delavska univerza. Strokovno risanje in skiciranje poučujem tudi v našem tovarniškem oddelku strokovne šole šolskega centra Borisa Kidriča iz Celja. Vsako tretje leto dobimo razred kvalificiranih delavk. Naši študenti se strokovno usposabljaajo na višji tehniški konfekcijski šoli v Zagrebu in v šoli za oblikovanje. Za kader moramo skrbeti.

Bogomila Skoberne, žena — oče usnjene konfekcije v Konusu, je odhitela nazaj v obrat, med modele, ki so bili prav te dni na sejmu mode in Ljubljani spet nagrade. Saj nam takih uspehov in pogumnih izpeljanih načrtov manjka.

J. V.

mini reportaža

MAJCENO PO LOKI NAOKOLI

Prispeli smo v mrzlo, megleno dolino pod Zusemskim gradom. Loka pri Zusmu.

Okrog cerkve se stiska nekaj starih hiš ki razkazujejo dotrajanost. Vrata majhne trgovine se neprestano odpirajo in zapirajo. Vaščani hitijo po kruh. Danes je svež, zmanjkalo ga bo. Pogledi se mimogrede ustavljajo na vratih zaprte gostilne. Ob enajstih jo bodo odprli, takrat pa bodo skočili na kozarček in prijeten klepet.

Okoli se mi ustavi na nekdanji graščini. To je šola. Okrog nje se razteza starodrdni plot, okna z razbitimi stekli žalostno gledajo v mrzel zimski dan. Siva in pušasta stavba je danes brez življenja. Sobota je in otroci so doma.

V naše uredništvo je pred dnevi prispelo anonimno pismo, ki vabi novinarje v ta

kraj. Zanimalo nas je, kaj se je tako pomembnega zgodilo in odpravili smo se v staro Loko. Navadno se za nepodpisana pisma ne zmenimo, tokrat pa je bila radovednost le močnejša.

Oglasili smo se pri poslovodji trgovine »Merx« Mastnak Mirku, ki je oklevajoče dejal: »Jaz ne vem nič. Verjetno gre za mladinski klub, ki ga menda ni več. Televizor, ki so ga imeli, je zdaj v privatni hiši. Sem poveljnik gasilcev v kraju in mladinci bi radi, da klub prevzamemo v oskrbo mi, ampak to se verjetno ne bo dalo. Oglasite se pri predsednici SZDL, učiteljica je na šoli, ta vam bo povedala kaj več.«

Lazimo okrog podrtega plotu šole, toda vse je zaprto. Drobna ženica nas opazuje, potem pa le spregovori: »To

varišice učiteljice ni doma, je šla v Celje.« Ko smo ženi povedali zakaj bi jo potrebovali, nas je napotila na pošto k sekretarki organizacije ZK, FANIKI DRAME, ki je upravnica pošte. Zapeljali smo se streljaj stran na pošto in našli tam mlado uslužbenko, ki je v zadregi povedala, da ne ve nič, ker je danes prvič v Loki. Upravnica ima dopust in jo je morala zamenjati.

Drugega nam ni kazalo, kot da se oglasimo pri upravnici doma. Pa smo imeli res srečo. Pri Drametovih so kralji. Pa kakšnega! Tolikšnega, da bi se mu za polodraslega junca ne bilo treba sramovati. Povabili so nas v kuhinjo in pogovor je kar hitro stekel. Gospodar nam je povedal, da je Loka včasih nekaj pomenila. Imeli so tovarno podpetnikov in steklaro. Da

nes pa nič. Nekaj novega bodo pa, upajo, le dobili. Solo. V Sentjurju so sicer rekli, da se ni dokončno odločeno, ali bo v Loki stala nova šola ali ne. Pričakujejo namreč pomoč RIS-a. Vsekakor pa jo Ločani nujno potrebujejo. Gospodinja, sekretarka organizacije ZK v kraju, pa je povedala, da se bodo o problemu mladinskega kluba, televizorja, prostorov, dogovorili na prihodnjem sestanku vseh krajevnih organizacij Loke.

To je bilo vse. Poslovili smo se in odklonili prijazno vabilo gospodnje, da naj počakamo na jetrca. Ko smo zapuščali mrzlo, megleno dolino pod Zusemskim gradom, so se nam motale po glavi različne misli, misli na probleme mladih v Loki, pa tudi na topla svinjska jetrca.

D. POS

Novinarstvo

RAZPIS

Letos maja, na dan publicista in novinarja narjev Slovenije podelijo da Toneta Tomšiča in poklicno organiziranih družbenem, gospodarstvom, ročju k hitrejšemu razvoju našega samoupravnega

Za Tomšičeve nagrade pomenijo pomembne dosežki pri urejanju oddaj.

Za Petkove nagrade na področju publicističnega

Predloge za nagrade cije DNS, kakor tudi če gre za urejanje listin kaj se to urejanje predi

Obdobje, za katero je čas med zadnjim in arja 1972 do 15. januarja 1968 do 15. j

Rok za oddajo predtumu komisija ne bo nega gradiva.

mali intervju

Sprašuje: Milenko Strašek

Odgovarja: Božo Lamovšek

Moj sogovornik Božo Lamovšek je Dolenjec, v Celju pa je že kar nekaj let. Kje je bil prej, preden je prišel k Delu kot vodja prodajne službe, ni pomembno, pomembneje je to, da se Božo na novem delovnem mestu kar dobro počuti in da je že začel razmišljati o načrtih ki jih namerava v tem letu uresničiti.

»Zanima nas, kaj ste si najprej zadali pri svojem novem delu?«

»Predvsem me vodi misel, da bo treba prodajno službo Dela čim bolj razširiti in naše kioske s časopisi postaviti povsod tam, kjer jih še ni. Več pozornosti bomo morali nakloniti posameznim časopisom, med njimi tudi razširitvi Novega tednika med občani. Tako nameravamo odpreti, kot rečeno, celo vrsto kioskov. Eden med njimi naj bi stal pred kinom Metropol, potem pred bolnišnico, na Otoku, Hudinji, Polulah, na Dečkovi, razen tega pa jih bomo odprli še v Dobrni, Laškem, Atomskih Toplicah, Podčetrtku, morda še v Kozjem, Slovenskih Kojnicah, Rogaški Slatini in še kje.«

»Mar menite imeti v teh krajih takšne kioske, kot so v Ljubljani, tiste nove, moderne?«

»Da, natančno takšne. Funkcionalni so, pa tudi na okolico dobro delujejo.«

»Ali mislite, da bi moralo biti med vami in nami, novinarji, kakšno sodelovanje?«

»Gotovo, o tem ne dvomim. Poglejte, zadnji primer s Tovarišem in Novim tednikom, ko je izšla reportaža o Gostišču Danici. Oba časopisa sta bila razprodana in naslednjič smo stali pred dejstvom, da nimamo zaloge. To pomeni, da bi se na takšne članke ali reportaže morali pripraviti, da bi nas znova ne presenetilo. Tukaj vidim sodelovanje in menim, da je potrebno.«

Komaj mesec dni, niti to še ne, dela pri OGP Delo Božo Lamovšek in že ima velike načrte. Tudi z Novim tednikom. Želimo, da bi uspel.

MLADI KOMUNISTI — PRESLABO

V predkonferenčnem obdobju, ob pripravah na III. sejo konference ZKJ, so na pobudo Zveze mladine v Celju ustanovili aktiv mladih komunistov. V delu tega aktivna so vključeni vsi mladi komunisti iz delovnih organizacij, šol in terena. Aktiv si je zadal pred meseci konkretne naloge, ki jih morajo komunisti izvesti med mladino na posameznih področjih.

Akcijski program aktivna je zelo pisan in zanimiv. Z njim so želeli razgibati širši krog mladih komunistov ter jih angažirati med mlado generacijo, povsod tam, kjer delajo in živijo. Pri pregledovanju uresničevanja tega programa pred dnevi pa so na ZM zaskrbljeni in presenečeni. Akcijski program mladih komunistov se je uresničil le za 25 odstotkov. Za to so odgovorni posamezniki iz delovnih organizacij, šol in drugod, ki niso izpeljali dogovorjenih nalog, sprejetih na aktivu. Od približno 80 organizacij ZM je le 13 organizacij delalo po programu, razpravljalo o sedanjem in bodočem delu, odgovornosti, reševanju problemov ipd., kar jim je nalagala dolžnost programa in za katerega so bili zadolženi mladi komunisti. Prav tako so v razpravi ugotovili, da večina povabljenih ne prihaja na seje aktivna in je zato delo oteženo.

Da se v bodoče ne bi več dogajalo kaj podobnega in da

bi sprejet program dosledno uresničili, so se dogovorili za nekatere ostrejšje ukrepe. Aktiv bo pisмено obvestil vse osnovne organizacije ZK po šolah in delovnih organizacijah o neaktivnem delu nekaterih mladih komunistov iz njihovih sredin ter zahteval ustrezne ukrepe osnovnih organizacij.

LETNE KONFERENCE

Na poziv občinske zveze za telesno kulturo morajo vse organizacije izvesti enkrat letno občne zbornice oziroma letne konference. Na teh občnih zborih so podana poročila o delu društev v preteklem letu. Ta poročila bodo poleg sedanjega sistema financiranja uporabljena kot osnova pri sestavi predloga razdelitve finančnih sredstev za leto 1973. Prva takšna letna konferenca bo pri TVD Partizan-Gaberje Celje, in sicer v soboto, 27. t. m. ob 18 uri v društveni telovadnici.

KVIZ ZNANJA

Prejšnji teden so pričeli z novim kvizom znanja v okviru skupnosti vseh kmetijskih šol v Sloveniji. V petek so na vseh kmetijskih šolah izvedli prvi del tekmovanja, ki je bil posvečen 400 letnici kmečkih uporov, tekmovalci pa so odgovarjali tudi na vprašanja o umetnih gnojilih, o strojništvu v kmetijstvu in varstvu rastlin. Finalna tekmovanja bodo v republiškem merilu, o poteku celotnega kviza pa bomo še poročali.

SEJA PREDSEDSTVA ZM

Prejšnji teden je bila v Sentjurju razširjena seja predsedstva občinske konference ZMS. Seje so se udeležili članj predsedstva, predsedniki aktivov iz krajevnih skupnosti, delovnih organizacij, mladinskega kluba, kluba študentov, predsednik KIC in sekretar občinske konference ZKS Sentjur. Sprejeli so akcijski program in program delovanja posameznih komisij, ki delujejo v okviru občinske konference ZMS. Predlagali so zamenjavo podpisnikov za finančno poslovanje pri SDK in sprejeli predlog za nov žig. Govorili so še o veliki mladinski delovni akciji, ki se bo začela predvidoma 15. maja z gradnjo ceste Planina-Bistrica, pri kateri bo sodelovalo 600 mladincev iz vse Slovenije.

OBLJUBA DELA DOLG

Dramlje čaka po dograditvi hitre ceste in priključka nanjo lepa prihodnost. Za razvoj kraja pa bo potrebno storiti marsikaj. Osnovni problem, ki tare Drameljčane, je prav gotovo samopostrežna trgovina, na katero že vrsto let zaman čakajo.

Predsednik krajevne organizacije SZDL Franc Trupelj je v zvezi s tem izjavil, da takšne trgovine, kot je v Dramljah, ne bi našli več v Sloveniji. Trgovina je klasična in z isto opremo, kot je bila v stari Jugoslaviji. Za občinski praznik, ki je bil v Dramljah 1969. leta, je bila objavljena nova trgovina, toda drugega kot novo napisano tablo Drameljčani niso dobili. Aprila lani je bil razširjen sestanek, na katerem je bil prisoten tudi generalni direktor trgovskega podjetja »Merx« Franc Petaver, ki je obljubil, da bo Dramlje v letu 1973 dobilo novo samopostrežno trgovino. Lani naj bi začeli s pripravami za gradnjo, toda do zdaj še ni bilo nič storjenega. Drameljčani upajo, da bo obljuba letos za 29. november realizirana in da bodo končno le lahko kupovali nepokvarjeno blago v svetli in lepo urejeni samopostrežnici. Jasno namreč je, da je promet v slabo založeni in stari trgovini z nepriemernimi skladišči znatno manjši, kot bi sicer lahko bil.

NOV SVET KS

V torek, 16. januarja, je bil ob 18. uri v mali dvorani združnega doma v Sentjurju zbor volilcev. Na zboru so obravnavali poročilo o dejavnosti sklada za urejanje mestnega zemljišča za urbano naselje Sentjur. Izvolili so nov svet krajevne skupnosti in razpravljali o predlogu kandidatov za nadomestne volitve v občinski zbor skupščine občine v volilni enoti številka 1.

KANDIDAT — FRANC OGRIZEK

Danes, v četrtek, 18. januarja bo ob 15. uri v sejni sobi občinske skupščine Sentjur pri Celju V. redna seja občinske konference ZKS. Na seji bodo izvolili novega sekretarja komiteja občinske konference ZKS, ocenili delovanje komunistov po pismu predsednika Tita in 7. seji komiteja in dopolnili statutarni sklep o oblikah organiziranja komunistov v občini. Kandidat za sekretarja je Franc Ogrizek.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za letoletno nagradno križanko je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada 200 din **OLGA KRALJ, CELJE, Drapšino-va 17**
2. nagrada 50 din **BOJAN DEBELJAK, Smarje pri Jelšah 15**
3. nagrada 50 din **JOLANDA VRECKO, Soštanj, Tekavčeva 13**
4. nagrada 50 din **SLAVKO KLANJSEK, Trbovlje, Keršičeva 22 a**
5. nagrada 50 din **FRANCIŠKA CRESNIK, Solvača 44**
6. nagrada 50 din **MARIJA GERZINA, Velenje, Jenkova 15**
7. nagrada 50 dni **MANJA FERNE, Celje, Vojkova 17**

Vsem izžrečancem čestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti.

Rešitev: **VODORAVNO:** smučar, ekipa, Co, spoved, raketa, komander, planke, ekonomist, realka, AZ, RD, č, rč, PZ, Ist, Rjavina, AE, NP, alabaster, enaki, Ank, or, Re, Anka IS, racak, m, natisk, gaj, strn, raster, ovoj, onečastitev, Ina, Vika, sol, Eol, Gabin, AZ, ok, TT, tun, fa, Eros, logaritmiranje, kreteni, eto vam želi Tkanina Celje.

Ljubljanska banka

Pravi naslov za denarne zadeve

ZMS Celje

IVERI IZ DELA

V preteklem tednu je bil na Dobrni seminar za mlade aktiviste Zveze mladine v delovnih organizacijah. Namen seminarja je bil, mlade seznaniti s problemi gospodarstva pa tudi s političnimi dogajanja v naši družbi. Sočasno se bodo mladi aktivisti na seminarju seznanili tudi z načinom nastopanja na sestankih in razgovorih. Seminar na Dobrni bo potekal v obliki okrogle mize, na njem pa bodo prisotni tudi predsedniki sindikalnih organizacij. Skupaj z njimi se bodo mladi pomenili o vključevanju najmlajše generacije samoupravljalcev v samopravno dogovarjanje ter odločanje. Konec seminarja na Dobrni bodo mladi aktivisti ZMS izkoristili za sprejetje delovnega dogovora, ki bo obvezoval vse, da delajo v svojih organizacijah še več in bolje kot doslej.

hvalimo zaključkom seminarja v mesecu novembra lanskega leta in nalogam, ki so bile takrat postavljene pred mlade. Močan impulz mladim pri njihovem delu je bilo prav gotovo tudi Titovo pismo in pa 29. seja CK ZKS.

Eden izmed najvažnejših ciljev takšnega delovanja je vsekakor ustanavljanje aktivov ZMS v vsaki delovni organizaciji. Vsak aktiv ZMS naj bi bil organizacijsko in programsko prilagojen pogojem, v katerih živi in dela. Le pri takšnem načinu dela bodo mladi lahko popolnoma konkretno reševali svoje probleme razčiščevali sporna vprašanja in se aktivneje vključevali v proces samopravnega dogovarjanja in odločanja.

V mesecu januarju bodo v večini celjskih gospodarskih organizacijah konference aktivov ZMS. Tako se bodo sestali mladi v EMO, Cestnem podjetju, Avto Celju in Izletniku. Pogovorili se bodo o programu in pregledali dosežke napre, izvolili pa bodo tudi nova vodstva.

Tisočem mladim v Celju se je začela uresničevati stara želja, vse prevečkrat zakopana in potisnjena na stran: da bi končno le dobili nov mladinski klub odnosno boljše prostore. V teh dneh je že znano, da so prostori za nov mladinski klub že odobreni, hkrati pa je popolnoma jasno, da bo ureditev teh prostorov — novi mladinski klub naj bi bil v prostorih nekdanje carinarnice nasproti restavracije Pošta — zahtevala precejšnjo denarni sredstva. Upamo lahko le, da se pri tem ne bo preveč zapletlo. Ker bo klub namenjen mladini in njihovim željam ter hotenjem, bi bilo skoraj odveč požurjati in prosti, da bo pri urejanju kluba prav gotovo potrebna tudi njihova pomoč. Čisto na koncu bi omenili še željo občinske konference ZMS Celje in vodstva mladinskega kluba: da bi pri urejanju mladinskega kluba v novih prostorih bilo vsaj približno toliko mladih kot na disco plesih!

Milenko Strašek

mala anketa

MLADA GARDA

Stabilizacija gospodarstva pomeni socialno varnost delavskega razreda in če kdo, potem so delavci najbolj zainteresirani, da stabilizacijski ukrepi odpravijo negotovost. Tri stvari smo vprašali pet predsednikov sindikalnih organizacij:

- če se je sindikat spoprijel z vprašanji stabilizacije v svojem kolektivu?
- kako predsedniki ocenjujejo gospodarski položaj delovne organizacije ob začetku veljavnosti ukrepov stabilizacije?
- in kako daleč je akcija varčevanja, tako v poslovanju, kot pri nalaganju dela dohodka na hranilne knjižice.

Ing. VIKTOR HRASTNIK (28), »ALPOS« Sentjur: Stabilizacijski program že leto sem dopolnjujemo. Obravnavali smo ga na sestankih z delavci. Spričo gospodarskih dosežkov v minulem letu se nam stabilizacijskih ukrepov, kj so v veljavi, ni treba preveč bati. Akcija varčevanja z zmanjševanjem poslovnih stroškov teče pri nas že nekaj časa, banka pa za nas pripravlja tudi vse potrebno za akcijo varčevanja z delom osebnih dohodkov zaposlenih.

ZDRAVKO IVACIĆ (24), Zvezarna Store: Po pismu tovariša Tita dopolnjen stabilizacijski program je že precej časa vedno predmet dejavnosti in razprav v samoupravnih organih. Stabilizacija je sestavni del našega gospodarskega načrta. Če ne bo novih dodatnih ukrepov, bo kolektiv zmogel zadostiti stabilizacijskim ukrepom brez večjih težav. Kar zadeva varčevanje, bi bili v obliki odvajanja dela osebnega dohodka že vključeni, pa v banki še ni vse pripravljeno.

Ing. IVAN HRASTNIK (35), »Žična« Celje: Nov odbor še ni razpravljal o tem vprašanju. Stabilizacijski program je pri nas sestavni del že na pohodu. No, pri nas akcijskega in sanacijskega programa. Po deblokaciji žiro računa in izboljšanjem položaja podjetja sem optimist, kar zadeva neposredno odražanje stabilizacijskih ukrepov na naše podjetje. Varčevanje v poslovanju je pri nas smo za stabilizacijo že delali prvo prvo soboto.

ZVONE HUDEJ (25), grafični obrat »AERO« Celje: Sindikat o stabilizaciji še ni razpravljal, odbor je povsem nov. Problemu bomo posvetili prvo sejo. Imamo tudi razloge, saj nas ukrepi utegnejo precej prizadeti. Že doslej smo v nekaj mesecih uspeli neplačano realizacijo, ki presega 90 dni, zmanjšati na polovico. Varčevanje je pri nas zasnovano na zmanjševanju stroškov reprezentance, potnin in prek organizacije dela k boljšemu izkoriščanju delovnega časa.

MARJAN ZEROVNIK (27), Tovarna volnenih odevj Škofja vas: V pravkar izvoljenem sindikalnem odboru o stabilizacijskih problemih še nismo razpravljali, pač z vsem kolektivom na skupnih sestankih. Tekstilci smo, volnarji, zato nikoli brez težav. Res trenutno nimamo nepokrite realizacije, smo pa na tesnem s surovinami, ki so na svetovnem trgu s cenami močno poskočile. Vedno nas bo dajalo zato, ker proizvajamo sezonsko blago. Okoli varčevanja smo šele v pripravi.

Vsi predsedniki, ki so sodelovali v naši anketi, niso samo novi v svoji funkciji, marveč tudi mladi. Mlada garda prevzema bremena preostalih nalog in se spoprijema z množico novih, s stabilizacijo vezanih problemov. Trdi orehi že kar na začetku potli. V ognju jekleni železo. j. k.

GRAD

inega heroja, politika, iča, bo Društvo novlagrade, nagrade sklade, za tista dela svojih posebej prispevajo na in kulturnem podalistične skupnosti in

kurirajo prispevki, ki askem časnikarstvu in ijskih ter televizijskih

štev najboljši dosežki

o člani, aktivni in sekebovati pa morajo — tudi utemeljitev, za-

jo Tomšičeve nagrade om, to je od 15. januetkove nagrade pa od

bruar 1973. Po tem dapedllogov niti dokaz-

UPRAVNI ODBOR NARJEV SLOVENIJE

ZEN TJA

a. Človek ima občutje glasba del njih življenja njihova njihova potreba.

o Mohorič je bil drugim tudi 9 let Krajevne skupnosti

boru in 6 let po organizacije v Zreako pozna vso prako — od finančav in drugih prokrajevne samou

V svoji zadnji in službenem metudi veliko prispevreditvi njihovega doma. To je njegov spomenik, cilj! Vlado si je in prepustil službeno mlajšemu. Po cer mlad potrebuo časa za kulturno delo. Tega pa lej na pretek.

ovi fantje so zapeli menuje pewski zbor (ah). Vlado je povzročil tisto duševkost, ki jo lahko mo on. Ves se je melodiji in ritmu. čani vaji sva se po drugo jutro pa je o zazvonil telefon. me je vprašal za o izvodbi nove

Stefan Zvižej

FOLKLORA JE DEL ŽIVLJENJA

Kot folklorist mi ni bilo težko prenesti to umetnost na svoje tovariše, pravi vojak enote kapetana Aleksandra Mladenovića.

Folklorja je umetnost, ki nam je več ali manj znana vsem. Vendar folklorja na vojaško tematiko le redkim. Tako vam bomo v pričujočem sestavku poskušali prikazati vsaj del tega, kar je vojake naučil vojak-folklorist Mile Stojanović, doma iz Beograda, specialist za marketing — vojak vojašnice Jožeta Meniha-Rajka. Pogovor z njim je predstavljal za nas nekaj posebnega, sproščenega in zanimivega.

Na vprašanje, kdaj se je začel ukvarjati s folklorno umetnostjo, nam je vojak Mile Stojanović povedal:

»S folkloro sem se začel ukvarjati leta 1968. Obšel sem takorekoč ves svet, ta potovanja pa so mi ostala v večnem spominu. Čeprav

folklorja kot takšna ni bila moj poklic, pač pa sem se z njo ukvarjal zgolj iz zadovoljstva, mi danes pomeni neko notranje zadovoljstvo, s čimer si izpolnjujem svojo

vsakdanjost. Po prihodu v JLA, v Celje, sem ves prosti čas posvetil oragnizaciji folklorne skupine, ki smo jo ustanovili v naši vojašnici.

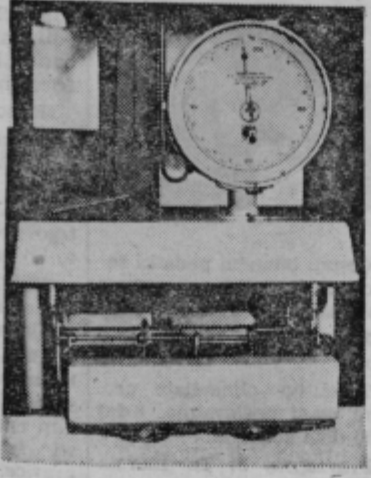
Kot folkloristu mi ni bilo težko prenesti to umetnost na svoje tovariše. Vesel sem, da se je moja ljubezen do te umetnosti v toliko meri prenesla tudi na prijatelje-vojake, ki doslej tega niso poznali. Do sedaj smo imeli že več predstav, in sicer v Hrastniku, Velenju in domu JLA v Celju ter v Narodnem domu v Celju ob praznovanju dneva JLA. Navdaja me veliko zadovoljstvo, ker so vse predstave uspeli in da so bili gledalci z našo predstavo zadovoljni, še več, navdušeni. Koreografije, ki smo jih do sedaj naštudirali, dajejo sliko vojaškega življenja. Vse to, kar sem povedal, izgleda morda abstraktno, zdi pa se mi, da se z glasbo in kretnjami da res veliko povedati. Želim, da to umetnost še bolj izpilimo in da ji damo še poseben pomen, torej ljubezen vojaka do puške, bratstva in enotnosti, ki je med nami, vojaki še kako prisotna. Moja največja želja je, da to mojo ljubezen do folklorne prenesem še na druge tovariše, še več, da jim ljubezen do te umetnosti vsadim v srce. Prepričan sem, da jim bo to v kasnejšem življenju mnogo koristilo, ker folklorja kot vsaka druga umetnost človeka oplemenjuje in širi njegovo obzorje.»

Tako torej pripoveduje o folklori vojak Mile Stojanović. Zanj življenja brez te umetnosti ni. Pohvalno pa je, da to umetnost prenaša še na svoje tovariše — vojake. Prepričani smo, da se ga bodo vedno radi spominjali, pa tudi hvaležni mu bodo.

F. KUCAN

Foto: M. STRASEK

svetujemo, projektiramo, montiramo in servisiramo

opremo za vas!

- ŽIVINSKE
- KLAVNIŠKE
- DOZIRNE
- MOSTNE
- MLEKARŠKE
- DECIMALNE
- SILOSNE
- IN AVTOMATŠKE TEHTNICE ZA MESNO INDUSTRIJO

LIBELA-CELJE
OPEKARNIŠKA 22
TEL. 21-41 TELEK. 2108

MLEKARŠKA TEHTNICA

Na drugi strani ceste

OTROCI, NAŠE VELIKO BOGASTVO

Vsakega sem rodila v ljubezni. Prvega, drugega, vseh devet. Vse sem imela enako rada, vsem bila enako poštena mati. Zato sem srečna. Čudi me, da so vsi odšli. In jaz sem živela za njih. Mislila sem, da bom na starost obdana z vnučki, pravnučki. Zdaj pa sem tako sama. Boli me, da živim pri tujih ljudeh, vendar to več ne bo dolgo. Moji otroci se bodo vrnili. Morajo se, ker sem jih imela rada...

Govorila je tiho in me vprašujoče gledala. Verjetno je na mojem obrazu iskala vsaj razumevanje, če že potrdila ne. Bil sem tiho in zrl v njene roke. Gledal sem, kako modre črte prepletajo porozno kožo. Ona je bila posebno čebela in nabrekla. Nisem upal dvigniti oči. Cutil sem njen pogled, kako polzi po mojem obrazu.

Poznam njeno zgodbo. Ze nekaj let. Poznam njeno željo, za katero se živi. Saj res, mar si ni v življenju želela še kaj drugega? Teh 8. 10 let, kar jo poznam je glasno izražala le eno željo. To, katero sem prej povedal. Predtem je verjetno hotela kaj drugega. Trepotala je za prvega, drugega, tretjega, za vseh devet. Z enako skrbjo. To so mi povedali drugi. Baj je najmlajšega vedno nosila s sabo. Kam bi ga naj dala? Romal je z njo, z njive na njivo, iz gozda na travnik, tja, kjer je bila ona. Drugi ravno ta-

ko. Ko so obneogle drobne noge, si je oprtala zadaj enega, potem drugega. — Kaj ste si najbolj želeli?

Neumno, banalno vprašanje. Kaj si je najbolj želela? Kaj si človek najbolj želi? Podedovala je lepo posestvo. Mož je prinesel v zakon še tri njive in gozd ter lepo gorico. Posestvo ni bilo največje, vendar tudi najmanjše ne. Bilo pa je v hribih. Vrh hriba, kot kraljevina. Ko sta se zvečer vračala z njiv navkreber proti domu, sta se vedno ozrla naokoli. Z njune domačije je bil lep razgled naokoli.

»Vedno in še zdaj sem želela le zdravje otrokom. Za naju z možem me ni bilo strah. In vendar je mož okusil nesrečo. Ko so mi ga prinesli, stisnil ga je hlood, je samo zrl vame in hropel. Kot bi mu zmanjkovalo zraka. Odprla sem vsa okna, čez čas je umrl. Takrat še ni bilo toliko zdravnikov, niti avtomobilov in še manj cest. Na-

vadili smo se umirati stoje. Hrabro. Zato smo tudi smrt sprejemali enako. Tiho in hrabro. V meni je takrat vse vplilo. Tudi on bi mi rad nekaj povedal. Stisnila sem uho k njegovim ustnicam, vendar nisem mogla razumeti. Zdaj vem, kaj mi je hotel reči.

Otroci so bili pridni. Največji so se vpregli, kot bi bili že veliki. Če sem le mogla, jim nisem pustila garanja, raje sem sama postorila. Ko so oni spali. Potem je največji šel v dolino. V uk. Vračal se je ob nedeljah, če mu je mojster dovolil. Kako sem bila srečna. Za njim je odšla hči. Potem so šli za povrstjo. Komaj so končali šolo, so šli. To sem vedno poudarjala, brez šole ni nič. Zato sem vse šolala. Niso prišli v višje šole, do kruha pa. Bili so pridni, pomagali so meni, in drug drugemu. Ko je drugi prišel do kruha, je prvega razbremenil. In tako naprej. Tri od njenih otrok po-

znam. Šel sem jih iskat. Zanimalo me je, kako živijo, kaj delajo. Spoznal sem, da žive dobro, kot je ona sama rekla. V službah so, imajo otroke, avtomobile. Žive tako, kot jim je vedno želela.

— Kdaj so bili pri vas? Za Novo leto? Božič?

Preslišala je vprašanje. Sicer pa je bilo nespametno, da sem ga sploh znil. Popravila si je ruto, z dlanjo podrsala po obrazu in poiskala naočnike. V stari odbrsani torbici, med kupom orumenelega papirja in listin je izbrala pismo. Izvlekla ga je previdno, nežno, da se ne bi strgalo. Poznal sem to pismo. Pisal ji je sin. Kdaj že. Na spodnjem robu so bile nekoč okorne črke njegove hčerke. Zdaj tega ni več, ker se je pismo prav tam že močno sčfrabo. Zdi se mi, da je bilo to prvo pismo iz tujine. Iz Nemčije. V njem je bilo polno domotožja, ljubezni do nje in zemlje. Ko je prejele to pismo, se je razjokala. Ne na glas. Bil je to tiste vrste jok, ki je tako enkrat, materin. Ko solze same navro v oči. Tudi zdaj so ji navrele in se razlile po gubi, drsele po njej in se za trenutek ustavljale na podbradku.

»Najsrečnejša sem bila, ko so se vračali domov. Najprej sami, nato z ženami, pozneje z otroki. To so tisti trenutki, ko v resnici doživiš materinstvo. Koliko raznih malih težav smo skupaj reševali. Vam mladim ljudem hitro splashni pogum. Mala težava se vam sprevrže v življenjski problem.«

Končno se je nasmehnila. Vrta so se odprla, stopila je zgrbljena ženička. Verjetno enako stara, kot ona, vendar še bolj upognjena k tlom. Prisedla je k nama. Tu sta se spoznali in spoprijateljili. Koliko časa je že tu? Ne vem. Leto, dve? Od takrat, ko so jo dobri ljudje odklonili, ker je zbolela. Kaj bi naj z bolno tujko, potrebno nege in tolažbe. Ni jim zamerila. Zakaj je, saj ima devet otrok, pa je ni nobeden sprejel pod streho. Tujci pa. Vedeli so za njeno ljubezen do zemlje, do logov, do jesenske megle, ki se plazi čez rove. In so jo vzeli. Lepega dne so jo preselili k sebi, ne da bi bila sama obnemogla v razpadajoči hiši, ki je samo na zunaj razkazovala svojo trdnost. Tokrat, ko je tudi po mledovanju njeni otroci niso

sprejeli, takrat se je postarala za mnogo let. Pozneje, ko so ji povedali, da tudi plačevati nočejo za njo, je več ni prizadelo. Niti to ne, da so vsi prišli na zapuščinsko razpravo. Točneje, bilo jih je kar 32 po številu. Vsak bi rad nekaj, vsak je dokazoval, kako mu pripada to in ono. Tisto, kar je prigarala, podedovala in sama uspešno obdržala. Pripeljali so se z avtomobili, ji s povešenim pogledom brez besed stiskali roke in se na sodniškem hodniku zbirali v gručice. Niti med sabo niso mnogo govorili. Ko je vsak po svoje povedal, se je na skrivaj izgubil. Izmuznil in ji pozabil stisniti roko. Njeni sinovi in hčere. Zdaj ji je bilo že vseeno. Povsem vseeno, ker so bili to tujci. Njeni otroci so drugačni. Takšni, kot so ji ostali v spominu.

Zdi se mi da ve, da ne plačujejo niti minimalne oskrbe za njo, kar so obljubili na sodišču. Sicer pa to zdaj več za njo ni važno. Zdaj več ne. Zdaj živi samo še za trenutek, ko bodo vsi prišli k njej. Toliko jih je, da ne bodo imeli prostora v sobi. V to je prepričana, saj se morajo vrniti, ker so to njeni otroci.

BO LETOS ŽE VRTEC? BREZ TREME

Laska občina ima samo dva otroška vrta, ki vključujeta skupno 120 otrok. V Laškem je stavba, kjer je zatočišče otrok, že stara, igralnice so neprimerno razvrščene in povezane s stopnicami, ki so vse prej kot varne za malčke. Zato imajo v načrtu gradnjo novega otroškega vrta. Za začetek gradnje je vse pripravljeno, nastajajo pa problemi z lokacijo. Najprej so se odločili za adaptacijo, toda stanovanjsko podjetje je določeno stavbo namenilo za poslovno hišo. Tako so novo lokacijo določili ob potoku Zigovci, kjer je zelo primeren prostor za vrtec, vendar so spet nastopile ovire zaradi nujno potrebnega nasipa, ki pa bi stal 150 starih milijonov din.

Skupnost otroškega varstva v Laškem upa, da se bo problem lokacije kmalu rešil in da bo vrtec v letošnjem letu že odprt. Sredstva dotekajo v sklad za gradnjo iz obveznega prispevka občanov in računajo, da se bo nabralo okrog 100 milijonov starih din. Vsekakor je v Laškem nujno potreben nov, prostornejši vrtec glede na vedno večjo potrebo staršev, da v času, ko so na službenih mestih, zaupajo svoje otroke varstvu v VVZ.

V Radečah pa so 1970. odprli nov, moderno opremljen vrtec, ki vključuje 50 otrok v treh skupinah — od dveletnih do šestletnih otrok. Oba vrta sta z igračami in osta-

lo nujno potrebno opremo dobro založena. Pri financiranju za vzdrževanje vrtcev je s 45 odstotki sodelovala TIS, s 55 odstotki pa starši. Pri opremljanju veliko pomagajo tudi podjetja, in sicer v Laškem Pivovarna, v Radečah pa Papirnica. Vzgojnice so diferencirane, najvišja s celotno oskrbo ne presega 360 din.

TSOV v Laškem pa ima namen odpreti otroški vrtec tudi v Rimskih Toplicah, kjer se že kažejo potrebe po varstvu otrok. Vendar bodo najprej napravili med starši anketo, da ugotovijo, kakšne so resnične potrebe po otroškem varstvu.

Vsekakor bo v laški občini,

pa tudi v drugih, potrebno posvetiti veliko skrb in družbeno pomoč za gradnjo VVZ, ki so ob vedno večjem zaposlovanju žena nujno potrebni. Vsaka mati si želi, da je njen otrok v času njene odsotnosti lepo preskrbljen in v varnih rokah vzgojiteljice, kot pa, da ga prepušča sosedom ali celo cesti. Sicer pa je rast in vzgoja malčkov naša skupna skrb in dolžnost, saj je od nas vseh odvisno, kakšne občane bomo vzgojili. Pri tem marsikdo, tudi starši, pozabljajo, da ravno predšolska vzgoja v VVZ veliko pripomore k pravilnemu oblikovanju otrokove osebnosti in kasneje osebnosti odraslega človeka.

D. POS

Prijeten pomeneč. Nič oklevanj in nobene nejasnosti. Vsaka beseda na svojem mestu in dobro poznavanje vseh vprašanj, kot bi bil že dolgo vrsto let direktor. In vendar je bil ob srečanju in razgovoru šele nekaj dni v direktorjevi sobi, da bi ne zapisal — na direktorskem stolu.

Milan Medvešek, novi direktor trgovskega podjetja Moda v Celju, že 24 let opravlja trgovski poklic, v kolektivu, ki ga je po odhodu Karla Podsedenska v pokoj izbral za svojega vodjo, pa je že integracije.

»Četudi bilančni podatki še niso znani, kako ocenjujete poslovanje v lanskem letu?»

»Dobro, bilo je uspešno leto.«

»Trenutno obnavljate prostore dveh poslovalnic. Kdaj bodo dela končana?»

»Pravzaprav bi že morala biti. Pa saj veste, kako je pri takih rečeh. Večne zamude. Sicer pa, na koncu Zidanske ulice bomo dobili nov in moderno urejen lokal. Name njen bo mladim. Lahko bi tudi rekel moda za mlade. To

pove vse. Razen tega so v teku preureditvena dela v poslovalnici Stari trg na Tomšičevem trgu. Ta poslovni prostor bomo povečali, saj je njegovo dosedanje delo pokazalo, da si to zasluži.

In kdaj bomo odprli, ste že vprašali. Naj rečem — čim prej, sicer pa najpozneje okoli prvega marca letos.«

»Je s tem konec vaših načrtov po adaptacijah in odpiranju novih lokalov?»

»Ne. V načrtu imamo še nove specializirane trgovine v mestu Celju, prav tako bi radi preuredili prostor ali bolj rečeno hišo, v kateri delam najdlje, to je na vogalu Pršernove ulice in Tomšičevega trga. Toda, to so načrti bližnje dočnosti.«

»Ali ste kot direktor zadovoljni z založenostjo vaših trgovin?»

»Sem, sicer pa smo s svojim delom in poslovanjem napravili vse, da smo ustrezni potrošnikom in da tudi z dobavitelji nismo imeli nikoli nobenih težav.«

»Kako ste s kadri?»

»Moram reči, da v redu. In da je zlasti mladih dovolj. In tam čutimo le pomanjkanje starejših in izkušenejših trgovskih delavcev. Pa tu to bo minilo.«

»Kakšna bo prihodnja organizacijska oblika vašega podjetja?»

»Brez sprememb. Ohranimo bomo organizacijsko enotnost s tem, da bomo dali poslovanje v okviru možnih enotam in izkušenejšim trgovskim delavcem. Pa tu to bo minilo.«

M. BOZ

Žalec

KRITIČNO O DELU

Minuli petek se je v okviru aktivna komunistov pri društvu za telesno vzgojo Partizan v Zalcu razvila izredno zanimiva razprava o problemih telesne kulture v Zalcu.

Dnevni red je zajemal kritično oceno dosedanjega dela in sprejem akcijskega programa. Uvodne besede v tej razpravi je posredoval Vlado Veber in opozoril, da želijo komunisti v Partizanu sprožiti kritično ocenjevanje in ustrezno vrednotenje dosedanjega razvoja telesne kulture v Zalcu. Radi bi spodbudili telesnokulturne organizacije in delavce v njih k bolj ust-

varjalnemu delu za samoupravno razreševanje vprašanj. Prav tako morajo opredeliti in sprejeti nove naloge, ki izhajajo iz ustavnih dopolnil ter jim posvetijo največjo pozornost.

V nadaljevanju so razpravljali o akcijskem programu, ki ga je podal Rudi Pur. Na prvo mesto so postavili uveljavljanje množične telesne kulture v delovnih organizacijah in šolah. S sodelovanjem z mladinskimi aktivisti je treba v telesnovzgojne organizacije zajeti čim več mladine in to tedaj, ko zapuščajo šole in se prvič vključujejo v delovne organizacije. Takrat so namreč najbolj izpostav-

ljeni najrazličnejšim vplivom.

Posebno oceno zasluži kvalitetni šport. Pretehtati je treba vse pogoje pa tudi finančne možnosti za sodelovanje ekip v ligaških tekmovanjih.

Zavzeli so se za končanje del pri gradnji športnega parka v Zalcu pa tudi za redno vzdrževanje njegovih objektov in drugih naprav v Zalcu.

Med posebne naloge sodi tudi vzgoja vadiateljev, trenerjev in organizatorjev, v Partizanu pa morajo z večjo skrbjo kot doslej skrbeti tudi za politično dejavnost, za

vzgojo mladih ljudi, delavcev, samoupravljalcev in komunistov.

V razpravi, v kateri so poleg drugih sodelovali tudi Vlado Goršek, Jože Jan, Ivo Robič, Franc Cink in Martin Goršek, so pozdravili in ugodno ocenili pobudo komunistov pri žalskem Partizanu, ki je prav gotovo lahko za zgled drugim telesno vzgojnimi organizacijam v občini. Da pa ne bi ostali samo pri besedah, so sklenili, da se bodo čez pol leta sešli v istem krogu ter ocenili opravljeno delo po sklepkih, ki so jih sprejeli.

T. TAVČAR

Tednikovi pogovori s kmeti

ZIVINOREJA IN VINOGRAD

Vzhodno od Dramelj se v gozdni izseki vali oblak belega dima pod sivo nebo. Streljaj od tam, kjer bo na pomlad oživel taborišče delavcev, ki bodo gradili hitro cesto Hoče — Levec, ždi na prisojnem griču kmetija — Kolarjeva. Tu gospodarita Jože in Terezija Kolar. Jože Kolar, ki je s šestnajstim, sedemnajstim leti partizani kot kurir in terencec partizanske bolnice »Zima« v okolišju Dramelj, se je po vojni priženil na to lepo, vendar precej težavno posestvo. Ves čas po vojni je ostal čist kmet, nikoli ni iskal službe in zaslužka kje drugje. Odkar je dokupil nekaj hektarjev, obsega kmetija okoli 30 hektarjev, od tega 10 hektarjev obdelovalne zemlje.

DVA KILOMETRA LASTNE CESTE

Vinogradi so za Drameljske člane nekaj takega, kot so bili nekoč za poljance lepi iskrni konji. Tudi Jože Kolar se ni mogel upreti skušnjavi. Na dokupljeni zemlji je pred tremi leti posadil za hektar velik vinograd, ki ga zdaj postopoma opremilja z žičnico. Star vinograd, ki mu ga je razril plaz z več sto let staro zidanico, namerava preurediti v terasast vinograd, ki bo za strojno obdelavo. Prva skrb je bila za oba Kolarjeva dobra vozna cesta. Z delno pomočjo enega sosedu so povsem na novo zgradili 2 kilometra dolgo cesto, ki več kmetuje z občinsko cesto v dolini in vinogradom ter gozdom nad gospodarskim po-

slopi. Če svojega dela sploh ne računajo, pa tudi malic in kosil ne, je vredna več milijonov, saj so samo enkrat plačali za buldožer več kot milijon in pol.

»S sosedi smo radi v dobrih odnosih, toda nihče ni pomagal, ko smo delali cesto in vlagali denar. Tudi danes nihče ne pride, ko jo je treba nasipavati, vozil pa bi po njej vsak. Tudi takrat, kadar se sami izogibamo voženju, da bi ceste v slabem vremenu preveč ne razrili in poškodovali.«

NEBODIGATREBA — NOV DAVEK NA VINO

Tako je povedala gospodinja Terezija, gospodar Jože pa je imel za bregom še nekaj drugega:

»Ko je bil zadnjič na seji občinske skupščine na dnevnem redu nov odlok o davščinah na vino, jih ni bilo malo, ki so z obema rokama glasovali proti. Toliko veselja sem imel z vinogradom in ga še imam. Hitra cesta bo peljala tu mimo. Imam me, da bi se vključil v kmečki turizem, povečal vinograd, zgradil vinski hram in morda tudi kakšno bivališče nad njim. Pa razmišljam, če naj to storim, ko se obeta, da bom imel kar naprej merilce v kleti?«

Kolarjeva imata v hlevu 14 glav živine. Stroški za cesto so ju ovirali, da nista doslej zmogla v hlevu privezati prvovrstnih živali. Sicer že imata nekaj plemenskih krav,

endar niso najboljše. Rada bi imela vsak 10 prvovrstnih molznic, ker ju mlečna proizvodnja še najbolj miha. Krave je moč vse poletje pastiti. Nekaj bi seveda tudi spitala, toda če je tu še vinograd, je ravno največ dela v njem, ko je tudi košnja in pridelovanje krmnih rastlin.

NAJPREJ DOBRA ČREDA, ZATEM NOV HLEV

Jože Kolar, ki je doslej iskal in dobil kredit le za nakup traktorja, dobro ve, da bo moral kaj kmalu postaviti tudi nov, moderen hlev. Še prej pa si mora oskrbeti dobro čredo, še bolj poskrbeti za travnike in pašo. Pri svojih 45 letih je še dovolj pri močeh in tudi volje mu ne manjka, da bo to storil. Z ženo Terezijo imata 7 otrok, dve hčerki sta že poročeni, najstarejši sin služi vojake.

Kdo bo naslednik?

Med starejšim sinom in najmlajšim je precejšnja razlika. Starejši ima sicer kmetijsko šolo in tudi ena od mlajših hčerk je v šentjurski gospodinjski šoli. Gospodarja trezno razmišljata. Otroke bo treba spraviti do kruha, dokler bosta še ona gospodarila. No, tako bo verjetno naslednik kateri od mlajših otrok.

Poskusili smo kapljico, ki jo že daje tudi nov vinograd. Samo sortna trta je v njem,

Kolarjeva domačija, oziroma stanovanjska hiša. Užitek je stopiti pod njen krov. Ne samo zaradi prijaznosti in gostoljubnosti domačih, tudi zaradi izredne čistoče in topline, ki v njej vlada.

laški rizling in modra frankinja. Ceravno leto ni bilo ugodno, je vino zelo dobro, pa gospodarja prodaja sploh ne skrbi. Le to je hudo, da ga bodo tudi doma, spričo povečanega davka bolj s težkim srcem pili. Tudi zanje bo drag.

AKTIVNOST, KI TUDI ŠKODUJE...

Gospodar Jože Kolar je veliko zdoma. Zelo pogosto v

obče dobro. Je občinski odbornik, zelo aktiven v krajevni skupnosti, krajevni organizaciji SZDL in še sodnik porotnik je.

»Včasih med razpravo, ko bi moral misliti na zadevo, o kateri moram reči svojo sodbo, mislim na delo, ki me čaka doma. To ni prav, vem. Toda kmet, če mu je zemlja ljuba in bi rad napredoval, ne more drugače. Saj ne rečem, da ne sodelujem rad. Toda ko prezoreva trava na

senožetih, ko je krava ob svojem času, ko radio opozarja na boleznih trte, takrat res ne morem reči, bom pa jutri.«

In prav ima. Delavoljnemu ni treba še dodajati dela. Jože in Terezija Kolar mislita na to, da bosta morala še veliko storiti, da bo kmetija za prevzemnika vabljliva, ne pa breme, ki se ga bo hotel znebiti.

JURE KRASOVEC

INFORMIRANJE

Pred dnevi je bil v našem uredništvu prijeten in koristen pomenek z našimi dopisniki, ki se pogosteje oglašajo na straneh tednika in v oddajah radia Celje. Trajalo je domala eno leto, da smo se spet zbrali, čeravno smo ob prvem srečanju obljubljali, da se bomo videvali pogosteje. No, pa se je med tem precej takega nabralo, kar so povedali oni nam v uredništvu, ni pa seveda tudi njim. Odkrit tovariški pogovor je na koncu dozorel v sklep, da bodo naši marljivi sotrudniki v bodoče še bolj pogosto sodelovali in nam pomagali celo razširiti dopisniško mrežo v kraje in na vsebinska področja, od koder nam vselej primanjkuje svežih sporočil, novic in zapisov.

Poučno predavanje

Danes bo v prostorih Narodnega doma v Celju, v mali dvorani, ob 17. uri predavanje, ki bo prav gotovo koristilo mnogim prebivalcem našega mesta, saj bodo dobili kup napotkov, kako urediti svoj vrt ter kako ga oskrbovati. Predavanje bo opremljeno z diafilmom, o vrtovih pa bo govorila Jana Suklje, diplomirani inženir agronomije. Organizator predavanja je celjsko Hortikulturno društvo.

Takšni smo

Po dolgem premoru je ponovno zaživel mladinski aktiv v Skofljah vasi, ki je začel ob sobotah prirejati mladinske pleske. Ko so se pred dnevi pojavili maloštevilni plakati, so vsi člani kolektiva pričakovali masovni obisk, zgodilo pa se je obratno, dvorana je bila prazna. Zbralo se je le nekaj radovednežev. Verjetno ima mladinski aktiv nesrečno roko pri izboru oseb, katere so zadolžene za plakiranje. V šnarjetih plakatih ni bilo cel zvitke lepakov (okoli dvajset), ta pa ni mogel privabiti mlade.

Treba bo še veliko truda, da bodo znali sicer izredno prizadevni Skofljčani pritegniti vrstnike iz bližnje in daljnje okolice. Vili Jazbec, TSS Celje

ŠE VEČ SODELOVATI

Vojaki vojašnice Jožeta Meniha-Rajka v Celju že nekaj let sodelujejo z družbenopolitičnimi organizacijami ter društvi v samem mestu ob Savinji kot tudi v okoliških mestih, in sicer Hrastniku in Velenju. Da bi zvedeli o tem več, smo zaprosili za pogovor kapetana Ljubiša Jankovića.

Tovariš kapetan! Vojaki vojašnice Jožeta Meniha-Rajka že več let aktivno sodelujejo z različnimi organizacijami v samem Celju, pa tudi s hrastniškimi in nazadnje velenjskimi. Zanimalo bi nas, kdaj se je to sodelovanje začelo in njegov pomen?

Naše sodelovanje z različnimi organizacijami kot v samem mestu ob Savinji, kot tudi — predvsem v Hrastniku in Velenju je že tradicionalno. Torej to ni nekaj novega ampak traja že več let. Sam uspeh sodelovanja pa je odvisen od subjektivnih možnosti — torej je sodelovanje lahko večje ali manjše, obširnejše ali ožje. Pred mesecem, dva so naši vojaki gostovali v Hrastniku in Velenju. Okvirno pa smo že organizirali srečanje vojakov naše vojašnice z mladimi Celjani. To bo takolimenovano srečanje ob plesu. Koristnosti in pomembnosti se mi zdi, da ni potrebno posebej poudariti — dovolj je, če imamo pred očmi koncept splošne ljudske obrambe. Menim, da vse to pove dovolj. Razen tega sodelovanje in obiski zblížujejo med sabo mlade iz vse Jugoslavije. Tovarištvo in poznanstvo pa dajeja

Naš sodelavec Franc Kučan se pogovarja s kapetanom Ljubišo Jankovićem.

temu še poseben pečat, zbledijo pa tudi meje kasarniškega dvorišča — ograja torej predstavlja le obeležje kasarniškega dvorišča in ne izolacijo vojakov. Pristrčen sprejem vojakov pri civilnem prebivalstvu pa motivira vojaka, da še bolj aktivno in zagnano dela in se uči.

Vaši načrti v letošnjem letu?

Letos nameravamo organizirati skupni manifestativni nastop naših vojakov in celjske mladine v okviru — Naša beseda 73. Zatem imamo željo obiskati nekaj gospodarskih organizacij, kjer bi tako naši vojaki imeli pri- ložnost spoznati pogoje dela,

gospodarska gibanja in podobno.

Kako pa so sprejeli taka sodelovanja sami vojaki?

Moram povedati, da navdušeno. Brez dvoma, da je to za vojaka kot sem že rekel, poseben impulz, ki ga še bolj navduši za delo, proste aktivnosti posameznikov pa se s tem seveda do kraja izpopolnijo.

Tako torej sodelujejo s civilnim prebivalstvom vojaki vojašnice Jožeta Meniha-Rajka. Koristnosti in pomembnosti samega sodelovanja ne bi posebej poudarjali, veliko smo namreč slišali v samem pogovoru.

F. Kučan
Foto: Milenko Strašek

Industrijsko gradbeno podjetje

INGRAD

CELJE, Ljubljanska cesta 16

Ste že kdaj razmišljali o toplem domu — zdaj v zimskih dneh. Ingrad vas obvešča, da so naprodaj

trisobna stanovanja

v poslovno-stanovanjskem bloku v Kocbekovi ulici (središče mesta)

V gradnji sta tudi bloka v Vrunčevi in Čopovi ulici, stanovanja pa bodo vseljiva naslednje leto. INGRAD tudi obvešča cenjene občane, da je naprodaj prostor za bife v Aškerčevi ulici v prostorih Agrotehniške z zunanjim vhomom.

Upravni odbor
Mladinske turistične poslovalnice
»POPOTNIK«
CELJE, Gledališka 2
razpisuje prosto delovno mesto
UPRAVNIKA

POGOJI:

— višja šolska izobrazba (ekon. smer turizem) z najmanj 2 leti prakse na podobnem delovnem mestu;
— srednja šolska izobrazba (ekon. smer turizem) z najmanj 3 let prakse na podobnih delovnih mestih. OD po Samoupravnem sporazumu pri društvih in njihovih asociacijah.
Prošnje oddajte pri naslovu. Razpis velja 14 dni po objavi.

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri

Podjetju za PTT promet v CELJU

objavlja prosta delovna mesta

PISMONOŠ

pri ptt enotah:

Celje 1, Vojnik, Braslovče, Polzela, Zalec in Velenje

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje: dokončana osemletka, odslužen vojaški rok, opravljen izpit za vožnjo z mopedom.

Izjemoma se lahko prijavijo tudi kandidati, ki imajo manj kot osemletko, vendar ne manj kot 6 razredov osnovne šole in izpolnjujejo tudi ostale pogoje.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 10 dneh po objavi na naslov: Komisija za medsebojna delovna razmerja pri Podjetju za ptt promet Celje.

Komisija za razpis delovnih mest v upravi

Skupščine občine Šmarje pri Jelšah

razpisuje prosta delovna mesta:

1. REFERENTA za premoženjsko pravne zadeve
2. VODJE referata in referenta za državljanjska stanja
3. REFERENTA za gradbene zadeve
4. REFERENTA za kadre

Pogoji za razpisana delovna mesta so:

pod 1.: visoka šola pravne ali upravne smeri s triletno prakso;
pod 2.: višja šola pravne ali upravne smeri z dveletno prakso;
pod 3.: višja šola s 2-letno prakso
pod 4.: višja šola s 2-letno prakso

Vloge s priloženimi dokazili o izpolnjevanju gornjih pogojev dostavite na naslov razpisne komisije.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE — ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

avto

Automotor
CELJE

17.

Berta je stopila k oknu, Jančič je držal z eno roko za glavico pipe, z drugo gorečo vžigalico. Oba sta čakala name.

»Videti ste blede,« mi je dejal Brünner obzirno.

»Zmeraj tiči doma, kar mu škoduje,« je hotel nape-ljati Krampač na svoj tir. Jaz sem rekel, da se dobro počutim.

Brünner se je nagnil nazaj, dal palec zgoraj pri rokavu v telovnik in je očitno čakal, da bi s Krampačem nadaljevala. Prepričan sem bil, da mu je presneto malo mar, če se je nameravani izlet v Turnišče spremenil tako, da so se odpeljali v Čakovec. Začel sem slutiti nenavadno hladnost tega židovskega človeka. Kako bi mi on dovolil, da ljubim Rahelo? Srce se mi je krčilo od bolečine. Berta se je počasi izmuznila iz sobe. Jaz sem sedel osamljen, kakor da bi se znašel za mizo z gospodom dekanom.

Lahko nadaljujeva, gospod Brünner. Saj gospod kaplan ni nevaren stvari. Krampača sem po glasu spoznal, da me ošteva zaradi mojega vedenja.

»Gospodu kaplanu zadeva ni znana?« je mirno vprašal Brünner.

»Saj že veš o dekanovih napadih zaradi bližnje svečanosti v sinagogi?« mi je rekel Krampač.

»Ni mi znano,« sem se delal radovednega, čeprav mi je bilo vseeno, če vem ali ne.

»Dovolite, gospod Krampač, jaz bi gospodu razložil. Naša stvar je,« se je nasmeyal Brünner.

»Prosim, prosim,« Krampač je kadil in prekrižal roke.

»Pri sinagogi je delo končano. Vsa židovska verska družina želi, da bi se to jesen bilo svetišče blagoslovljeno. Židom je prav tako kot vam kristjanom mnogo za to, da se take proslave izvrše čim bolj slovesno. Kajne, gospod kaplan?« me je mehko vprašal žid. Sovražil bi ga, če ne bi bil Rahelin oče.

»Seveda,« sem pristavil, ne vedoč, kam meri. Nekaj ostrega je imel v očeh, prav tako kot Rahela.

»No, vidite. Jerebič pa je prepovedal katoliškim gasilcem udeležbo pri tej proslavi.«

»Torej, gospod Brünner,« je začel Krampač. Očitno sta nadaljevala s pogovorom. »Če se je društvo obrnilo name, da končno odločim o tej zadevi, sem za to, da se vse gasilsko moštvo slovesnosti udeleži. Če člani židovskih veroizpovedi obiskujejo katoliške svečanosti, zakaj ne bi bilo enkrat narobe? Sicer je četa zelo majhna. Vsaka delitev je nemogoča.

Krampač je kadil. Spuščal je dim počasi pod luč. Brünnerju so oživele oči. Razgovora se nisem udeležil. Vsa ta prčslava mi je bila odvrtna kakor vsak pomp in blesk.

»Torej privolite?« je pobiral Brünner liste po mizi in jih urejal.

»Seveda. Ostanite še, gospod Brünner, zdaj, ko je prišel naš Arpad,« je pristavil s smehom Krampač. Z dvema prstoma je stiskal pri glavici.

Naj se zgodi, kar se hoče. Pisal ji bom. Vedel bom vsaj, da bo vsega konec in da me drugega v življenju ne čaka več kot smrt. Te negotovosti mora biti konec.

Prižgal sem luč. Svetloba se je razlila na beli papir na mizi. Zdaj bi potreboval človeka, da bi mi bil blizu. Ne moje matere! Človeka bi rad, ki bi me razumel, ki bi mi rekel pametno besedo. Pisal sem:

Rahela!

Vem, da sem kriv pred Vami. Ne bom se zagovarjal s svojim težkim poklicem, ki mi nalaga ne preveč lahko dolžnost.

Prosim Vas, pozabite na mojo neročnost, pozabite zato, ker bi bilo drugače moje življenje brezupno. Dragi ste mi, kakor nobeno bitje na svetu.

K Vam ne morem.

Pridite jutri zvečer, to je v torek — k Sv. Trojici. Tam Vas bom čakal. Stal bom na severni strani hriba za Starim grobiščem. Čakal Vas bom do noči. Če Vas ne bo, se vrnem. Vrnil se bom in z mano boste hodili Vi.

Ponoči in podnevi. S svojim pametnim in pravičnim ravnanjem mi boste vzeli vse, kar imam.

Arpad

Gledal sem svoje pisanje. Na papirju so stale črke, ki jih bo brala Rahela. Z mokrim peresom v roki sem bral pismo še enkrat in nato še enkrat.

Napravil se je dan. Stel sem ure. Moj bog, kakšen bil ta čas! Minuta je minevala za minuto.

Nisem mogel najti mesta. Sedel sem na divan, nisem vstal, pretegnil sem se in poskušal hoditi. Vse mi je bilo odveč.

Mirno in samozavestno sem šel čez dvorišče, da bi dal kaj opraviti pri motorju.

Srečala sva se z Jerebičem. Prišel je z vrta. Sla s drug mimo drugega kakor vedno. Delal je vtis, kakor da bi v daljavi koga iskal. Jaz sem gledal v tla.

Čustvo neprijetnega srečanja je navdalo oba. V molku se je čutilo.

»Jutri imate pogreb, gospod kaplan,« se je ustavil.

»Hvala, gospod dekan.«

»Pridigo bo imel v nedeljo kaplan Sernek, vi spondujte, gospod kaplan.«

»Bom, gospod dekan.«

Odkar sem bil v Mariboru na cerkvenem sodišču, sva spregovorila nobene besede. O, pač! Ko je škof nadoma prišel v Turnišče na kongres! Takrat mi je rekel kot človek človeku, naj hitim naprej, ker so farofski nji na njtah.

Vsako stvar, katere sem se lotil tisto popoldne, se hitro končal. Ko sem molil brevir, sem ga zmolil prej po navadi. Zdaj sem pri motorju brez potrebe iskal pak. Zavora za plin se prej ni obračala, kot bi se morala. Sedaj je bila v redu.

Sonce se na robu ni premaknilo. Stalo je kot žak to nad mestom. Kakor da bo Faeton spustil vajeti nad rečimi konji, ki bi se utrgali od zlatega voza.

Tisočkrat sem bil z mislijo pri Raheli. Zdaj se obla bega po sobi, ne, ona ne bega. Njen korak je miren, kor da bi je v življenju nič ne motilo.

Sel sem na vrt. Nekje na parmi je kokodakala koš. Hlapec je z železnimi vilami nesel v hlev slamo. na pragu je vplil konjem:

»Na! Humi, Čila. Viš jo, stopi v stran, nemača, da nasteljem!

Pes je stal za hlapcem. Jezik mu je visel iz gobca, povešeno glavo je čakal, kdaj se bo hlapec premaknil praga, da stopi tja on.

Otrck, ki je pasel farofske krave, je stekel po klat in odprl dvoriščna trata. Krava za kravo je šla z ul k vodnjaku, kjer je bila v cementni kopanji pripravlj voda.

Stal sem pri vrtni ograji, od koder se je videl del mesta.

Večerni nemir je tako vplival name, da sem si roke in se smehljaj samemu sebi. Bil sem kot dete, pričakuje mater z donboni. Nato sem se zresnil ob m da se z Rahelo ne bom več srečal.

Sonce se je premaknilo. Farof je zajelo čebljanje mukanje. Kure so se spravliale spat.

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS — avtospreji

Za ljubitelje smučanja
zanimiva priložnost

Od 15. januarja 1973,
pred zimskimi šolskimi
pocitnicami,

NUDI

VELEBLAGOVNICA

nudima

VELENJE

20 % POPUST
za nakup
ZIMSKO-ŠPORTNE OPREME:

- smuči in palice
- vezi
- smučarska očala, kape in rokavice
- različne maže za nego smuči
- sanke
- športna konfekcija McGregor — Toper
- drsalke
- pancerji

Oseba tedna: **ROMAN LEŠEK**

ŠE BOM TEKMOVAL

Fokrat je naša in vaša oseba tedna, dragi bralci in bralke, Roman Lešek, športnik in sedaj predvsem telesnovzgojni pedagog na celjski IV. osnovni šoli. Fotografija je bila posneta na klubskem festivalu amaterskih filmov v Velenju, na njej pa ste največkrat spoznali Leška. In kot je že v navadi, naj vam ga sedaj predstavimo v rubriki »Oseba tedna«.

Že kar na začetku je treba povedati, da je pravzaprav težko predstavljati človeka ki ga javnost že bolj ali manj pozna. Poznajo ga vsaj tisti, ki se kakorkoli zanimajo za šport, ne glede na panogo, saj je Roman športnik, ki je že skoraj legenda vsaj slovenske, če že ne jugoslovanske atletike. V skoku ob palci, ki je njegova atletska specialnost, je že 15 let državni rekorder in kar nič ne kaže na to, da bi vsaj ta primat že letos izgubil. Kdor Romana pozna, tudi ve da je sam pred leti že odnehal z aktivnim tekmovaljem, saj se je povsem posvetil vzgajanju mladega atletskega kadra v šoli in pri AD Kladivarju. Ni mogel več slediti velikemu napredku njegove discipline skoka s pa-

lico v atletske svetu. Toda funkcionarji društva pa tudi zveze kaj kmalu spet potrkali na njegova vrata in Roman bi ne bil to, kar je, če se ne bi odločil, da bo poskusil znova. Rezultati so znani: spet je na vrhu jugoslovanskih skakalcev ob palci. Sam pravi: »na žalost« — in še res je.

Ko smo ga poiskali, da mu povemo, da je oseba tedna med našimi bralci, ni bil nič malo presenečen. Le povedati ni imel veliko, češ da že itak vse vemo in lahko napišemo

kar brez nje-ga. No, pa se je potem le razgovoril in povedal da bo tekmoval, dokler bo šlo vsaj v slovenskih razmerah, da se v svoji atletske kariere najraje spominja zanimivih potovanj v druge dežele — le v Avstraliji še ni bil in da si želi, da bi bil Kladivar spet tako močan atletske kolektiv, kot je bil včasih. To pa nas je že navedlo na vprašanje, kaj misli o celjskem kvalitetnem športu, o katerem se zadnje čase na veliko razpravlja. Po mnenju Romana Leška bi moral najprej reševati probleme v šolski telesni vzgoji, nato pa iz tega izhajati v kvalitetno rast. V vsaki osnovni šoli naj bi poleg atletike gojili največ dve športni panogi temeljito, vendar ne v vseh šolah isti panogi. Seveda pa za to ne bi bili dovolj zgolj šolski pedagogi, ampak bi morali zlasti v SSD pritegniti tudi ostale strokovnjake.

Ob koncu je Roman Lešek naša oseba tedna, še izrazil željo, da bi se sedaj, ko se pri AD Kladivar vestno pripravljajo na novo sezono, v njihove vrste vključilo čimveč mladih. Prostora je na celjskih atletske napravah dovolj — eg

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija objavljena na tem prostoru, predstavlja skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo, in na njej obkrožite osebo ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik Gregorčičeva ul. 5. Celje, z oznako **SPOZNAJMO SE**. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili **OSEBO TEDNA**. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Irem izžrebancem bo **NOVI TEDNIK** vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Našo zadnjo fotografijo smo posneli ob novoletnem sprejemu oseb, starih nad 80 let, ki ga je pripravila osnovna organizacija Rdečega križa iz Trnovlj v sodelovanju s prosvetnim društvom Zarja Trnovlje. Naši bralci so največkrat prepoznali Marjeto Veber iz Trnovlj 65, ki je tako postala oseba tedna.

Med sodelavci igre Spoznajmo se smo izžrebali tri nagrade — hranilne knjižice Ljubljanske banke, ki jih prejmejo: 150,00 din Anica Planinšek, Trnovlje 126; 100,00 din Jernej Škrubej, Galicija 18, Zalec; 50,00 din Krista Zupan, Trnovlje 56, Skofja vas.

Kupone z odgovori, koga ste prepoznali na današnji fotografiji, pošljite na naše uredništvo do ponedeljka, 22. januarja 1973!

KUPON 17

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Ljubno ob Savinji

VSE MISLI VODIJO K ŠOLI!

Tu in tam se je belila kakšna tanka zaplata snega, ravno toliko, da človek ne bi slučajno pozabil, da imamo običajno v tem letnem času zimo. Z nizkimi oblaki, segajočimi daleč pod okoliške vršace, me je pozdravilo Ljubno, ko sem prihajal na sestanek na Krajevni urad, kjer so se tega dne zbrali nekateri predstavniki tega, po turizmu in Flosarskemu balu, daleč naokoli poznane kraju.

V minulih letih so prizadevni ljudje na Ljubnem uspešno rešili prenekateri krajevni problem. Marsikaj pa je seveda še vedno ostalo nerešeno, saj presega zmoglosti ondotnih ljudi in bodo na pomoč morali priskočiti tudi z občine. Sicer pa kaj bi z načelnimi ugotovitvami. Oglejmo si stvari nekoliko pobliže in konkretnije.

Takoj uvodoma velja ugotoviti, da so v minulih letih na Ljubnem v okviru svoje krajevske skupnosti uspešno rešili marsikateri problem. Sprejeli so program najnovejših komunalnih del, zavrhali rokave in se lotili dela. Kraj je dobil na primer svoj vodovod že leta 1908, toda vedno nove hiše, ki jih tudi na Ljubnem ne manjka, pa razvijajoče se gospodarstvo in gostinstvo, so povzročili, da kapacitete starega vodovoda niso več zadoščale. Pristopili so k rekonstrukciji in tako je problem oskrbe s pitno vodo rešen še za dolgo vrsto let.

Hiter razvoj turizma na Ljubnem, vsako leto je sem prihajalo več gostov, pa je terjal tudi določeno ureditev kraja. Za lep videz hiš in njihove okolice so poskrbeli občani sami, krajevna skupnost pa se je lotila asfaltiranja trških cest. Tako so v glavnem uspeli, da so z asfaltom prekrili vse glavne ceste, zlasti v gornjem delu trga, nekaj pa jih je seveda še ostalo. Te pridejo na vrsto kasneje, ko bodo na razpolago potrebna sredstva. Poleg asfaltiranja cest v kraju samem, pa je krajevna skupnost pomagala pri ureditvi tudi nekaterih preostalih cest v okolici, tako da imajo občani iz teh zaselkov boljše prometne zveze s krajem.

K lepši ureditvi kraja sodi

prav gotovo urejeno pokopališče, zato so ga uredili. Pa čeprav jih ravno na tem področju čaka za v prihodnje še nekaj pomembnejših opravil. Čaka jih še cesta do pokopališča, nameravajo pa še urediti mrliško vežico in marsikaj drugega. Kot v mnogih večjih krajih v Gornji Savinjski dolini so imeli na Ljubnem težave z odvozom smeti. Zaenkrat so uredili osrednje smetišče, trenutno pa si prizadevajo urediti odvoz, saj zaenkrat za to še vedno skrbe hišni lastniki sami.

Mnogo pa je bilo v minulim letu storjenega na področju elektrifikacije. Na celotnem območju krajevske skupnosti je le še okoli šest najodročnejših kmetij, kjer še nimajo elektrike. Razmišljajo pa seveda že tudi o tem, kako bodo priskočili na pomoč tudi tem kmetom, da bi v bližnji bodočnosti v hišah zasvetila električna luč.

Hiter razvijajoči se turizem v tem kraju, kamor prihaja na letni oddih vsako leto več gostov in kjer so uspešno opravili že prve korake k zimskemu turizmu, pa terja ureditev še mnogih nerešenih problemov. Med prvimi je vsekakor ureditev nove avtobusne postaje, saj je dosedanja iz prometno varstvenih razlogov neprimerna. Prestaviti jo nameravajo nekoliko višje od sedanje lokacije, kar pa bo združeno s precejšnjimi

stroški. Potrebno bo odkupiti zemljišče, ob njej pa nameravajo poleg čakalnice urediti manjši bife in kar je najvažnejše — turistični biro. Doslej so gostje po raznih informacijah največkrat obračali kar k bližnji Planiki, kar pa seveda v nobenem primeru ni dovolj. V minulem obdobju so podobno vprašanje glede avtobusne postaje namreč že uspešno rešili v Radmirju in Okonini. Nova avtobusna postaja z vsemi ostalimi načrtovanimi objekti bo brez dvoma velika pridobitev za nadaljnji turistični razvoj kraja.

Ce smo že pri turizmu, potem velja omeniti še nekaj drugih problemov. Kopalni bazen je dotrajal in aktivno Turistično društvo si kar najbolj prizadeva, da bi ga čimprej usposobili. Potrebna pa bodo znatna finančna sredstva, ki jih bodo le s težavo zmogli, saj je na primer doslej Turistično društvo ves dohodek flosarskega bala namenilo za asfaltiranje krajevnih cest. Problem posebne vrste, ki tare Ljubence, je v tem, da leži nogometno igrišče v središču kraja, v neposredni bližini hiš, kjer v sezoni odhajajo več sob, pa se gostje čestokrat pritožujejo zaradi navijanja in vpitja, ki jih moti. Baje ga nameravajo v bližnji bodočnosti celo ograditi, kar mnogim Ljubencem nikakor ne gre v račun. S funkcionalni nogometnega društva,

ki je mimogrede poleg šolskega športnega društva edina športna organizacija v kraju, nekako ne najdejo skupnega jezika in to povzroča probleme...

Osrednji in najtežji problem kraja pa je šola. Popolna osemletna šola s številnimi oddelki se stiska v stari zgradbi, kjer imajo na voljo le pet učilnic! V vseh povojnih letih razen beljenja na šoli ni bila opravljena nikakršna adaptacija, da o razširitvi ne govorimo. Načrti so, ni pa denarja. Čeprav je trenutno šola na prioriteten mestu programna občine vse kaže, da problem še ne bo rešen tako kmalu. Si lahko predstavljate, da se otroci na nižji stopnji v Radmirju (kamor vozijo otroke s šolskim avtobusom tudi iz Ljubnega) zbirajo v provizoričnih učilnicah,

kjer je v zimskem času nereditkokraj tudi le po štiri stopinje toplote. Razmere so nevdružne, zato so napore krajevnih in občinskih skupnosti razumljivi. No, nekaj časa bo vsekakor potrebno še počakati, kajti vse pre malo sredstev se zbere v občinskem proračunu za reševanje tolikšnih problemov.

Sicer pa se tega problema zavedajo vsi, saj se bo z novo šolo v kraju marsikaj spremenilo. Na voljo bo na primer telovadnica, ki je bo zlasti vesela mladina. Mladina je sicer v kraju več ali manj prepuščena sama sebi, saj v kraju še mladinskega aktivnosti ni. (Le kaj dela občinski mladinski komitee?)

Najaktivnejše v kraju je nedvomno Turistično društvo. Dobro pa delajo še Planinsko društvo, Ribiška in

Lovska družina, v zadnjem času pa so aktivnejše politične organizacije, posebno SZDL, ki je z novim vodstvom pretrgala nit poprejše neaktivnosti. Flosarski bal je še vedno največja in osrednja prireditve, za proslavo pa skrbi šola ob sodelovanju političnih organizacij. Kakšne večje aktivnosti pravzaprav s strani drugih ni. Smučarsko društvo je že zdavnaj razpadlo, tako kot je kmalu razpadla smučarska skakalnica (delo ing. Bloudka), kajti ni ga, ki bi skrbel zanj.

Marsikaj so v minulih letih na Ljubnem uspešno rešili marsikaj pa jih še čaka. Če nekateri ne bi tako trdovratno stali ob strani in bi pomagali tistim, ki delajo, bi bilo drugače...

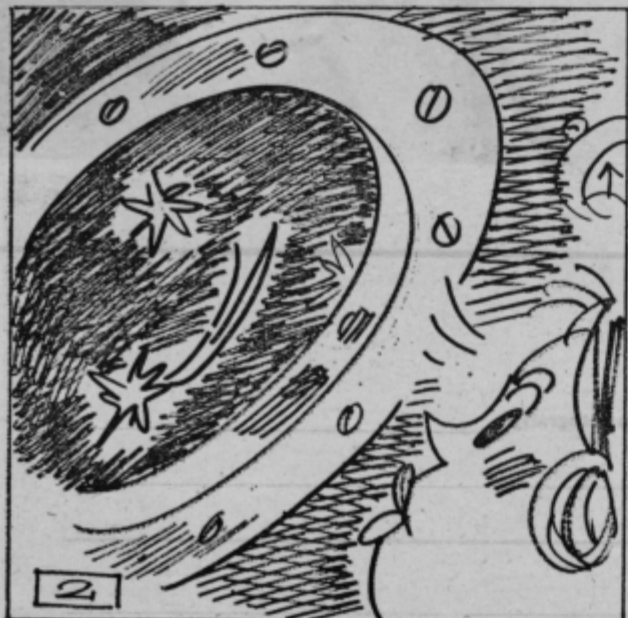
Berni STRMCNIK

Razgovora o dosežkih in problemih na Ljubnem so se udeležili (z leve na desno): JOZE PRISLAN, FRANC OREŠNIK, FRANC STIGLIC, KARL DRUSKOVIC in VILKO PLATOVSEK.

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE:
MARJAN BREGAR

2. Klara je pogledala skozi okence in zasmrkala: Takole se torej potuje v nebesa! Ko bi bil kje kakšen kiosk, bi poslala razglednico gospodu župniku...

Da, v nebesa! je pristavil Paradižnik otožno. In to brez kosila!

Zares, tudi drobna miška ne bi našla ničesar za pod

zob med lučkami, gumbi in žicami ladje. Za nepovabljen vesoljca ni bila pripravljena niti ena sama tuba z gosjo pašteto! In to za potovanje, ki naj bi trajalo mesece... Kakor vidimo, se je našima koreninama iz Košate lipe obetala temeljita shušjevalna kura.

Ladja je bila pač avtomatična — kar pa še ne pomeni,

da so nanjo pozabili doli v vesoljskem središču. Nasprotno! Pošteno so si belili glave z nepričakovanim zapletom in iztuhtali so jo!

Ni dobro omenil kosila Paradižnik, že je zaškrtil v zvočniku. Glas iz vesoljskega središča je govoril:

Halo, halo! Pripravita se, zamrznili vaju bomo...!

POZIV

ZA VLOŽITEV NAPOVEDI ZA ODMERO DAVKOV OBČANOV

Na podlagi 170. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/72) je Skupščina občine Celje sprejela odlok o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 10/72), po katerem je določila, da je napovedi za odmero davkov treba vložiti

DO 31. JANUARJA 1973

Davčna uprava občine Celje obvešča, da morajo napovedi za odmero davkov vložiti naslednji zavezanci:

1. zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih, doseženih v letu 1972;
  2. zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki jim bo za leto 1973 davek odmerjen v pavšalnem letnem znesku o dohodkih, ki jih bodo predvidoma dosegli v letu 1973;
  3. zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih, doseženih v letu 1972;
  4. zavezanci dodatnega republiškega davka po posebni stopnji od osebnega dohodka iz delovnega razmerja upokojenecv predložijo vsi tisti občani, katerih letni prejeti neto dohodek pri vseh izplačevalcih razen pokojnine presega 20.000 dinarjev;
  5. zavezanci davka na dohodke od stavb, o dohodkih, doseženih v letu 1972. Napovedi morajo vložiti tudi vsi lastniki stanovanjskih hiš oziroma stanovanj, katerim je bila priznana oprostitve za dobo 25 let, pa je v letu 1972 že preteklo 10 let od začetka dobe oprostitve in vsi lastniki ko drugi kupci takih stanovanj ne glede na to, koliko časa so lastniki (po 116. členu zakona o davkih občanov — Uradni list SRS, št. 7/72 so davka od stavb oproščeni zavezanci prvi lastniki novih stanovanjskih hiš oziroma stanovanj in sicer za dobo 10 let);
  6. zavezanci davka na dohodke od počitniških hišic — vikendov, doseženih v letu 1972, predložijo napovedi pri davčnih upravah tistih občin, na območju katerih so vikendi;
  7. zavezanci davka od premoženja o dohodkih, doseženih v letu 1972, od odhajanja motornih vozil v najem, strojev, orodja in naprav ter nepremičnin;
  8. zavezanci davka na določene premoženjske predmete:
    - a) kateri posedujejo stroje, orodje in inventar, če s temi sredstvi pridobivajo dohodek in pod pogojem, če skupna neodpisana vrednost teh sredstev presega 150.000 din. V navedeno skupno vrednost se ne štejejo sredstva, katerih posamezna vrednost ne presega 10.000 dinarjev;
    - b) kateri posedujejo motorne čolne ali druge plovne objekte na motorni pogon, razen občanov, ki jim je ribištvo osnovni vir za preživljanje;
  9. zavezanci davka iz skupnega dohodka občanov, ki so v letu 1972 iz vseh virov (upoštevajoč tudi pokojnine in nadomestila osebnega dohodka po predpisih o socialnem zavarovanju) imeli skupni čisti dohodek, ki je presegel 25.000 dinarjev.
- Napovedi za odmero davkov morajo vložiti:
- zavezanci iz 1. in 2. točke pri davčni upravi občine, v kateri opravljajo dejavnost oziroma plačujejo davek od samostojnega opravljanja te dejavnosti;
  - zavezanci iz 3. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
  - zavezanci iz 4. točke pri davčni upravi občine, na katere območju stoji stavba;
  - zavezanci iz 5. točke pri davčni upravi občine, na območju katere je nepremičnina, ki se oddaja;
  - za premoženje pa v občini, kjer ima zavezanec stalno prebivališče;
  - zavezanci iz 6. a točke, ki so hkrati zavezanci za davek od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, pri davčni upravi občine, v kateri plačujejo davek od opravljanja te dejavnosti, drugi zavezanci pa pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
  - zavezanci iz 6. b točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče;
  - zavezanci iz 7. točke pri davčni upravi občine, v kateri imajo stalno prebivališče.

Pozivamo zavezance, da napovedi vložijo v roku, določenem v tem pozivu, ker bo za nepravčasno vložitev napovedi odmerjeni davek povečan za 5 odstotkov, zavezanecem, ki ne vložijo napovedi, pa za 10 odstotkov.

Napoved za odmero davkov je treba vložiti na predpisanem obracu pri davčni upravi občine Celje, ki je pristojna za odmero davkov. Tiskovine za napoved davkov dobijo občani v sprejemni pisarni občine Celje.

DAVČNA UPRAVA
Skupščine občine Celje

ženin
vsakdan

LEPE TUDI V SPANJU

Ves dan smo več ali manj lepo oblečene urejene in skrbimo, da dajemo lep videz. Prav je, da takšne ostanemo tudi doma, da smo češne in ljubke, ko se odpravimo spat. Zato imejmo spalne srajčke in pižame, ki bodo preproste in lepe. Izbere mo lahko čisto navaden material, kot je potiskani batist ali lahka flanela, zato pa dodamo nekaj čipk, volančkov ali pentelj.

Lahko se odločimo za dolgo, pod prsmi prerezano in nabrano spaino srajco z ozkimi rokavi, ki jo popestrimo z volančki oko, li rokavnega izreza in zapetja.

Druga spalna srajca pa je kratka, nabrana je v pasu in ob izrezu, rokave ima zelo široke. S široko čipko okrasimo konec rokavov in vratni izrez.

STASA GORENSEK

humor

Francoskega pisatelja Paula Léautanda je obiskala neka »priča Jehove« in naznanila konec sveta. Zavrnil jo je: »Zaradi take malenkosti se vam pa res ni treba vznemirjati.«

Med govorom angleškega esejista Charlesa Lamba je nekdo zasikal. Lamb je rekel: »Samo tri stvari sikajo: gos, kača in bedak. Priđite sem, da ugotovimo, kdo ste!«

Znani ameriški filmski igralec Burt Lancaster je nekoč dejal: »Z ženskami so težave, ker hočejo doživljati romane, mi moški smo pa samo za krajše zgodbe.«

horoskop

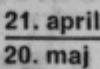
21. marec
20. april

24. sep
23. okt

Ni vse tako črno, kot se vam zdi. Za dosego cilja bo treba malo potrpeti. V prihodnjih dneh se ne spuščajte v prepire.

Dobro razmislite, če je va ravnanje pravilno. Morali ste brzdati svoja čustva. Koncu tedna je možno le doživeti.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Teško delo v službi vam bo dobro uspelo. V zasebnem življenju doživite spremembo. Malo bolj bi morali paziti na zdravje.

V službi si ne prizadevajte več, kot je potrebno, ker bo haska. Storitve kaj tudi se. Ne odločajte se za kaj čije.

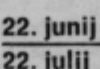
21. maj
21. junij

23. junij
21. julij

Deležni boste kritike, ki pa je ne jemljite preveč resno. Uresničili boste svojo največjo željo in se solidno uveljavili.

Neka oseba vas bo skušala očrniti, stvar pa ni tako bledatična. Imeli boste ne finančnih sitnosti — po s krivdi.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Ta teden vam ne obeta nič dobrega, saj vam bo zmanjkovalo volje. V soboto vas vseeno čaka zelo veliko presenečenje.

Morali se boste odločiti v membrni zadevi, zato ne odločite. Trenutna izguba vam bo kasneje bogato restovala.

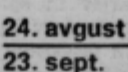
23. julij
23. avgust

21. avg.
18. sept.

Do prijateljev boste preveč nezaupljivi, kar vam lahko škoduje. Svojega problema ne boste mogli rešiti brez tuje pomoči.

Zamenjali boste delovno lje in se počutili kot pjeni. Ne dajajte povodov sumničanja. Vaš končni je zelo blizu.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

V poklicu vas čakajo precejšnje težave, ki jih boste dobro prebrodili. Partner pa z vami ne bo preveč zadovoljen.

Ne bi bilo pametno, k preveč trdovratno vztrajati pri svojem. Spremenite ko, pa boste zadelj naravnano.

pogled v preteklost

IZ CEHOVSKEGA ŽIVLJENJA

Ko se je cehovski vajenec izučil obrti, je moral obvezno oditi na triletno potovanje po svetu, kjer je delal pri raznih tujih mojstrih. Šele potem se je smel vrniti v domači kraj, delal pri kakšnem mojstru kot pomočnik ali pa sam opravil mojstrski izpit. Prav pomočniki so bili tisti, ki so iz tujine prinesli novih spoznanj, pomlajevali cehovske vrste in prispevali k napredku stroke, ki bi bila sicer v ozkih domačih okvirih nujno zaostajala. Ko je prišel popoten pomočnik v kak nov kraj, se je oglašil pri cehovskem upravitelju, ki mu je mo-

ral oskrbeti hrano in stanovanje. Vest o popotniku se je hitro razširila. Domači mojstri in pomočniki so se precej zbrali okrog njega in še pozno v noč poslušali novice, ki jih je prinašal od drugod. Navadno so bili prav popotni pomočniki edini novičarji in žele po novicah je bila pri ljudeh tistih časov neizmerna. Ta, ki sestanki so bili združeni tudi s pitjem in drugimi dogodivščinami ter običaji.

Pri cehovskem upravitelju je popotni pomočnik tudi zvedel, kakšno je povpraševanje po delovni sili v kraju. Če sta dva mojstra hkrati želela pomočnika, ga je dobil starejši, čeprav je pozneje prosil nanj. Sklenila sta začasno pogodbo za poskusno delo, ki je trajalo navadno dva do tri tedne. Tudi v tem času je pomočnik dobival plačo, le če je sam prenehaj z delom, mu mojster ni bil dolžan nič-

sar. Če sta bila v poskusni dobi z delom oba zadovoljna, sta se pogodila za tri leta, ki jih je moral pomočnik prebiti obvezno pri istem mojstru. Le pomočniki, ki so imeli potovalno dobo že za seboj, so lahko ostali pri enem mojstru krajši čas. Mojster je bil dolžan pomočnika prijaviti in predstaviti na cehovski skupščini, da ga je sprejela medse, ker bi sicer pomočniška doba ne veljala. Pomočnik je dobival plačo tedensko ali tudi po izvršenem delu; odvisna je bila predvsem od delovnega staža. Računati je mogel tudi z napitjino, če se nista z mojstrom dogovorila, da mu bo med delom dajal za priboljšek tudi vino. Samski pomočniki so bili navadno vključeni v mojstrovo družino, kjer so imeli hrano in stanovanje. Razen tega, da je pomočnik delal od jutra do večera, poučeval vajence in skrbel za ugled

in dobro ime mojstrove hiše, njegove obveznosti niso bile prehude. Zasluzek mu je ostal za pijačo in obleko. Iz cehovskih predpisov in prepovedi je mogoče razbrati, da so pomočniki svoj prosti čas dejansko preživljali večinoma ob pijači v gostilnah in si ga krajšali tudi s prepovedanim. Neredko so igrali za denar ob staročavnih pivskih običajih, iz česar so se pogosto razvila prepri in pretepi. Od tod izvirajo tudi znanj »pijava« ponedeljki, ki so trajali celo po več dni. Veseljačenje se ni omejevalo le na gostilne, pač pa so uganjali norčije tudi po mestu in v znamenjalni mirno življenje solidnih meščanov. Tak izostanki so čisto pomenili močno oviro pri proizvodnji, saj niso bili prizadeti pri mezdah le pomočniku, temveč tudi mojstri, ki niso mogli zadostiti svojim obveznostim do naročnikov.

T TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

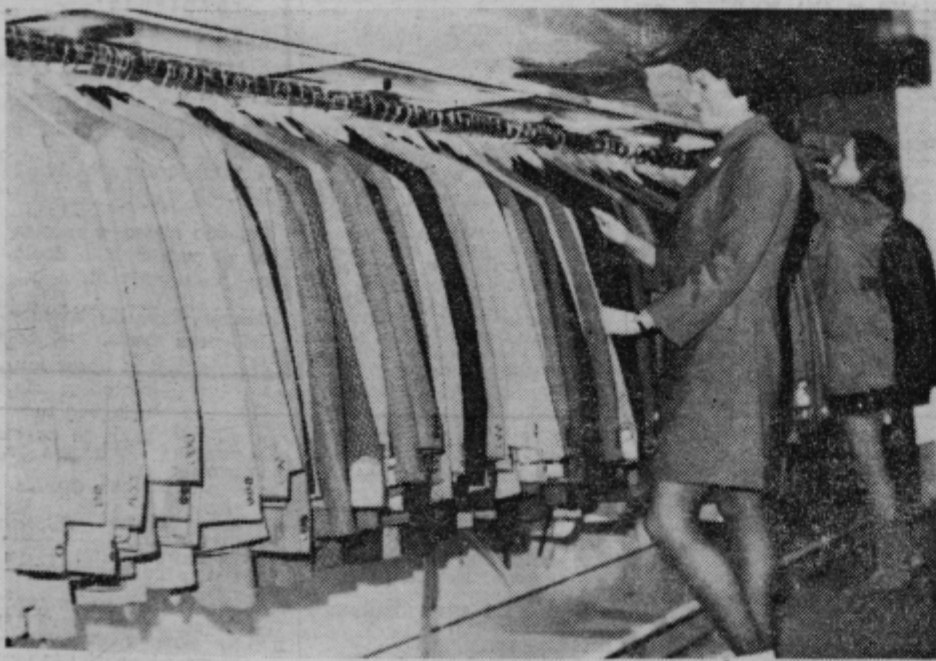
VELEBLAGOVNICA **T**

OBUTEV

PLETENINE

MOŠKA KONFEKCIJA

POPUST
30 - 50%
DO 31.1.

ŽENSKA KONFEKCIJA

OTROŠKA KONFEKCIJA

mali oglasi

PRODAM

TOVARNI avto Stayer 4 z dolgim kasonom prodam. Motor z generalnim popravilom. Ponudbe pod »Ugodna cena«.

PIANINO »Hoffman — Czerny« — angleška mehanika — prodam. Ponudbe pod »Navedite ceno«.

STEDILNIK »Gorenj« na trdo gorivo prodam. Teršek, Dobra 16.

V SREDISCU mesta Celja prodam trosobno komfortno vseljivo stanovanje. Ponudbe pod »V zasebni hiši«.

GOSPODARSKO poslopje in hmeljsko sušilnico z nekaj zemljišča prodam. Grenko Angela, Braslovče 8.

SKODO letnik 1967 ugodno prodam. Ogljed sobota, nedelja. Gorišek Šalec, Aškerčeva 7.

ZASTAVO 750, obnovljeno in registrirano za leto 1973, prodam. Košir Karl, Lokarjeva 2a Sentjur.

TELEVIZOR znamke RIZ, skoraj nov, prodam. Vojnik 7.

FIAT 620 prodam ali zamenjam za osebnega. Škoberne Terezija, Breg 18 Celje.

STEDILNIK »Gorenj« na trdo gorivo in šest kur nesnic prodam. Ponudbe pod »Ugodna priložnost«.

SPALNICO »Meblo« furnir (temno) z jogiji, malo rabljeno, zaradi selitve prodam. M. Berglez, Ipavčeva 16 I. nad. Celje.

NOV elektromotor s črpalko — enofazno za hidrofona se pod garancijo neodpakiran ugodno prodam ali zamenjam za betonski mešalec z doplačilom. Ponudbe pod »Poceni«.

ULICNI lokal v centru Celja takoj vseljiv prodam tudi na odplačilo. Ponudbe »Corona« cvetličarna Miklošičeva 2 Ljubljana.

POLTOVORNI avto kombi Mercedes dobro ohranjen z garantiranim prevozom v Sentjurju prodam. Cater Roman, Zadobrova 40 Skofja vas.

FIAT 600 karamboliran poceni prodam. Petelinek, Cankarjeva 6 Celje.

ROČNO kosilnico ugodno prodam. Vaš Jože, Bezenškova ul. 11 (Hudinja).

BARAKO 4 krat 3 m z dvo-krilnim ostrešjem, krito z dvorezno opeko primerno za drvarnico, garažo ali shrambo za gradbeni material, prodam. Postrak, Sentjur.

KLAVIR, razno sobno in kuhinjsko pohištvo, peči na olje, hladilnik, televizor prodam. Ogljed soboto od 14. ure dalje in nedeljo do 16. ure. Celje, Zidanškova 7-1.

KOBILO, brejo, prodam. Likozar Slavko, Zabukovca 155 Petrovče (pri Orešniku).

KRAVO osem mesecev brejo četrtega teleta prodam. Jurhar, Medlog 44 Celje.

PET mesecev starega rodovniškega škotskega ovčarja prodam. Ponudbe pod »Le-pa priložnost«.

SKODO, S 100 — letnik 1970, ugodno prodam. Jože Kaker, Velenje Poitova 10. Vprašajte popoldne.

OTROSKI voziček — globok

— prodam za 450,00 din. Cvibovšek, Olešče 66 Laško.

RENAULT 10 letnik 1970, ugodno prodam. Tone Maslo, Celje, Ljubljanska 33, telefon 237-04.

AVTO GUME »Michellina« 135 krat 15 prodam. Tone Maslo, Celje, Ljubljanska 33, telefon 237-04.

FIAT 750 letnik 1972, prevoženih 6000 km, karamboliran, prodam Bogdan Krajnc, Zadobrova 109 Skofja vas

ENOSTANOVANJSKO hišo s centralno kurjavo, garažo, lepim urejenim vrtom v Celju, vseljivo takoj oziroma v petnajstih dneh prodam. Resne ponudbe pod »Ugodna cena«.

KUPIM

SOLO za koncert citre kupim. Umek Alojz, Začet 29 Skofja vas.

RAZNO

OPOZORILO: Opozarjam pred nakupom premičnin in nepremičnin od tov Culik Ivan-a, Parižlje 3 Braslovče, ker ni lastnik. Culik Frančiška, Loke 4 Tabor.

STANOVANJE

TAKOJ vseljivo sobo in kuhinjo oddam. Ponudbe pod »Predplačilo«.

MLAD zakonski par išče nepremeljeno sobo in kuhinjo ali večjo sobo za dve leti. Ponudbe pod »Aprila«.

ZENSKO vzamem na stanovanje v centru mesta. Ponudbe pod »Center«.

ODDAM ogrevano sobo dve-ma fantoma. Ponudbe pod »Celje«.

STROJNI tehnik išče sobo v Celju ali na relaciji Celje-Sempeter Jazbinšek Vili SIP Sempeter.

MLAD zakonski par brez otrok išče sobico v Zalcu ali v neposredni bližini. Ponudbe pod »Srečen zakon«.

ENOPOLSOBNO komfortno stanovanje v Celju — Ulica 29. novembra zamenjam za dvoipol ali tro-

sobnega v Celju. Ponudbe pod »33 kv. m.«.

GARSONJERO ali opremljeno, centralno ogrevano sobo s kopalnico išče novinar, veliko odsoten za daljšo dobo. Cenjene ponudbe pod »Dober plačnik 73«.

ZAPOSLOITEV

GOSPODINJSKO pomočnico za varstvo dveh otrok sprejememo takoj. Rečko Alojz, Gorica pri Slivnici.

**SAVINJSKI
MAGAZIN
ŽALEC**

vam nudi **SVEŽE KROFE** v Žalcu: gostišče Hmeljar, Kolodvorska restavracija, Poslovalnica 2 in Samopostrežba.

Obenem **OBVEŠČA** potrošnike Liboj, Kasaz, Brnice in drugih krajev, da lahko nabavijo drva in premog v poslovalnici v Libojah.

Razpisna komisija

ZDRAVILIŠČA DOBRNA

razpisuje prosta vodilna delovna mesta:

- 1. VODJO** gospodarskega oddelka
- 2. SEKRETARJA** zavoda

POGOJI:

Poleg splošnih, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje: Pod 1.: višja komercialna šola in najmanj 3 leta delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v gospodarstvu ali srednja ekonomska izobrazba in najmanj 6 let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih v gospodarstvu. Pod 2.: višja pravna ali upravna šola in najmanj 3 leta delovnih izkušenj na delu kadrovske in upravno-pravne službe v delovnih organizacijah.

Prijave z življenjepisom in dokazih o izpolnjevanju pogojev, naj kandidati pošljejo v zaprti ovojnici na naslov: Zdravilišče Dobrna — razpisna komisija, pošta Dobrna

Rok za sprejemanje prijav je 15 dni od dneva objave razpisa

**REPUBLIŠKI SEKRETARIAT
ZA NOTRANJE ZADEVE
V LJUBLJANI**

razpisuje sprejem

**150 UČENCEV V ŠOLO
ZA MILIČNIKE KADETE**

Pogoji za sprejem:

Razpisa se lahko udeležijo mladinci, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo pogoje:

- da so uspešno končali osnovno šolo
- da niso starejši kot 17 let
- da so telesno in duševno zdravi
- da zoper nje ni bil izrečen vzgojni ukrep in da niso v kazenskem postopku
- da obvladajo slovenski jezik
- da imajo pismeno privoljenje staršev ali skrbnikov.

ZAČETEK IN TRAJANJE ŠOLANJA

Začetek šolanja bo 3. septembra 1973 in bo trajalo tri leta.

Pravice in dolžnosti učencev:

Kandidati, ki bodo sprejeti v šolo, bodo imeli brezplačno stanovanje in hrano, uniformo, obutev, perilo, učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe. Kdor uspešno konča šolo, je oproščen služenja vojaškega roka in mora po končanem šolanju delati v organih za notranje zadeve najmanj šest let. O pravicah in dolžnostih učencev se ob sprejemu v šolo sklene pogodba. Tistemu, ki je uspešno končal šolanje, je priznana srednja strokovna izobrazba.

**KAKO NAJ SE KANDIDATI UDELEŽIJO
RAZPISA**

Kandidati, ki se želijo udeležiti razpisa, naj pošljejo najbližji postaji milice najpozneje do 5. junija naslednje dokumente:

1. prijavo za vpis v šolo na obrazcu 1,20, kolkovano z 1,00 din, ki jo morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati dokaz o njihovem privoljenju za vpis;
2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; tisti, ki še obiskujejo 8. razred, naj prilože spričevalo za prvo polletje 8. razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa naj predložijo takoj, ko ga dobijo;
3. potrdilo, da zoper kandidata ni bil izrečen vzgojni ukrep;
4. potrdilo, da kandidat ni v kazenskem postopku;
5. pismeno priporočilo in mnenje šole, v kateri se je zadnje leto šolal.

Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse pogoje v razpisu, bodo poklicani na zdravniški pregled in sprejemni izpit. Sprejemni izpit obsega preizkus znanja iz slovenščine, psihološko testiranje in preizkus telesnih zmogljivosti. Sprejemni izpiti bodo v šolskem centru za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve v Ljubljani maja in junija. O datumu bodo kandidati pismeno obveščeni.

Pri sprejemu imajo prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in tisti, ki bodo pri sprejemnih izpiti dosegli boljši uspeh. O tem, ali je bil kandidat sprejet ali zavrnjen, bo obveščen do 20. junija 1973.

VSA POJASNILA DAJEJO:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije, telefon št. 23-801, interna št. 427 ali 380.
2. Šola za miličnike kadete, Ljubljana, Tacen 48, telefon št. 51-737 ali 312-227 in
3. vse postaje milice.

Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije

NAJVEČJA SREČA JE ZASLUŽEK

KJER VELIKO LJUDI HREPENI PO DELU IN ZASLUŽKU, JE ODNOS DO DELA VZOREN — MODERNE CESTE SO V INDIJI DOBESEDNO ROČNI IZDELEK — PRALNI STROJ JE V INDIJI ASOCIALNA POSEST.

Pred časom sem opisal »ljubezen po indijsko« in mimogrede omenil tri vrste učenj, prastarih pravil, ki jih imenujejo sutre. Za versko »dharma-sutra«, čutno »kama-sutra« je Indijcem že nad 1.000 let na voljo učenje o spretnostih za življenje »arta-sutra«. Ta uči, kako uspeti v življenju, v poklicu, v trgovini, gospodarstvu. Vendar pa »arta-sutra« dandanes nima več prave veljave in pomena. Ne le danes. Ze dolgo ne. Od takrat, ko so prišli Angleži in s svojo »vzhodnoindijsko družbo« obrnili na glavo domačo manufakturno proizvodnjo, razvito na stari obliki združništva. Velikanski vodni sistemi, namakalne naprave, slovito stavbarstvo, umetnost v arhitekturi, domačemu

mitivizma. Kdo ve, kaj bi dosegli ob samostojni razvojni poti. Tako pa je kapitalizem storil svoje, oslromašil velikanske množice s svojo tehnologijo. Po osamosvojitvi se je Indija odločila za socialistično pot, ki seveda teži naprej iz doseženih kapitalističnih osnov. To pa je trd oreh, tako trd, kakršnega si v Evropi ne moremo predstavljati.

ROČNA GRADNJA MODERNE CESTE

Med New Delhijem in Agro pelje pot skozi tri zvezne države, državo New Delhi, Haryana in Utar Pradech. Haryana je industrijsko razvita. Vzdolž ceste se vrstijo tovarne. Največ jih v napisih nosi tudi pripono, da so sicer zasebne družbe z omejenim jamstvom, kar pomeni, da si indijska država lasti neposreden vpliv in delež v odločanju. Ne gre samo za planiranje. Kapitalistični apetiti po dobičku bi povzročili še večjo siromaščin, če bi ne bilo države. Povedal sem že, da na primer v modernih tkalni-

cah dela trikrat več ljudi, kot bi jih bilo potrebno spričo mehanizacije, ki je na voljo. Enostaven razlog je ta, da ima zaposlitev več ljudi.

Še bolj zgovoren dokaz takšne zaposlitvene usmeritve sem videl na gradbišču moderne avtoceste.

Edini stroji, ki pri gradnji asfaltne ceste sodelujejo, so kamioni, ki odvažajo asfalt in valjar, ki končuje delo rok. Okoli velikanskega kupa strnjene asfalta gorijo ognji. Z njim mehčajo asfalt in ga v košarah na desetine delavcev odnaša na cestišče. Kamenje za osnovo prenašajo pravtako v košarah in ga z lesenimi bati nabijajo v rdečo mešanico peska in zemlje. Seveda pri gradnji sodelujejo tudi tovarne živali, predvsem osli in bivoli, ki prenašajo v koših gradbeni material. Tako zaposlujejo tudi kmečke ljudi v tej agrarno prenaseljeni deželi. Seveda delo ne napreduje tako hitro, kot če bi delala izurjena ekipa z buldožerji, bagerji, ravnalci in finišerji za polaganje asfaltne mase. Toda v Indiji gre za to, da ima zaposlitev čim več ljudi, čeprav skromno, po nekaj rupij. Toda te rupije so rešitev številnih družin.

V Agri je ena največjih delavnic, prava množična

proizvodnja intarzij iz kamna. Ta umetna obrt izvira iz časov, ko so gradili sloviti Taj Nahal. Poleg tega, da spretni obrtniki vedno sproti obnavljajo veličastne zgodovinske spomenike, izdelujejo krožnike, mizice, postavke in šatulje iz belega marmorja, v katerega so vdelani barvni in poldragi kamenčki v čudovite ornamente. Toda osupnil sem. Čepe na kamnitih tleh so čepeli, osem let stari dečki. Z eno roko so poganjali kolo z brusnim kamnom, prstki druge roke pa so spretno obračali drobne barvaste kamenčke, ki so jih brusili v cvetne lističe, pestiče rož, včasih tako majhne in drobne, kot so koleščki ročne ure. Petnajstletni fantje med njimi so že mojstri. Kdaj ti otroci hodijo v šolo, če sploh hodijo? Koliko dobijo mezde, saj so ti izdelki za evropske pojme zelo poceni?

Nekoč otroci najbrž niso delali. Utegne biti, da so te navade prinesli Angleži, ki so v 18. stoletju, v času množične papperizacije, v lastni deželi poznali otroško delo. Ko da bi ob meni stal Karl Marx, ki v svojem delu »Kapital« pripoveduje o tem, kako neprimerno je hujši kapitalist v svojih kolonijah. Pa tudi to mi

Motorna rikša je v Indiji najpogostejše prevozno sredstvo in tudi drago ni. Nisem pa tega posnetka naredil zaradi rikše same, marveč zaradi znaka, ki je naslikan na blatniku prvega kolesa. Ne, to ni nacistični kljukasti križ. To je več tisočletij star verski simbol »svastika«, najpogostejši simbol v hindujski kulturi, ki ga je v Evropi hitlerizem tako grdo kompromitiral.

je v tej delavnici prišlo na misel, zakaj je Velika Britanija bila stoletje nazaj najbogatejši imperij, pa o tem, da je tudi angleškemu delavcu vzcvetel standard ravno na račun presežnega dela v kolonijah. A Indija je že četrto stoletja neodvisna. Kolikšne so njene težave, da še danes ni mogla odpraviti otroškega dela?

ščil po tri sluge, ki so bili presrečni, če jim je dal borni zastavek.

O URNIH, USTREŽLJIVIH GOSTINCIH

Indijci so bistri in še daleč ne leni ljudje. Hotel »Akbar«, kjer sem stanoval, je državno podjetje, generalni menežer in direktor je bil samo leto dni v Zahodni Nemčiji na praksi in je v šestih mesecih v Delhiju izuril čudovito vigrano hotelsko posadko, od sobarjev, natakarjev, receptorjev, vartarjev, lift-boyev itd. Natakar v tem prvovrstnem hotelu zasluži okoli 80 rupij, kar v naših razmerah znaša borih 40 starih tisočakov. Pa v hotel ne boste stopili, da bi vam že pri vratih ne vzeli prtijage, če je samo aktovka, in vam jo odnesli v sobo. Ne boste stopili v restavracijo, da vas pri priči ne povprašajo po željah. Ko zapuščate sobo, je sobarica takoj za vami v vaši sobi, zamenja brisače, če ste jih uporabili, počisti sobo, zamenja posteljnino, če vidi, da ste samo malo legli. Če je treba tudi trikrat na dan. Nobenih z dolgočasenih obrazov, jeznih, da se je pojavil gost. In za vsako najmanjšo reč, za kozarec kokte dobite uraden račun, s pribitkom 10 odstotne postrežnine.

Zakaj tolikšna vnema. Za mesto vsakega je na cesti vsaj 10 kandidatov.

NAJCENEJŠE ORODJE JE — ČLOVEK

Tisočletna tradicija in moderna doba si v Indiji drugujeta. Na obsežnih poljih stoji moderna črpalna postaja, iz katere na daleč odmeva ropot velikanske črpalke, ki po namakalnih sistemih poganja vodo. Streljaj proč vleče utrujena kamela v krogu velikansko leseno zobato kolo, ki poganja drugo, navpik postavljeno vodno kolo, ki iz glavne ga kanala črpa v vedrih vodo v manjše kanale.

Sava Bogdanov, naš trgovski predstavnik iz Calcutte, ki je na sejmju »Azija 72« vodil jugoslovanski paviljon, dobro pozna proizvode industrije celjskega območja. Omenil sem mu »Gorenj« Pa se je nasmehnul:

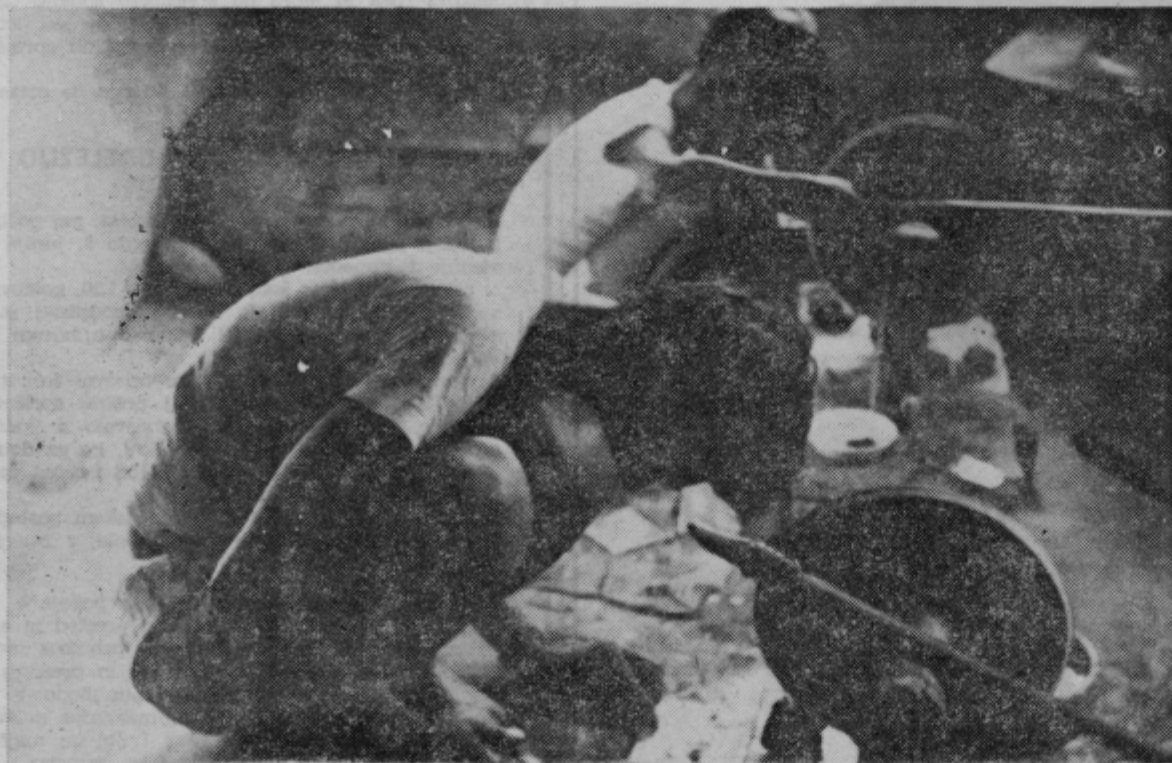
»Pralni stroj je v Indiji sicer znan. Sami jih proizvajajo po tuji licenci. Toda ta stroj je bogokletna stvar. Kruh odžira in še predrag je. Pralni stroj porabi več elektrike v enem tednu, kolikor stane plačilo perice, ki pere ves mesec. Socialno dobro stojič Indijec, ki ima tudi socialni čut, bo raje privoščil košček kruha revnemu sorojaku.»

Tako je pripovedoval Bogdanov, tako tudi naš slovenski poznavalec Indije Perko, ki je doštudiral sanskrt in pripoveduje, da si je kljub skromni štipendiji lahko privo-

ščil po tri sluge, ki so bili presrečni, če jim je dal borni zastavek.

svilarstvu, volnarstvu, vse to je dokaz, da je bilo indijsko gospodarstvo pred stoletji v svojih nacionalnih okvirjih daleč od pri-

Na kamnitih tleh čepijo otroci in brusijo kamenčke za intarzije v daleč po svetu znani delavnici v Agri. Deček zadaj je star deset, fantič spredaj 15 let.